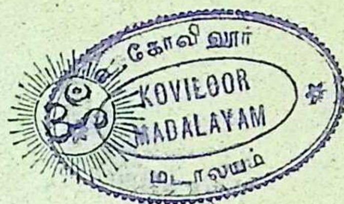
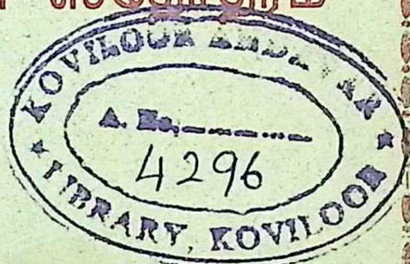

श्रीगणेशाय नमः

ஸ்ரீ துர்கா ஸ்தோத்ரம்

பண்டித T. K. ராமச்சந்திர சாஸ்திரியள்

கிரி ப்ரஸ்

பப்ளிஷர்ஸ்

திருவல்லிக்கேணி : : சென்னை-5.

ஶ்ரீ:

துர்கா ஸ்தோத்ரம்

துர்கா பூஜாகல்பம்

வைதிக

துர்கா ஸூக்தமும்

திருவெண்காடு
அபிநவவ்யாஸ, வரகவி, வேதாந்த வித்வான்,
தைவக்ஞ பூஷணம்
பண்டிட் டி. கே. ராமச்சந்திர சாஸ்திரிகளால்

(எளிய தமிழ் நடையில் எழுதிய பதவுரை
கருத்துரைகளுடன் கூடியது)

பப்ளிஷர்ஸ் :
கிரி ப்ரஸ், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5.

Price: Rs. 1-50 nP.

THIRD
EDITION
JUNE 1961

Printed & Published
by K. KYLASAMIER
AT GIRI PRESS
Triplicane :: Madras

ஸமர்ப்பணம்

न्याय वेदान्त विज्ञेन श्वेतारण्य निवासिना ।
अर्पिता रामचन्द्रेण देव्याश्चरणयोरियम् ॥

ஸ்ரீ துர்கா தேவியை உபாஸிக்கும் மெய்யன்பர்களுக்கு பயன்படும்படி இப்புத்தகம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப்புத்தகத்தை எழுதும்படி என்னை தூண்டியவரான ஸ்ரீமான் V. ஸ்ரீனிவாசய்யர் அவர்களுக்கும், ஆஸ்திகத்தை பரப்புவதே நோக்கமாகக் கொண்டு பக்தியைப் பரப்பும் பல புத்தகங்களை வெளியிடும் கிரி பிரஸ் சொந்தக்காரருமான ஸ்ரீ கைலாஸமய்யர் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரித்தாகுக.

இப்புத்தகத்தைப் படித்துப் பயன்பெறுமாறு ஆஸ்திக உலகத்தைக் கோரும்,

பண்டித T. K. ராமச்சந்திர சாஸ்திரி.

டாக்டர் ஸி. எஸ். வேங்கடேசுவரன்,
எம். ஏ., பிஎச் டி.,
ஸம்ஸ்கிருதப் பேராசிரியர்
அண்ணுமலை பல்கலைக்கழகம்
அண்ணுமலைநகர்.

மதிப்புரை

வேத வேதாந்தங்களில் தேர்ச்சி பெற்றவரும் ஸ்ரீ துர்கா தேவியின் அருளால் தெளிந்த மனதை யுடையவருமான திருவெண்காடு ஸ்ரீ. டி. கே. ராமசந்திர சாஸ்திரிகள் அவர்களால் தேன்மொழியாகிய தென்மொழியில் மிக மிக இலகுவாக அறிந்துகொள்ளக் கூடியதும் இனியதுமான முறையில் மொழி பெயர்க்கப்பெற்ற யஜுர்வேதாந்தர்கத துர்கா ஸூக்தமும் மகாபாரதத்தில் உள்ள துர்கா ஸ்தோத்ரமும் நன்கு ப்ரகாசிக்கின்றன.

எல்லா தேவர்களிடத்தும் விளங்கும் சக்தி ரூபமாயும் யாவருக்கும் அன்னையுமானவள் துர்காதேவி. துன்பப்படுபவர்களால் துன்பத்திலிருந்து விடுபடவும் ஸுகசாலிகளால் உத்தம ஸுகத்தை யடையவும் உபாஸிக்கக் கூடியவள். ஒப்பற்ற சக்தி வாய்ந்தவள். துஷ்டர்களால் அடையமுடியாதவள். சிஷ்டர்களால் எளிதில் அடையக் கூடியவள்.

துர்கமன் என்ற அஸுரனைக் கொன்றதுபோல நம்மிடமுள்ளதும் எளிதில் கடக்க முடியாததுமான காமம் க்ரோதம் முதலிய அஸுரத் தன்மைகளை நாசம் செய்யக் கூடியவள். நித்திய வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய பற்பல துன்பங்களிலிருந்து விலக்கி விடுவதுபோல கடக்க முடியாத ஸம்ஸார சமுத்திரத்தினின்று தாண்டுவிக்கக்கூடிய ஸ்ரீ தேவியானவள் ஸுகத்தை விரும்பும் யாவராலும் அடைக்கலமாக அடையத் தகுந்தவள்.

ஏனென்றல் ஸுகத்தைக் கொடுக்கும் சக்தி உள்ளவளும், பக்தர்களிடத்து அன்புள்ளவளும் கருணையலைமோதுகின்ற மனதுள்ளவளும், தாய் போன்றவளும் துர்கா தேவியே.

ஏழு மந்திரங்களைக்கொண்ட இந்த துர்கா ஸூக்தத்தில் அக்னிபோல் ப்ரகாசிக்கின்றவளும், ஸமுத்திரத்தை ஓடத்திஞல் போல ஸம்ஸார ஸாகரத்தினின்றும் தன் அருளால் தாண்டி, வைப்பவளும் அடைய முடியாததை அடையும்படிச் செய்பவளும், அடைந்ததைக் காப்பவளும், பசு, பொருள், தான்யம், மகப்பேறு இவைகளைப் பூர்ணமாய்க் கொடுத்து பக்தர்களை அனுக்ரஹிக்கவும் பூவுலகில் தோன்றிஞள் என்று ப்ரார்த்திக்க தகுந்தவளாக வர்ணிக்கப் படுகிறது.

சிலர் இந்த ஸூக்தத்திற்கு ப்ரம்ஹபரமாகவும் விஷ்ணு பரமாகவும் வ்யாக்யானம் செய்துள்ளார்கள். இந்த மந்த்ரங்களுக்கு சக்தி ரூபமான துர்கா பரமான வித்யாரண்யஸ்வாமிகள் வ்யாக்யானமும் பொருத்தமுள்ளதே. ஏனென்ருல் சக்தியில்லாமல் மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரும் கூட தம் தம்காரியங்களைச் செய்ய இயலாது.

இந்த ஸூக்தமும் துர்கையின் குணுதிசயங்களைப் பற்றிப் புகழ்கின்றது. மொழிபெயர்ப்பாளர் ஸ்ரீ சாஸ்திரிகள் அவர்களும் துர்கா தேவியை உபாசிப்பவர். இவ்விதம் சேர்ந்தது பொன் மலர், வாசனையை யடைந்தது போன்றதே.

துர்கா ஸ்தோத்ரத்திலும் அக்ஞாதவாசம் செய்ய வேண்டியதற்காக, விராட நகரம் செல்ல விரும்பிய யுதிஷ்டிரர், 27 சுலோகம் கொண்ட இந்த நக்ஷத்ரமாலிகா ஸ்துதியிஞல் விந்திய பர்வதத்தில் வஸிப்பவளும் பக்தர்களை ஸகல வித துன்பங்களிலிருந்தும் தாண்டிவைப்பவளும் வெற்றியைக் கொடுப்பவளும் மூன்றுலகத்திற்கும் ஈசுவரியாயும் உள்ள துர்கா தேவியை துதிக்கின்ருர். இந்த ஸ்தோத்திரத்தின் முடிவில் 9 ச்லோகங்களால் ஸாக்ஷாத் தேவியிஞலேயே துதியின் பயனும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

துர்கையின் தனிப்பெருமைவாய்ந்த 108 நாமங்களுடன் கூடிய பூஜா கல்பமும் இந்நூலில் சேர்க்கப் பட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

துருஹமான ஸூக்தத்திற்கும் ஸ்தோத்ரத்திற்கும் ஸாதாரண ஜனங்களும் அதன் பொருளை நன்கு அறிந்து கொள்ளும் வகையில் மொழிபெயர்ப்பாளரின் யத்னம் அமைந்துள்ளது.

அர்த்தத்தை நன்கு அறிந்து ஜபிக்கப் பட்ட மந்திரங்கள் உபாஸகனுக்கு பூரண பலனை அளிக்கின்றன என்பது சாஸ்திரங்களின் கருத்து.

ஆகவே, இந்த ஸ்தோத்திரத்தையும் ஸூக்தத்தையும் குருவின் உபதேச முறைப்படி த்ருகரண சுத்தியுடன் ஜபித்து ஜகன்மாதாவான ஸ்ரீ துர்கா தேவியின் அருளால் ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் அடைவார்களாக.

C. S. வேங்கடேசுவர சர்மா.

போலகம் சாஸ்த்ர ரத்னுகரம்

ஸ்ரீ. ஸ்ரீராம சாஸ்திரிகள்

புரொபசர், ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ்,
மைலாப்பூர், சென்னை.

உ

आपदि किं करणीयं स्मरणीयं चरणयुगलं अंबाया: ।
तत्स्मरणं किं कुरुते, ब्रह्मादीनपि च किंकरीकुरुते ॥

ஆபதி கிம்கரணீயம் ஸ்மரணீயம் சரணயுகளம் அம்பாயா:
தத்ஸ்மரணம் கிங்குருதே ப்ரம்ஹாதீனபிச கிங்கரீ குருதே ||

ஆபத்துவரும் காலத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும்? உலக மாதாவாகிய ஸ்ரீ துர்காம்பிகையின் சரணுர விந்தங்களை த்யானம் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் த்யானம் செய்தால் என்ன ஏற்படும்? ப்ரம்மாதி தேவர்களும் அம்பிகையின் ஆக்ஞையினுல் நமக்குக் கிங்கரர்களாய் அமைந்து நமது அபீஷ்டங்களைக் கொடுப்பார்கள் என்று பெரியோர்கள் அருள்வாக்கு என்பது உலகத்தில் பிரசித்தம். ஆகையால் நமக்கு ஆபத்து வராமல் தடுப்பதற்கும், வந்த ஆபத்து விலகுவதற்கும், நமது ஸர்வாபீஷ்டங்களும் கை கூடுவதற்கும் உலக மாதாவாகிய ஸ்ரீ துர்கையின் அருளைப் பெற வேண்டும். அவ்விதம் துர்கையின் அருளைப் பெற அரிய ஸ்தோத்ரம், ஸூக்தம் இவைகளால் துர்கையை ஸ்துதிப்பதும் விதிப்படி துர்கையைப் பூஜிப்பதும் இன்றியமையாததாகும்.

அவ்விதம் துர்கையின் வழிபாட்டிற்கு அவசியம் வேண்டிய ஸ்ரீ துர்கா ஸதோத்ரம், துர்கா பூஜா கல்பம், துர்கா ஸூக்தம் இவைகளை பல புராணங்களிலிருந்து எடுத்து தொகுத்து எளிய நடையில் தமிழில் உரை எழுதி வெளிப்படுத்தியவர் திருவெண்காடு பண்டித டி. கே. ராமசந்திர சாஸ்திரிகள்.

இவர் வேதாந்தம் முதலிய சாஸ்திரங்களில் விசேஷ பரிச்யமுள்ளவரும், உபன்யாஸ சாதுர்யம் ஸதாசாரம் ஆத்ம குணங்கள் எல்லாம் அமைந்தவரும் ஆவர்.

இந்த கிரந்தங்கள் போற்றத்தக்கதாய் அமைந்திருப்பது உலகத்திற்குப் பெரிய உபகாரமாகும். இதை யாவரும் வாங்கிப்படித்து ஸகலச்ரேயஸ்ஸையும் அடையலாம் என்பது எனது பரிபூர்ண நம்பிக்கை. இதேமாதிரி அவர் இன்னும் பல அரிய கிரந்தங்களை வெளியிடவும் ஜனங்கள் இதற்கு உதவி புரியவும் கோருகிறேன்.

மைலாப்பூர்
15—1—1953

ஸ்ரீ. ஸ்ரீ ராம சாஸ்திரிகள்:

மூன்றும் பதிப்பு

உலகத்தில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் தனக்கு நேர்ந்த துன்பங்களை விலக்கி இன்பமாக இருக்க விரும்புவது இயற்கையானது. ஆனால் நம்முடைய முன்வினை நம்மை துன்பக்கடலில் முழுகச்செய்து; வரும் இன்பத்தையும் தடுத்துவிடுகின்றது. நமது பாபமான கர்மவினையைக் களைந்தெறிய தெய்வத்தால்தான் முடியும், அதிலும் தெய்வங்களில் சிறந்தவளும் ஸகலசக்தி ஸ்வரூபிணியும் அடைய முடியாததையும், அடையும்படிச் செய்பவளுமான ஸ்ரீ துர்கா பரமேச்வரியை ஏகாக்ர மனதுடன் தியானம் செய்து மூலமந்த்ரத்தை ஜபித்தும் ஸ்தோத்ரத்தினாலும் துர்கா ஸூக்தத்தினாலும் துதித்தும் நமது பலமான பாபரூப கர்மவினையைக் களைந்தெறிந்து ஜகன்மாதாவின் திருவருளால் ஸகல போகபாக்யங்களையும் மனதார அனுபவித்து இனிது வாழலாம். இவ்வுபாயத்தை அறிந்து யாவரும் அன்னையின் பூரண அருளடைய வேண்டி இம் மூன்றுவது பதிப்பில் ஸ்ரீ துர்கா யந்த்ரம் அஷ்டாக்ஷர மந்த்ரம் முதலியது விசேஷமாகச் சேர்த்து வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கண்ட துர்காயந்த்ரத்தை செப்பு வெள்ளி தங்கம் தகடுகளில் நன்கு அமைத்து ப்ராண ப்ரதிஷ்டை செய்து துர்கையை பூஜித்து இந்த மந்திரத்தையும் துர்கா ஸூக்தத்தையும் தங்களுடைய காரியத்துக்குத் தகுந்தவாறு ஜபம் செய்தும் தசாம்சம் ஹோமம் செய்து தசாம்சம் பாலினால் தர்பணம் செய்தும் தசாம்சம் ப்ராம்மண போஜனம் செய்தும் ஒன்பது கன்னிகைகளை (ஸுவாஸினிகளை) பூஜிக்க ஸர்வா

பீஷிடங்களும் உண்டாகும். இதற்காகவே நம் முன்னோர்களான தவத்திற் சிறந்த வ்யாசாதி முனிவர்கள் தங்களுடைய நூல்களில் துர்காம்பிகை யின் மகிமையை நன்ருக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிருர் கள். ஸர்வாரிஷ்டஹர துர்கா சாந்தி ப்ரகர ணத்தில்

श्रुणुराजन् प्रवक्ष्यामि सर्वशास्त्रार्थ संमतं ।
दुर्गाशान्ति विधानेन सर्वारिष्ट विनाशिनीं ॥
अतर्किता पदंप्राप्तौ संचितार्थस्य नाशने ।
कारागृह प्राप्तिभये पुत्रमित्रादि विग्रहे ॥
कलत्र (स्वपति) प्रातिकूल्ये च जातपुत्रादि संक्षये ।
विघ्नेचारब्ध कार्यस्य क्षेत्रारामादि संक्षये ॥
सर्वापद्विनि वारिण्याः दुर्गाया राधनंचरेत् ।
एवं अंबाप्रसादेन सर्वान्कामान्समश्नुते ॥

தனித்தனியான பலன்களை விரும்பி பலதெய்வங் களை வழிபடுவதைக்காட்டிலும் துர்காதேவியை வழிபட்டு ஸகல பலன்களையும் அடையலாம். ஸ்தோத்ரம் ஸூக்தம் முழுவதும் ஜபம் செய்ய முடியாமல் போனலும், அஷ்டாக்ஷர மந்த்ரத்தையும் தேவியின் ப்ரணவ ரூபமாயும் மாயாபீஜமாயும் அமைந்துள்ள ஹ்ரீங்கார மந்திரத்துக்கும் ஆதார மான துர்கா ஸூக்தத்தின் 2வது மந்திரத்தை மட் டும் ஜபம் செய்வதும் நன்மை தரும் என்று நன்கு விளக்கியுள்ளார்கள். இப்புத்தகத்திலுள்ள குற்றம் நீக்கி குணம்கொண்டு பயன்படுத்திக்கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன்.

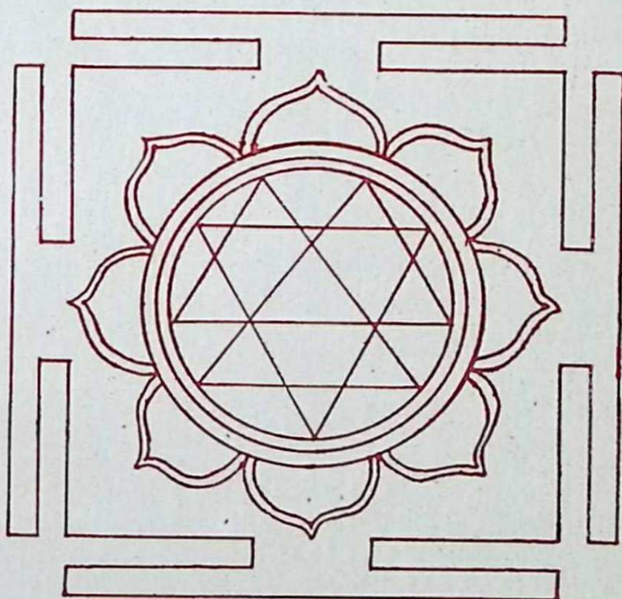
T. K. ராமச்சந்திர சாஸ்திரிகள்.

ஸ்ரீ துர்காம்பிகை

ओं

श्री दुर्गा महा यन्त्रम्

मन्त्राक्षर मयींदेवीं मातृकारूप धारिणीं ।
नव दुर्गात्मिकां साक्षात् कन्यां आवाहयाम्यहम् ॥

ஸ்ரீ துர்கா அஷ்டாக்ஷரீ மஹாமந்த்ரம்

अस्य श्री दुर्गापरमेश्वरी अष्टाक्षर महामन्त्रस्य, महेश्वर ऋषिः अनुष्टुप्छन्दः श्री दुर्गापरमेश्वरी देवता, दुं बीजं, ह्रीं शक्तिः, ओं कीलकं, मम (सकुटुंबस्य) सर्वारिष्ट शान्त्यर्थं सर्वाभीष्ट सिध्यर्थं च जपे (होमे) विनियोगः

अथन्यासः

ह्रां = अंगुष्ठाभ्यां नमः = हृदयाय नमः
ह्रीं = तर्जनीभ्यां नमः = शिरसे स्वाहा
ह्रूं = मध्यमाभ्यां नमः = शिखायैवषट्
ह्रैं = अनामिकाभ्यां नमः = कवचायहुं
ह्रौं = कनिष्ठिकाभ्यां नमः = नेत्रत्रयायवौषट्
ह्रः = करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः = अस्त्रायफट्

भूर्भुवस्सुवरों इति दिग्बन्धः, ध्यानं

दूर्वानिभां त्रिणयनां विलसत्किरीटां
शंखाब्ज खड्गशर खेटक शूल चापान्।
संतर्जनींच दधतीं महिषासनस्थां
दुर्गांनवार कुलपीठगतां भजेऽहम्।

(लमित्यादिपंचपूजा)

लं = पृथिव्यात्मने - गन्धं समर्पयामि (லம் ப்ருதிவ்யாத்மனே கந்தம் ஸமர்பயாமி)

हं = आकाशात्मने - पुष्पाणि समर्पयामि (ஹம் ஆகாசாத்மனே புஷ்பாணி ஸமர்பயாமி)

यं = वाय्वात्मने धूपमाघ्रापयामि (யம் வாய்வாத்மனே தூபமா'க்ராபயாமி)

रं = वन्यात्मने दीपं दर्शयामि (ரம் வந்யாத்மனே தீபம் தர்சயாமி)

वं = अमृतात्मने अमृतं महानैवेद्यं निवेदयामि (வம் அம்ருதாத்மனே அம்ருதம் மஹாநைவேத்யம் நிவேதயாமி)

(ஸம் ஸர்வாத்ம்னே ஸர்வோபசாராந் ஸமர்பயாமி)

மூலமந்த்ர, ओं ह्रीं दुं दुर्गायै नमः

இந்த மந்த்ரத்தை 9 தடவைக்கு குறையாமல் 108, 1008, 10008 தடவை ஜபிக்கவும். ஜபித்த பிறகு அங்கந்யாசம், த்யானம், லமித்யாதி மானஸ பூஜை செய்து முடிக்கவும்.

இது ஸம்பந்தமாக இன்னும் அதிக விபரங்கள் அறிய விரும்பினலும் மற்ற மந்த்ரயந்த்ரங்கள் விஷய விபரத்திற்கும் மாந்த்ரிக ஆயுர்வேத சிகித்ஸை ஜ்யோதிஷம் முதலிய விபரங்களுக்கும் அடியில்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

1/36, மங்கமடத் தெரு,
திருவெண்காடு P.O.

பண்டிட் T. K. ராமச்சந்திர சாஸ்த்ரிகள்.

श्रीगणेशाय नमः

ஸ்ரீ துர்கா ஸ்தோத்ரம்

ध्यानम्

केनोपमा भवतु तेऽस्य पराक्रमस्य
रूपं च शत्रुभयकारि अतिहारि कुत्र ।
चित्ते कृपासमरनिष्ठुरता च दृष्टा
त्वय्येव देवि वरदे भुवनत्रयेऽपि ॥

கேனோபமா பவது தேஸ்ய பராக்ரமஸ்ய
ரூபம் ச சத்ருபயகாரி அதிஹாரி குத்ர।
சித்தே க்ருபாஸமரநிஷ்டுரதா ச த்ருஷ்டா
த்வய்யேவ தேவி வரதே புவனத்ரயேபி॥

அவதாரிகை:—

மகிஷாஸுரவதம் செய்த தேவியை இந்திரன் முதலான எல்லா தேவர்களும் இவ்வாறு துதிக்கின்றனர்.

பதவுரை :—

ते - தே = (இந்திராதி தேவர்களாலும் இதர யக்ஷராக்ஷஸர்களாலும் வெல்ல முடியாத மகிஷா ஸுரனை வதம் செய்த) உன்னுடைய अस्य - அஸ்ய = இம்மாதிரி ஆச்சரியப் படத்தகுந்த पराक्रमस्य - பராக்ரமஸ்ய மிக மிகப் பலம் வாய்ந்த சத்ருக்க ளையும் எளிதில் வெல்லக்கூடிய தேக பலம், புத்தி பலம் இவைகளுக்கு केन – கேன = எவர்களுடைய (பலத்துடன்) उपमा - உபமா = உபமானம் (ஸாத்ருச் யமானது) भवतु - பவது = பொருந்தும் शत्रु भयकारि - சத்ரு பயகாரி = சத்ருக்களுக்குப் பயத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியதும் अतिहारि - அதிஹாரி = தன் அழ கினல் (ஸௌந்தர்யத்தினல்) மற்ற எல்லாருடைய அழகையும் அடக்கக்கூடியதுமான रूपं च - ரூபம் ச = தேக ஸௌந்தர்யமும் कुत्र-குத்ர = எங்கே (இருக் கிறது) चित्ते-சித்தே = மனதில். कृपा-க்ருபா = தயையும் समर निष्ठुरता च - ஸமர நிஷ்டுரதா ச = யுத்தக்களத் தில் கொடூரமான தன்மையும் कुत्र - எங்கே இருக் கிறது वरदे - வரதே = எந்த வரத்தையும் கொடுக்கக் கூடிய हे देवि - ஹே தேவி = ஹே அம்பிகே भुवनत्रयेपि – புவனத்ரயேபி = மூன்று உலகத்திலும் (தேடிப் பார்த்தாலும்) त्वय्येव (त्वयि-एव) - த்வய்யேவ (த்வயி ஏவ) = உன்னிடத்தில் மட்டும்தான் (दृश्यते - த்ருச்யதே = காணப்படுகிறது).

கருத்துரை :—

மிகவும் அதிக பலம் பொருந்திய மகிஷாஸுரனை வதம் செய்யக்கூடிய, இம்மாதிரியான உன்னுடைய பலத்திற்கு யாருடைய பலமும் ஈடாகாது. ஆகவே, இம்மாதிரியான பல முள்ளவர்கள் வேறு யாருமில்லை. சரீர ஸௌந்தர்யம்

பொருந்தியவர்கள் பலர் இருக்கலாம். அதுபோல மிகுதியான தேக பலம் பொருந்தியவர்கள் பலர் இருக்கலாம். ஆனுல் ரூபத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் சத்ருக்கள் கண்டு நடுங்கும் படியுள்ள பலமும் நல்ல தேக ஸௌந்தரியமும், மகா துஷ்டர்களையும் கொல்லக் கூடிய வலுவுள்ளவளாகவும் இருப்பவள் உலகில் உன்னைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. அதுபோல இளகிய மனதும் யுத்தகளத்தில் ஸ்திரமாய் கடோரமாய் நிற்பதும் உன்னிடத்தில்தான் காணப்படுகிறது. இவ்வுலகத்தில் மட்டும் அல்ல, மூவ்வுலகத்தில் தேடினுலும் கோடி ஸூர்யப்ரகாசம் போன்ற தேக காந்தியும் எல்லா வரத்தையும் கொடுக்கக் கூடியவளும் நீதான். ஆகவே உனக்கு உபமானம் நீயேதான், வேறு யாருமில்லை என்பது கருத்து.

ओम्

मूलमन्त्रम्

மூலமந்த்ரம்

श्रीदुर्गादेवीमन्त्रराजः

दुर्गे स्मृता हरसि भीतिं अशेषजन्तोः
स्वस्थैः स्मृता मतिं अतीव शुभां ददासि ।
दारिद्रियदुःखभयहारिणि का त्वदन्या
सर्वोपकारकरणाय सदार्द्रचित्ता ॥

தூர்கே ஸ்ம்ருதா ஹரஸி பீதிம் அசேஷஜந்தோ:
ஸ்வஸ்த்தை; ஸ்ம்ருதா மதிம் அதீவ சுபாம்
ததாஸி ।
தாரித்ரிய து:க்க பயஹாரிணி கா த்வதந்யா
ஸர்வோபகாரகரணய ஸதார்த்ர சித்தா ॥

அவதாரிகை :—

ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய மஹா புராணத்தில் ஆபரணம்போல் விளங்குவது தேவீ ஸப்தசதீ. இதில் 700 மந்திரங்கள் உள்ளன. இந்த 700 மந்திரங்களுக்குள் மிக மிகப்ரதான மான இந்த சுலோக ரூபமான மகா மந்திரம்தான், மந்திர சாஸ்திரங்களில் முக்யம் வாய்ந்தது. இதை ஒன்பது தரத் திற்கு குறையாமல் ஜபிக்க வேண்டும்.

பதவுரை :—

दुर्गे - தூர்கே = ஹே தூர்க்காதேவியே स्मृता - ஸ்ம்ருதா = பக்தர்கள் உன்னை நினைத்தால் (அப்படி நினைத்த மாத்திரத்திலேயே) अशेषजन्तोः - அசேஷ ஜந்தோ: = எல்லா ப்ராணிகளுடைய भीतिं - பீதிம் = பயத்தையும் हरसि ஹரஸி = போக்கடிக்கிறாய் स्वस्थैः -

ஸ்வஸ்தை: = எந்த விதத்திலும் குறைவு இல்லாமல் இல் வாழ்க்கையில் இருப்பவர்களால் स्मृता - ஸ்ம்ருதா = நினைக்கப்பட்டால் अतीव - அதீவ = மிகவும் शुभां - சுபாம் = நன்மை அளிக்கக்கூடிய मतिं - மதிம் = புத்தியை (ஆத்மஞானத்தை) ददासि - ததாஸி = கொடுக்கிறாய் सर्वोपकार करणाय - ஸர்வோபகார கரணாய = எல்லோருக்கும் எல்லா உபகாரங்களையும் செய்யும் பொருட்டு सदा - ஸதா = எப்பொழுதும் आर्द्र - ஆர்த்ர = நனைந்த, அதாவது மிகவும் இளகிய கருணையுள்ள चित्ता - சித்தா = மனதை யுடையவளாயும் दारिद्रियदुःखभयकारिणि - தாரித்ரிய துக்கபய ஹாரிணி = பொருளில்லாமை, அதன்மூலமும் இதர ஸாதனங்களின் மூலமும் ஏற்படும் துக்கம், எல்லா வித பயம் இவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே போக்கடிக்கக்கூடியவள்; त्वदन्या - த்வதன்யா = உன்னைத் தவிர का - கா = யார் (இருக்கிறார்கள்) ஒருவருமில்லை.

கருத்துரை :—

உலகில் யாராவது ஒருவர் உன்னைப் பற்றி நினைத்த மாத்திரத்திலேயே (யாவரும் சேர்ந்து துதித்தால் என்ன ஸந்தோஷம் உண்டாகுமோ அம்மாதிரியான ஸந்தோஷத்தை அடைந்து) எல்லா ப்ராணிகளுடைய துக்கத்தையும் போகும்படி செய்து விடுகின்றாய். கஷ்டப்படாமல் எல்லா ஸௌகரியங்களோடும் இருப்பவர்கள் உன்னைத் துதித்தால் அவர்களுக்கு நல்ல உத்தமமான ஆத்ம ஞானத்தை அளிக்கின்றாய். மனித வர்க்கத்தினருக்கு ஆத்ம ஞானத்தைத் தவிர நன்மை பயக்கக்கூடியது வேறொன்றுமில்லை. ஆகவேதான், ப்ரதர்தனன் என்ற அரசன் இந்திரனிடம் வரம் கேட்டுக்கொள்ளுங்கால், ஹே இந்திரனே! மனிதர்களுக்கு எது மிகவும் உயர்ந்த ஹிதமோ அதைக் கொடு என்று கேட்க, இந்திரன் ஆத்ம ஞானத்தை உபதேசித்தான். ஆதலால், அம்பிகை ஸகல போகங்களையும்

அனுபவித்தவர்களுக்கு ஆத்மஞானம்தான் உகந்தது என்று நினைத்து அதைக் கொடுக்கின்றாள். தரித்திரத்தால் வாடுபவர்கள் அம்பிகையை ஆராதித்தால் அவர்களுடைய தரித்ரம் நீங்கி மிகுந்த செல்வத்தை அடைவார்கள்.

ஆதி பௌதிகம், ஆதி தைவிகம், ஆத்யாத்மிகம் என்ற மூன்றுவித பயத்தை யடைந்தவர்களும் அம்பிகையை உபாசித்து துக்கத்தினின்றும் விடுபட்டு க்ஷேமத்தை அடைகிறார்கள். ஆகவே எந்த விதமான பயமும் அம்பிகையை உபாசிப்பவர்களுக்கு உண்டாகாது என்பது திண்ணம். எப்பொழுதும் இளகிய மனதுள்ளவளாயும் யாவருக்கும் எந்த விதமான உபகாரத்தையும் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தையுடையவளும் அதுபோல வேண்டிய வரன்களையும் கொடுப்பவளாயும் உள்ளவள் உன்னைத்தவிர உலகில் யாருமில்லை.

गगनं गगनाकारं सागरस्सागरोपमः।
दुर्गा दुर्गेव सा देवी तद्द्वितीया न विद्यते ॥

ககனம் ககனாகாரம் ஸாகரஸ்ஸாகரோபம:|
துர்கா துர்கேவ ஸா தேவீ தத்த்விதீயா ந
|| வித்யதே ||

எப்படி ஆகாசத்துக்கு ஆகாசத்தைத் தவிர வேறு உபமானம் இல்லையோ, ஸமுத்திரத்திற்கு ஸமுத்திரத்தைத் தவிர வேறு உபமானம் இல்லையோ, அதுபோல உனக்கு உன்னைத்தவிர வேறு யாரும் உபமானம் இல்லை. ஆகவே, துர்காம்பிகை அவ்வளவு உதாரகுணம் பொருந்தியவள் என்பது பொருள்.

ओम् श्रीगणेशाय नमः

श्रीदुर्गास्तोत्रप्रारंभः

श्रीदुर्गा नक्षत्रमालिका स्तुतिः

ஸ்ரீ துர்கா நக்ஷத்ரமாலிகா ஸ்துதி:

(தர்மபுத்ரர் தன் சகோதரர்களோடும் பத்னி த்ரௌபதியோடும் அஞ்ஞாதவாசம் செய்யும் காலத்தில், தன் கஷ்டங்கள் நீங்கவும் தங்களை யாரென்று அறியாமலிருக்கும் பொருட்டும் மாபெரும் மஹர்ஷிகளால் உபதேசம் செய்யப்பட்டு இந்த 27 ச்லோகம் கொண்ட ஸ்ரீதுர்கா நக்ஷத்ரமாலிகா ஸ்துதியினுல் ஸ்ரீதுர்காதேவியை ஸ்தோத்ரம் செய்தார். இந்த ஸ்தோத்திரத்தால் திருப்தியடைந்த தேவி பாண்டவர்களுக்கு ஆசி கூறினுள். தேவியின் ஆசிப்படி அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் நீங்கி யாவராலும் அறிந்துகொள்ளப்படாமல் அஞ்ஞாத வாசத்தை முடித்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் வெற்றிபெற்று ஸுகமாக வாழ்ந்தனர்.

ஜனமேஜய மகாராஜன் தன் மூதாதியர்களான பாண்டவர்களின் 12 வருட வனவாசம் முடிய விருத்தாந்தங்களை கேட்டு, அஞ்ஞாத வாசத்தை எப்படி முடித்தார்கள் என வைசம்பாயன முனிவரைக் கேட்க, முனிவரும் தர்மபுத்திரரால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட இந்த நக்ஷத்ர மாலிகா ஸ்துதியைச் சொல்லுகிருர்.)

विराटनगरं रम्यं गच्छमानो युधिष्ठिरः।
अस्तुवन्मनसा देवीं दुर्गां त्रिभुवनेश्वरीम् ॥ १ ॥

விராடநகரம் ரம்யம் கச்சமானே யுதிஷ்டிர:।
அஸ்துவன்மனஸா தேவீம் துர்காம் த்ரிபுவனேச்வரீம் ॥1॥

அவதாரிகை:—

ஸ்ரீதுர்கா தேவியை தர்மபுத்ரர் இந்த சுலோகம் முதற்கொண்டு 27 சுலோகங்களினுல், (துர்கா நக்ஷத்ரமாலிகா ஸ்துதியினுல்) ஸ்தோத்ரம் செய்கிருர்.

"ஸாதாரணமாக உலகில் ஒருவனிடம் இல்லாத தன்மையைச் சொல்லிப் புகழ்வது ஸ்தோத்ரம்" என்று நினைக்கின்றனர். அது தவறு. "அவரவர்களிடத்தில் உள்ள உண்மையான சக்திகளைச் சொல்லிப் புகழ்வதுதான் ஸ்தோத்ரம் என்று பெயர்" என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே, இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் வர்ணிக்கப் படுபவை யாவும் தேவியிடம் உண்மையாகவே அமைந்துள்ளன."

பதவுரை:—

रम्यं-ரம்யம்=அழகு வாய்ந்த; **विराटनगरं**-விராட நகரம்=விராட ராஜனின் பட்டணத்தைக் குறித்து **गच्छमानः**-கச்சமாந: =போய்க் கொண்டிருக்கிற; **युधिष्ठिरः**-யுதிஷ்டிர:=தர்மபுத்ரர்; **त्रिभुवनेश्वरीम्**-த்ரிபுவநேச்வரீம்=மூன்று உலகத்திற்கும் நாயகியாயும்; **देवीं**-தேவீம் = நன்கு ப்ரகாசிக்கின்றனவளாயும் : (உள்ள) **दुर्गाम्**-துர்காம்=ஸ்ரீ துர்காதேவியை; **मनसा**-மநஸா = மனதினால்; **अस्तुवत्**-அஸ்துவத் =துதித்தார்.

கருத்துரை:—

யுதிஷ்டிரர் தன் தம்பிகளுடனும் பத்னியான த்ரௌபதியுடனும் விராட நகரத்துக்குச் செல்லுங்கால் மனதினால் தேவியைத் துதித்தார். உலகில் உள்ள எல்லா தேசங்களைக் காட்டிலும் மிகச் செழுமை வாய்ந்தது விராட நகரம். அஃதனால்தான் வ்யாசர் அழகு வாய்ந்தது என்று கூறினார். செல்ல முடியாத இடத்திலும் செல்லும்படி செய்விப்பதால் தேவிக்கு துர்கை என்று பெயர். ஆகவேதான் தர்மரும் இந்தக் கஷ்டமான கட்டத்தைக் கடக்கவேண்டி துர்கையை துதிக்கின்றார்.

உலகிலேயே மிகமிகக் கஷ்டமானது பிறர் மனையில் இருப்பதும் பிறரின் அன்னத்தைப் புசிப்பதுமே. ஸார்வபௌமனாயிருந்தவர்கள் கூலி வேலை செய்து பிழைப்பது எவ்வளவு கஷ்டம் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

மூன்று உலகத்திற்கும் நாயகியாக இருக்கத் தகுதி உள்ளவளும் எல்லோராலும் விரும்பப்பட்டவளாயும் ஸூர்யன் போல் ப்ரகாசிக்கின்றவளாயும் உள்ள துர்கா

தேவியை மனதினால் துதித்தார். வாக்கினால் வெளிப்படை யாக உரக்கச் சொல்லுவதைக் காட்டிலும் மனதோடு சொல்லி ஜபிப்பது விசேஷம். இதுதான் உயர்ந்த முறை என்று சாஸ்திரங்களில் கூறப்படுவதால் தர்மபுத்ரரும் மன தினால் துதித்தார். ஆகையால் நாமும் ஏகாக்ர சித்தத்துடன் மனதினால் ஜபிப்பது நல்லது.

यशोदागर्भसंभूतां नारायणवरप्रियाम्
नन्दगोपकुले जातां मंगल्यां कुलवर्धनीम् ॥ २ ॥

யசோதாகர்பஸம்பூதாம் நாராயண வரப்ரியாம்।
நந்தகோபகுலே ஜாதாம் மங்கள்யாம் குலவர்த்
[தனீம் ॥ 2 ॥

அவதாரிகை:—

துர்கா தேவியின் பற்பல காரணத்திற்காக ஏற்பட்ட ஆவிர்பாவத்தையும் அதன் பயனையும் கூறுகிறார்.

பதவுரை:—

यशोदागर्भसंभूताम् - யசோதகர்பஸம்பூதாம் = யசோதையின் வயிற்றில் தோன்றியவளாயும் **नारायणवरप्रियाम्** - நாராயணவரப்ரியாம் = நாராயண னுக்கு வேண்டிய வரனைக் கொடுப்பதில் பிரிய முள்ளவளாயும் (நாராயணனுக்குப்ரதான பட்டமகி ஷியாயும்) **नन्दगोपकुले जातां** - நந்தகோபகுலே ஜாதாம் = கோகுலத்தில் நந்தகோபனுடைய வம் சத்தில் ஜனித்தவளாயும் **मंगल्याम्** - மங்கள்யாம் = நித்ய மங்கள ரூபிணியாயும் **कुलवर्धनीम्** - குலவர் தநீம் = தன்னைப் பூஜிப்பவர்களுடைய குலத்தை வளர்ப்பவளாயும் உள்ள தேவியை மனதினால் துதித் தார்.

கருத்துரை:—

ஸ்ரீ வைகுண்டவாசியான ஸ்ரீமந் நாராயணன் கம்ஸாதி களான துஷ்டர்களை வதம் செய்யவேண்டி பூவுலகில் அவ தாரம் செய்தார். அப்பொழுது சக்தியில்லாத கிருஷ்ணனால்

யாதும் செய்ய முடியாது போய்விடும். ஆகவே அவருக்கு உதவியாக ஸ்ரீதேவியும் பலவிதமாக அவதரித்தாள். அதில் இந்தக் காளி அவதாரமும் ஒன்று. இவள் விந்த்ய பர்வதத்தில் வீற்றிருந்து பக்தர்களை அனுக்ரஹித்துக் கொண்டிருப்பதாக புராணங்கள் கூறுகின்றன. இவள் யசோதை வயிற்றில் எப்பொழுது பிறந்தாளோ அப்பொழுதே கிருஷ்ணன் தேவகியிடம் அவதரித்தார்.

அவதரித்ததும் வசுதேவர் கிருஷ்ணரது வார்த்தையால் கிருஷ்ணனைக் கொண்டுபோய் யசோதையிடம் வைத்து விட்டு, அப்பெண் குழந்தையை கம்ஸனிடம் கொடுத்தார். கம்ஸன் அக் குழந்தையை வெட்ட எத்தனித்தான். ஆனால் குழந்தை திடீரென்று ஆகாயத்தில் சென்று காளியாகக் காக்ஷி அளித்தது. இந்த சம்பவத்தைத்தான் தர்மபுத்ரர் இங்கு குறிப்பிடுகிறார்.

நாராயணனாகிய விஷ்ணுவின் 10 அவதாரங்களிலும் தானும் தோன்றி வேண்டியதைச் செய்ததாலும், அந்தந்த அவதாரங்களுக்கேற்றவாறு ருக்மிணியாகவும் ஸீதையாகவும் தோன்றியமையாலும் நாராயணவரப்ரியாம் என்றார். நந்தகோப குலத்தில் உதித்தாள். யசோதைக்கு நந்தகோபனிடம் பிறந்தாள் என்பது பொருள். எப்போதும் கல்யாண குணங்களுடன் கூடியவள் நித்ய ஸுமங்கலியாய் இருப்பவள். எல்லோருக்கும் மங்களத்தைச் செய்பவள். தன்னைப் பூஜிப்பவர்களின் குலம் ஸந்ததி யில்லாமல் போகாது நல்ல புத்ரர்களைக் கொடுத்து வம்சத்தை வளர்ப்பவள். தேவியைப் பூஜிப்பவர்களின் குலம் ஒரு பொழுதும் அழியாது என்பது பொருள்.

कंसविद्रावणकरीं असुराणां क्षयं करीं ।
शिलातटविनिक्षिप्तां आकाशं प्रतिगामिनीम् ॥ ३ ॥

கம்ஸவித்ராவணகரீம் அஸுராணாம் க்ஷயம் கரீம்
சிலாதடவிநிக்ஷிப்தாம் ஆகாசம் ப்ரதிகாமினீம் ॥3॥

அவதாரிகை:—

முன் ச்லோகத்தில் தேவியின் பிறப்பைக் கூறினார். இங்கு அவளது செய்கையைக் கூறுகிறார்.

பதவுரை:—

कंस - கம்ஸ = கம்ஸனை विद्रावणकरीम्-வித்ராவண கரீம் = பயந்து ஓடும்படி செய்கிறவளாயும் असुराणां -

அஸுராணும் = அஸுரர்களுக்கு क्षयं - க்ஷயம் - நாசத்தை करीं - கரீம் = செய்பவளாயும் शिलातट சிலாதட = கல்மேடையில் विनिक्षिप्तां - வினிக்ஷிப்தாம் = கம்ஸனல் எறியப்பட்டவளாயும் (அதே ஸமயத்தில்) आकाशंप्रति - ஆகாசம்ப்ரதி = ஆகாசத்தைக் குறித்து गामिनीं - காமினீம் = செல்லுபவளாயும் உள்ள தேவியை மனதினல் துதித்தார்.

கருத்துரை :—

எப்பொழுது அம்பிகையை கம்ஸன்வஸுதேவரிட மிருந்து வாங்கி கல்லால் கட்டப்பட்ட மேடையில் எறிந்தானே அப்பொழுதே தேவி ஆகாசத்தில் சென்று விட்டாள். அது ஸமயமே கம்ஸனை பயம் பிடித்துக் கொண்டது. கிருஷ்ணனைக் கொண்டு கம்ஸனை மண்ணுலகை விட்டு விண்ணுலகத்திற் கனுப்பினுள். கம்ஸனை மட்டும் வதம் செய்யவில்லை. அவனைச் சேர்ந்த எல்லா அஸுரர்களையும் வதம் செய்து விட்டாள். பொதுவாக அஸுரர்களின் வம்சத்தையே அழித்து விட்டாள்.

वासुदेवस्य भगिनीं दिव्यमाल्यविभूषितां ।
दिव्यांवरधरां देवीं खड्गखेटकधारिणीम् ॥ ४ ॥

வாஸுதேவஸ்ய பகினீம் திவ்யமால்யவிபூஷிதாம் ।
திவ்யாம்பரதராம் தேவீம் கட்ககேடகதாரிணீம் ॥4॥

அவதாரிகை :—

கிருஷ்ணனுக்கும் இந்த அவதாரத்தில் உதித்த தேவிக்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தையும், தேவியின் அலங்காரத்தையும், ப்ரதானமாக எந்த ஆயுதங்களைத் தரிக்கிருள் என்பதையும் இந்த ச்லோகத்தினல் வர்ணிக்கிருர்.

பதவுரை:—

वासुदेवस्य - வாஸுதேவஸ்ய = வஸுதேவருடைய புத்ரரான கிருஷ்ணனுக்கு भगिनीं - பகினீம் = ஸஹோதரியாயும் दिव्यमाल्य - திவ்யமால்ய = தேவலோகத்தில் உள்ள புஷ்பங்களால் தொடுக்கப்பட்ட புஷ்ப மாலை

களால் विभूषिताम् - விபூஷிதாம் = அலங்கரிக்கப்பட்டவளாயும் दिव्यांबरधराम् - திவ்யாம்பரதராம்=தேவ லோகத்து வஸ்த்ரத்தை உடுத்திக்கொண்டவளாயும் खड्ग - கட்க=கத்தி; खेटक-கேடக=கேடயம்; இவைகளை धारिणीम् தாரிணீம்=கையில் வகிப்பவளாயும், உள்ள देवीम्-தேவீம்=துர்கா தேவியை (மனதினால் துதித்தார்.)

கருத்துரை :—

தேவி நந்த குலத்தில் அவதரித்தாள். கிருஷ்ணன் தேவகிக்குப் புத்ரனாகத் தோன்றினார். ஆனால் கிருஷ்ணன் நந்த குலத்தில் வளர்ந்தமையால் தேவிக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் ஸஹோதர ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஒரு குழந்தையைப் பெற்றவர்கள் எப்படி அக் குழந்தைக்குத் தாய் தந்தைகளோ அவ்விதமே வளர்த்தவர்களும் தாய் தந்தைகள் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. (ஒரு வயிற்றில் ஜனிப்பது விவக்ஷித மில்லை) தேவ லோகத்தில் உள்ள மந்தாரம், பாரிஜாதம் முதலிய கல்ப வ்ருக்ஷங்களின் பூக்களால் ஆன மாலைகளால் அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அவ்விதமே தேவர்களுக்குரிய ஆடைகளை உடுத்திக் கொண்டிருக்கிறாள். சத்ருக்களை த்வம்சம் செய்வதற்கு கத்தியையும் சத்ருக்களிடமிருந்து பக்தர்களையும் தன்னையும் ரக்ஷிப்பதற்கு ஹேதுவான கேடயத்தையும் கைகளில் வைத்திருக்கிறாள். இம்மாதிரியான தேவியை மனதினால் துதித்தார்.

भारावतरणे पुण्ये ये स्मरन्ति सदाशिवाम् ।
तान्वै तारयसे पापात् पंकेगामिव दुर्बलाम् ॥ ५ ॥

பாராவதரணே புண்யே யே ஸ்மரந்தி ஸதாசிவாம்
தாந்வைதாரயஸே பாபாத் பங்கேகாமிவ துர்ப
[லாம் ॥5॥

அவதாரிகை :

தேவி உலகத்திற்குச் செய்த உபகாரத்தை இந்த ச்லோகத்தினால் கூறுகிறார்.

பதவுரை:—

भारावतरणे -பாராவதரணே=பூமியின் சுமையை இறக்கினவளும் पुण्ये - புண்யே=புண்ய பலனைக்

கொடுப்பவளுமான ஹே தேவியே! सदाशिवाम्-ஸதா சிவாம் = எப்பொழுதும் மங்கள ரூபிணியான त्वाम्-த்வாம் = உன்னை ये स्मरन्ति-யே ஸ்மரந்தி = எவர்கள் நினைக்கிறார்களோ तान् - தான் = அவர்களை पंके - பங்கே - சேற்றில் (அகப்பட்டுக்கொண்ட) दुर्बलां - துர்பலாம் = பலமில்லாத गामिव - காமிவ = பசுவைப் போல पापात् - பாபாத் = பாபத்தினின்றும் तारयसे - தாரயஸே = எடுத்து விடுகிறாய் (விடுவிக்கிறாய்).

கருத்துரை :—

ஒரு மனிதன் தன் தலையில் அதிக கனமுள்ள சுமையைத் தாங்கிச் செல்லுகிறான். அச்சமயம் மற்றொருவன் அவனது சுமையை இறக்கி விட்டால் அவனுக்கு (சுமை தூக்கிச் சென்றவனுக்கு) எவ்வளவு ஸௌக்யம் ஏற்படுகிறதோ அவ்விதமே பூமி தேவியும் கனமுள்ள சுமையைத் தாங்கி நிற்கிறாள். அவளது சுமையையும் இறக்கினால், அவளும் ஸுகமடைவாள். உலகில் எல்லாப் பொருளும் (ஸ்தாவரம் ஜங்கமம் உள்பட) பூமியில்தான் இருக்கின்றன. அவை பூமிதேவிக்குப் பாரமாகத் தோன்றவில்லை. ஆனாலும் ஒன்று மட்டும் பாரமாக இருக்கிறது. அவர்களைத்தான் அஸுரர்கள் ராக்ஷஸர்கள் என்று சொல்லுவது. இவர்களைப் போல் ப்ராணிகளிலும் உண்டு. சாதாரணமாக ஒரு குடும்பத்தில் பலர் இருக்கிறார்கள். அதில் சிலர் மட்டும் எப்பொழுதும் தன்னலத்தை மட்டும் கருதி பிறருக்கு வீணாகத் தொந்தரவு கொடுப்பது வழக்கம். அவர்களைக் குடும்பத்துடன் சேர்த்துக் காப்பாற்றுவதும் அவர்களுடன் பழகுவதும் மிகமிகக் கஷ்டம். இதைச் சொல்லியே சிலர் குடும்ப பாரம் தாங்கவில்லை என்று வருந்துவார்கள். பூமியில் உள்ள எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் பூமிதேவியே தாய். நாம் எல்லோரும் ஒரு குடும்பம். இதில் ஒருவருக்கொருவர் தொந்தரவு கொடுத்தால் பூமிதேவிக்குத் துன்பம். எவர்கள் கொடுந்துயரைப் பிறருக்கு விளைவிக்கிறார்களோ அவர்களே பூமிக்குப் பாரம். அவர்களை நல்வழிப்படுத்தி விட்டால் பூமியின் சுமை நீங்கும். இச் சுமையை இறக்கவே ராமகிருஷ்ணாதி அவதாரங்களும், சங்கரர், ராமானுஜர், மத்வர் முதலிய ஆசாரியர்களும் தோன்றினர். யாராலும் அடக்க முடியாத கொடுந்தீயர்களை (மகிஷாஸுரன் போன்றவர்களை) அடக்கவே

அம்பிகையாகிய பராசக்தி துர்கையாகத் தோன்றினாள். (அதுபோலவே காட்டிலுள்ள சிங்கம் முதலிய கொடிய ப்ராணிகளை அரசர்கள் வேட்டையாடுவது வழக்கமாய் இருந்து வந்தது.) அவ்விதம் துர்கையாக அவதரித்து துஷ்டர்களைக் கொன்றும் அடக்கியும் எல்லா உலகத்தையும் ஸௌக்யமாக உயிர் வாழும்படிச் செய்தாள் ஸ்ரீதுர்காதேவி; அது மட்டும் அல்ல. பக்தர்களிடம் உள்ள பாபத்தைப் போக்கி புண்ணியத்தையும் கொடுக்கிறாள். எப்பொழுதும் மங்கள ரூபியாயுமுள்ளவள் இம்மாதிரியான துர்காம்பிகையை யார் துதிக்கின்றார்களோ அவர்களை துர்கா தேவியானவள் (சேற்றில் அகப்பட்டுக்கொண்ட துர்பலமான பசுவை எடுத்து விடுவதுபோல) பாபத்தினின்றும் விடுவிக்கின்றாள். இப்பேர்ப்பட்ட துர்காதேவியை மனதினால் துதிக்கிறார்.

स्तोतुं प्रचक्रमे भूयः विविधैः स्तोत्रसंभवैः ।
आमन्त्र्य दर्शनाकाङ्क्षी राजा देवीं सहानुजः ॥ ६ ॥

ஸ்தோதும் ப்ரசக்ரமேபூய: விவிதை: ஸ்தோத்ர ஸம்பவை:
ஆமந்த்ரய தர்சனாகாங்க்ஷீ ராஜா தேவீம் ஸஹாநுஜ: ॥6॥

அவதாரிகை:—

தம்பிகளுடன் யுதிஷ்டிரர் மறுபடியும் தேவியை அழைத்து அவளது தர்சனத்தை விரும்பி அநேக ஸ்தோத்ர ஸாரங்களால் துதிக்கிறார் என்பதை இதில் கூறுகிறார்.

பதவுரை:—

सहानुजः-ஸஹாநுஜ: = தம்பிகளுடன் கூடிய **राजा** - ராஜா = யுதிஷ்டிரர் **देवीं**- தேவீம் = துர்கையை **दर्शनाकाङ्क्षी**- தர்சனாகாங்க்ஷீ = பார்க்க விரும்பி **देवीं** - தேவீம் = தேவியை **आमन्त्र्य** - ஆமந்த்ரய = அழைத்து **संभवैः** - விவிதை: = அநேக விதமான **विविधैः स्तोत्रः** - ஸ்தோத்ர ஸம்பவை = ஸ்தோத்ரங்களில் உண்டான (ஸ்தோத்ர ஸாரங்களால்) **भूयः** - பூய: = மறுபடியும்

स्तोतुं - ஸ்தோதும் = துதிக்க **प्रचक्रमे** - ப்ரசக்ரமே = ஆரம்பித்தார்.

கருத்துரை :—

தர்மர் தம்பிகளுடன் தேவியை தர்சனம் செய்ய விரும்பி அநேகவிதமான ஸதோத்ரங்களால் தேவியை துதித்தார். அம்பிகை ப்ரத்யக்ஷமாகவில்லை. தேவியைப் பற்றிய அநேக ஸ்தோத்ரங்களின் ஸாரமான ஸ்தோத்ரங்களாலும், ஸாரமான பெயர்களாலும் துதிக்க எண்ணினுர். ஆகவே அம்பிகையை அழைத்து மறுபடியும் உயர்ந்த ஸ்தோத்ரங்களால் துதிக்க ஆரம்பித்தார்.

नमोस्तु वरदे कृष्णे कुमारि ब्रह्मचारिणि ।
बालार्क सदृशाकारे पूर्णचन्द्रनिभानने ॥ ७ ॥

நமோஸ்து வரதே க்ருஷ்ணே குமாரி ப்ரஹ்ம [சாரிணி ।
பாலார்க்கஸத்ருசாகாரே பூர்ணசந்த்ர நிபாநநே ॥7॥

அவதாரிகை :—

தேவியின் புகழை சொல்லிச் சொல்லி அதற்கேற்றவாறு அமைந்த பெயர்களால் தேவியை அழைத்து நமஸ்கரிக்கிருர்.

பதவுரை:—

वरदे-வரதே = வேண்டிய வரங்களைக் கொடுப்பவளும் **कृष्णे**-க்ருஷ்ணே = கறுப்பான வர்ணமுள்ளவளும் **कुमारि**-குமாரி = எப்பொழுதுமே 12 வயதுள்ள சரீரம் போன்ற தேகமுள்ளவளும் **ब्रह्मचारिणि** - ப்ரஹ்மசாரிணி = ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி விசாரித்துக் கொண்டிருப்பவளும் **बालार्कसदृशाकारे** - பாலார்க்கஸத்ருசாகாரே = பால ஸூரியன் போன்ற திருமேனியுள்ளவளும் **पूर्णचन्द्रनिभानने** - பூர்ணசந்த்ர நிபாநநே = பூர்ண சந்திரனுக்கொப்பான முகத்தையுடையவளுமான ஹே தேவியே **नमः**-நம: = நமஸ்காரமானது; **अस्तु** - அஸ்து = உண்டாகட்டும்.

கருத்துரை :—

பக்தர்கள் யாவருக்கும் எந்த வரன்களையும் கொடுப்பவள், கருப்பான வர்ண முள்ளவள், எல்லோரையும் தன் வசப்படுத்தக் கூடியவள், எப்பொழுதுமே கன்னிகைப் பருவத்தில் உள்ளவள், உலகத்தை வளர்ப்பதிலேயே எண்ண முடையவள், (வேதத்தில் கூறப்பட்டவள், இளம் சூரியன் போன்ற திருமேனி யுள்ளவள், ஒருசமயம் கருப்பாய் இருப்பவள், ஒருசமயம் சிவந்த வர்ணமாய்க் காக்ஷி அளிப்பவள்) பூர்ண சந்திரன் போன்ற முக மண்டலத்தை யுடையவள், இவ்விதம் எல்லா வரன்களைக் கொடுக்கக் கூடியவளும், ரஜோகுண தமோகுணங்களைத் தன் வசப் படுத்துபவளுமான தேவியை நமஸ்கரிக்கின்ருர்.

चतुर्भुजे चतुर्वक्त्रे पीनश्रोणिपयोधरे ।
मयूरपिंछवलये केयूरांगदधारिणि ॥ ८ ॥

சதுர்புஜே சதுர்வக்த்ரே பீநச்ரோணிபயோதரே ।
மயூரபிஞ்சவலயே கேயூராங்கததாரிணி ।8॥

பதவுரை:—

चतुर्भुजे - சதுர்புஜே=நான்கு கைகளை உடையவளும்; **चतुर्वक्त्रे** - சதுர்வக்த்ரே = நான்கு முகங்களை யுடையவளும் **पीनश्रोणिपयोधरे**-பீநச்ரோணிபயோதரே =பெருத்த நிதம்பத்தையும் குசங்களையும் உடையவளும், **मयूरपिंछवलये** - மயூரபிஞ்சவலயே = மயிலின் தோகையைப்போல் தங்கத்திஞல் செய்யப்பட்ட கங்கணத்தை யுடையவளும், **केयूर**-கேயூர = காரை என்ற ஆபரணம் **अंगद** – அங்கத = நாக ஒத்து இந்த ஆபரணங்களை **धारिणि** - தாரிணி = அணிந்திருப்பவளுமான தேவியை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

கருத்துரை :—

நான்கு கைகளை யுடையவள். நான்கு முகத்தை யுடையவள். நான்கு வேதங்களும் நான்கு முகமாக அமைந்துள்ளன. அம்பிகையின் நிதம்பம் சாமுத்ரிகா சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டபடி பெருமஞக அமைந்துள்ளது. அதுபோல குசமண்டலங்களும் அமைந்திருக்கின்றன. மயில் தோகை,

யைப்போல் செய்யப்பட்ட தங்கவளையல்களை அணிந்திருப்பவள். வலயம் என்ற சொல்லுக்கு கையில் அணியக்கூடிய ஆபரணம் என்றுதான் சாஸ்திரக்காரர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். (சிலர் மயில் தோகையைத் தலைக்கு ஆபரணமாக அணிந்திருக்கிறாள் என்றும் பொருள் கூறுகின்றனர்.) ருத்ராக்ஷம்போல் பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஆபரணத்துக்கு கேயூரம் (தமிழில் காரை) என்று பெயர். அங்கதம் என்பது முழங்கைக்கு மேல் நடுக்கையில் அணிந்து கொள்ளும் ஆபரணம். இதில் பலவிதம் உண்டு. இந்த ஆபரணங்களை அணிந்திருப்பவள். இந்த இரண்டு ஆபரணங்களும் பெண்மணிகளின் ஸௌமங்கல்ய பாவத்தை வளர்க்கின்றன, இத்தன்மையுள்ள அம்பிகையை நமஸ்கரிக்கிறார்.

भासि देवि यदा पद्मा नारायणपरिग्रहः ।
स्वरूपं ब्रह्मचर्यं च विशदं तव खेचरि ॥ ९ ॥

பாஸி தேவி யதா பத்மா நாராயணபரிக்ரஹ: ।
ஸ்வரூபம் ப்ருஹ்மசர்யம் ச விசதம் தவ கேசரி ॥9॥

அவதாரிகை:—

இந்த ச்லோகத்தினால் தேவியின் அருளைவேண்டுகிறார்.

பதவுரை:—

हे देवि - *ஹே தேவி=ஓ அம்பிகையே* पद्मा - *பத்மா=பத்மா என்ற பெயருடன் லக்ஷ்மி ரூபமாய் இருந்து கொண்டு* नारायणपरिग्रहः-*நாராயணபரிக்ரஹ:=நாராயணனுக்குத் தர்ம பத்னியாக* भासि - *பாஸி=விளங்குகிறாய் (இந்த மாதிரியாக உன்னை த்யானித்தல் மிகவும் நன்மை பயக்கும்):* हे खेचरि-*ஹே கேசரி=ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பவளே;* तव - *தவ=உன்னுடைய* स्वरूपं - *ஸ்வரூபம் = மிகுந்த அழகு வாய்ந்த உருவமும்* ब्रह्मचर्यं च-*ப்ரஹ்மசர்யம் ச=ஆன்ம விசாரம் செய்யக்கூடிய புத்தியையும்* विशदं-*விசதம்=உலகம் நன்கு அறிந்ததே.*

கருத்துரை:—

தாமரைப்பூவில் உதித்தவள். தாமரைப்பூவை கையில் வைத்திருப்பவள். ஆகவே, இவளுக்கு பத்மா, லக்ஷ்மி என்று பெயர். இவ்விதம் நாராயணனுக்கு மனைவியாக இருப்பவள்.

கம்ஸன் எறிந்ததும் ஆகாசத்திற்குச் சென்றதால் கேசரி என்றார். ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பவளாகிய தேவியே, உன்னுடைய குணம் உலக மறிந்தது. ஆகாசத்தில் உள்ள ஸூர்யனை எப்படி உலகம் அறிகின்றதோ அவ்விதமே ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கிற உன்னுடைய குணமும் லோக ப்ரசித்தம். அவை யாதெனில், உன்னுடைய ரூபமொன்று உன்னுடைய ப்ரம்ஹசரிய மொன்று. இந்திரனுக்கு ஒரு சமயம் தேவியானவள் ஆகாசத்தில் இருந்து ப்ரம்ஹ தத்வத்தை உபதேசித்தாள். இந்த வ்ருத்தாந்தம் கேனோப நிஷத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

कृष्णच्छविसमा कृष्णा संकर्षणसमानना ।
बिभ्रती विपुलौ बाहू शक्रध्वजसमुच्छ्रयौ ॥ १० ॥

க்ருஷ்ணச்சவிஸமா க்ருஷ்ணா ஸங்கர்ஷண
[ஸமானனா ।
பிப்ரதீவிபுலௌபாஹூ சக்ரத்வஜஸமுச்ரயௌ
॥10॥

அவதாரிகை:—

அம்பிகையின் ஆக்ருதியைக் கூறுகிறார்.

பதவுரை:—

कृष्णच्छ विसमा-கருஷ்ணச்ச விஸமா = க்ருஷ்ண னுடைய காந்திக்கு ஒப்பான தேக காந்தியை யுடையவள் **कृष्णा** – க்ருஷ்ணா = ஆதலால் கருப்பு வர்ண முடையவள் (அதாவது நீலமேகம் போன்ற அல்லது ஆகாசம் போன்ற வர்ண முடையவள்) ஆகவே க்ருஷ்ணா என்று பெயர் **शक्र**-சக்ர = இந்திரனுடைய **ध्वज** - த்வஜ = கொடி மரம்போல் **समुच्छ्रयौ** - ஸமுச்ரயௌ = உன்னதமான **विपुलौ**-விபுலௌ = பெருத்த **बाहू** - பாஹூ = கைகளை; **बिभ्रती**-பிப்ரதீ = வகிப்பவள்

संकर्षणसमानना - ஸங்கர்ஷணஸமாநநா = பலராமனு டைய முகம் போன்ற முகத்தையுடையவள்.

கருத்துரை:—

க்ருஷ்ணன் எப்படி நீலமேகச்யாமளனுக இருக்கிருனே அவ்விதமே தேவியு மிருக்கிருள். அதனுல் தேவிக்கு க்ருஷ்ணு என்று பெயர். இந்திரனுடைய கொடி மரம்போல உன்னதமாயும் பெருமனுகவும் உள்ள கைகளையுடையவள். பலராமனுடைய முகம் போன்ற முகத்தை யுடையவள். தேவியின் முகமும் பலராமன் முகமும் ஒருவிதமாகத் தோற்ற மளிக்கின்றது என்பது பொருள்.

पात्री च पंकजी कंठी स्त्रीविशुद्धा च या भुवि ।
पाशं धनुर्महाचक्रं विविधान्यायुधानि च ॥ ११ ॥

பாத்ரீ ச பங்கஜீ கண்டீ ஸ்த்ரீ விசுத்தா ச யா புவி
பாசம் தனுர்மஹாசக்ரம் விவிதாந்யாயுதாநி ச ||11||

அவதாரிகை :—

அம்பிகையின் குணுதிசயங்களைக் கூறுகிருர்.

பதவுரை :—

या - யா = எந்த தேவியானவள் **भुवि** - புவி = பூவுலகில் தோன்றி **पात्री** - பாத்ரீ = பாத்திரத்தைக் கையில் வைத்திருப்பவளும் **पंकजी** - பங்கஜீ = அது போல் மற்ருெரு கையில் தாமரைப்பூவை வைத்தி ருப்பவளும்) **कंठी** - கண்டீ = நல்ல அழகு வாய்ந்த கழுத்தையுடையவளும் (இனிமையான குரல் ஓசை யுள்ளவளும்) **स्त्री**-ஸ்த்ரீ = பெண்ணுருவம் கொண்ட வளும் **विशुद्धा च** - விசுத்தா ச = தான் சுத்தியாக இருந்து கொண்டு பிறரையும் சுத்தி செய்கிறவளு மாய் இருக்கிற (நீ)**पाशं**-பாசம் = கயிற்றையும், **धनुः**- தனு: = வில்லையும் **महाचक्रं** - மஹாசக்ரம் = பெரிய சக்ராயுதத்தையும் **विविधानि** - விவிதானி = அநேக-

விதமான अयुधानि च - ஆயுதானி ச = ஆயுதங்களை யும் धारयसे - தாரயஸே = தரிக்கிருய்.

கருத்துரை :—

பக்தர்களுக்கு உணவளிக்க அமிருதம் நிறைந்த பாத்திரத்தை கையில் ஏந்தி யிருக்கிருள். இதனுல் பக்த வாத்ஸல்யம் தெளிவாகிறது. பெண்ணுருவத்தால் கருணை யைக் காண்பிக்கின்றது. அம்பாள் மற்ற ஒரு கையில் தாமரைப்பூவையும் வைத்திருக்கிருள். அழகான கழுத்தை யுடையவள், இனிமையான குரல் உடையவள். மனதில் களங்கம் இல்லாமையையும் ராகத்வேஷம் இல்லாததையும் (விசுத்ததா) என்றது அறிவிக்கிறது. சத்ருக்களை கட்ட, பாசமும் வில்லும் பெரிய சக்ரமும், இன்னும் அநேக வித மான ஆயுதங்களும் வைத்திருக்கிருள். இம் மகாகுணம் பொருந்திய தேவியை மனதினுல் துதிக்கின்ருர்.

कुंडलाभ्यां सुपूर्णाभ्यां कर्णाभ्यां च विभूषिता ।
चन्द्रविस्पर्धिना देवि मुखेन त्वं विराजसे ॥ १२ ॥

குண்டலாப்யாம்ஸுபூர்ணப்யாம் கர்ணப்யாஞ்ச
விபூஷிதா
சந்த்ரவிஸ்பர்திநா தேவி முகேந த்வம் விரா
ஜஸே ||12||

அவதாரிகை :—

இந்த ச்லோகம் முதல் மூன்று ஸ்லோகங்களால் தேவி யின் ஸ்வரூபம், அணி இவைகளை வர்ணிக்கின்ருர்.

பதவுரை :—

देवि - தேவீ = ஓ அம்பிகையே कुंडलाभ्यां-குண்ட லாப்யாம் = தோடுகளால் पूर्णाभ्यां பூர்ணப்யாம் = நிறைந்த(அழகு வாய்ந்த) कर्णाभ्यां च-கர்ணப்யாம் ச= காதுகளாலும் विभूषिता-விபூஷிதா = அலங்கரிக்கப் பட்டவளான त्वं - த்வம் = நீ; चन्द्रविस्पर्धिना - சந்த்ர விஸ்பர்திந = சந்திரனுடன் பொருமை கொண்ட मुखेन - முகேன = முகத்தினுல், विराजसे-விராஜஸே = ப்ரகாசிக்கின்ருய்.

கருத்துரை :—

அம்பிகை தன் இரு காதுகளிலும் தோடு அணிந்து கொண்டிருக்கிருள். (தோடுகளுக்கு வட மொழியில் தாடங்கம் என்று பெயர்.) ஸுமங்கலி ஸ்திரீகளுக்கு திருமங்கல்யம் எப்படி ப்ரதானமோ அவ்விதமே தோடுகளும் முக்கியம் வாய்ந்தது. அம்பிகையின் காதுகள் இயற்கையாகவே அழகு வாய்ந்தன. மேலும் தாடங்கத்தினுல் அழகு பெற்றது. காதுகளில் வேறு பல ஆபரணங்களை அணிவதுண்டு. ஆனுலும் தோடு அணியாவிட்டால் அது சோபிக்காது. தோடுதான் காதுகளை அழகுறச் செய்யும். ஆகவேதான் குண்டலாப்யாம் ஸுபூர்ணுப்யாம் என்ருர். உன் முகமண்டலம் ப்ரகாசத்தினுலும், அழகினுலும், சந்திரனுடன் போட்டியிடுகிறது. சந்திரனிடம் களங்கம் இருக்கிறது. தேவியின் முகத்தில் களங்கம் இல்லை. ஆதலால் சந்திரனைக் காட்டிலும் தேவியின் முகம் உயர்ந்தது. சந்திரன் போல் பக்தர்களை ஸந்தோஷிக்கும்படிச் செய்யும் தேவியை மனதினுல் துதிக்கின்ருர்.

मुकुटेन विचित्रेण केशबन्धेन शोभिना ।
भुजंगाऽभोगवासेन श्रोणिसूत्रेण राजता ॥ १३ ॥

முகுடேன விசித்ரேண கேசபந்தேந சோபிநா ।
புஜங்கா போகவாஸேந ச்ரோணிஸூத்ரேண
ராஜதா ॥13॥

विभ्राजसे च बद्धेन भोगेनेवेह मन्थरः ।
ध्वजेन शिखिपिंछानां उछ्रितेन विराजसे ॥ १४ ॥

விப்ராஜஸே ச பத்தேந போகேனேவேஹ மந்த்ர:।
த்வஜேன சிகிபிஞ்ச்சானும் உச்ரிதேந விரா
ஜஸே ॥14॥

பதவுரை :—

विचित्रेण-விசித்ரேண = மிகமிக அழகு வாய்ந்த **मुकुटेन**-முகுடேன = கிரீடத்தினுலும் **भुजंगा भोगवासेन**-புஜங்கா போகவாஸேன = ரத்னங்களால் இழைக்கப்பட்ட தங்க ஜடைநாகம் என்ற ஆபரணத்தால் **शोभिना** - சோபிநு = ப்ரகாசிக்கின்றதாயும் உள்ள

केशवन्धेन - கேசபந்தேன = பாதபர்யந்தம் நீண்டு கருமை வாய்ந்து பளபளப்புடன் கூடிய அழகான பின்னலாலும் **विराजसे** - விராஜஸே – ப்ரகாசிக்கின்றாய் **मद्धेन**-பத்தேன = சுற்றிச் சுற்றிக்கட்டப் பட்ட **भोगेन**-போகேன = ஆதிசேஷனின் உடலால் **मन्थर इव** - மந்தர இவ = மந்தர பர்வதம்போல் **भुजंगा भोगवासेन**-புஜங்கா போகவாஸேன = தங்கக் கொடியினால் பாம்பு போல் செய்யப்பட்டு மூன்று வடம் கொண்ட **राजता**-ராஜதா = பிரகாசிக்கின்ற **श्रोणि सूत्रेण** - ச்ரோணி ஸூத்ரேண = தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட அரைஞாண் கொடியினால் **विभ्राजसे** - விப்ராஜஸே = விசேஷமாகப் ப்ரகாசிக்கின்றாய்; **शिखिपिञ्छानां** - சிகிபிஞ்சானும் = மயில் தோகையைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட **उच्छ्रितेन**-உச்ரிதேன = ரொம்பவும் உயரமான **ध्वजेन** - த்வஜேன = கொடியினால் **विभ्राजसे** - விப்ராஜஸே = விசேஷமாக ப்ரகாசிக்கின்றாய்.

கருத்துரை :—

தேவியானவள், ரத்னங்கள் இழைத்த பொன் கிரீடத்தை தலையில் அணிந்து கொண்டிருக்கிறாள். அம்பிகையின் பின்னல் அவளது பாதம் வரையிலும் நீண்டு கருமையாய் பளபளப்புடன் ப்ரகாசிக்கிறது. மேலும் அழகுடன் கூடிய பின்னலில் ரத்னங்கள் இழைத்த தங்க ஜடை நாகம் என்ற ஆபரணத்தை அணிந்து கொண்டிருக்கிறாள். அது மிகவும் அம்பிகையையும், அவளது பின்னலையும் விசேஷமாக அழகுறச் செய்கிறது.

அம்பிகை ஒட்டியாணத்திற்குப் பதில் மூன்று வடம் கொண்ட தங்கக் கொடியை அறை ஞாண் கயிறாக இடுப்பில் அணிந்திருக்கிறாள். அமிருதம் கடையும்பொழுது ஆதிசேஷனால் சுற்றப்பட்டுள்ள மந்தர பர்வதம்போல் இருக்கிறதாக அம்பிகையின் இடுப்பை வர்ணிக்கிறார். அம்பிகையின் அழகான மயில் தோகை கொடி, அம்பிகையின் அழகை

பன்மடங்கு ப்ரகாசப் படுத்துகிறது. இம்மாதிரி தருமர் தேவியை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்.

कौमारं व्रतमास्थाय त्रिदिवं पावितं त्वया ।
तेन त्वं स्तूयसे देवि त्रिदशैः पूज्यसेऽपि च ॥ १५ ॥

கௌமாரம் வ்ரதம் ஆஸ்த்தாய த்ரிதிவம் பாவிதம் த்வயா,
தேன த்வம் ஸ்தூயஸே தேவி த்ரிதசை; பூஜ்ய
மஸேபி ச ॥15॥

பதவுரை:—

देवि - தேவி = ஹே துர்க்காதேவியே! त्वया - த்வயா = உன்னல் कौमारं - கௌமாரம் = கன்னிகைப் பருவத்திற்கேற்ற व्रत - வ்ரதம் = ப்ரம்ஹ சர்ய வ்ரதத்தை; आस्थाय - ஆஸ்த்தாய = மேற்கொண்டு (அனுஷ்டித்து) அதனல் त्रिदिवं - த்ரிதிவம் = ஸ்வர்க லோகமானது; पावितं-பாவிதம் = பரிசுத்தி செய்யப் பட்டது तेन - தேன அதனல் त्वं - த்வம் = நீ त्रिदशैः த்ரிதசை = தேவர்களால் स्तूयसे-ஸ்தூயஸே = துதிக் கப்படுகிருய் पूज्यसेऽपि च - பூஜ்யஸேபி ச = விசேஷ மாகப் பூஜிக்கவும் படுகிருய்.

கருத்துரை:—

ஹே தேவி! நீ ப்ரம்ஹசர்யத்தை ஏற்று நெறிதவருது தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதால் தேவலோகம் பரிசுத்த மாயிற்று. அதனுல் தேவர்கள் உன்னைத் துதிக்கின்ருர்கள். உன்னைத் துதிப்பதுடன் நில்லாமல் விசேஷமாகப் பூஜிக் கிருர்கள்.

त्रैलोक्य रक्षणार्थाय महिषासुर घातिनि ।
प्रसन्ना मे सुरश्रेष्ठे दयां कुरु शिवा भव ॥ १६ ॥

த்ரைலோக்ய ரக்ஷணார்த்தாய மஹிஷாஸுர
காதினி ।
ப்ரஸன்ன மே ஸுரச்ரேஷ்டே தயாம் குரு சிவா
பவ॥16॥

பதவுரை:—

त्रैलोक्य-த்ரைலோக்ய=மூன்று உலகங்களையும் रक्षणार्थाय - ரக்ஷணார்த்தாய = காப்பாற்றுவதின் பொருட்டு महिषासुर घातिनि-மஹிஷாஸுர காதினி= மஹிஷாஸுரனைக் கொன்றவளும் सुरश्रेष्ठे - ஸுர ச்ரேஷ்டே = தேவர்களிற் சிறந்தவளுமான ஹே அம்பிகே मे - மே = எனக்கு प्रसन्ना भव - ப்ரஸன்னா பவ= அனுக்ரஹம் செய் दयां कुरु - தயாம் குரு = கருணாநிதியாகிய நீ என் விஷயத்தில் தயவு செய் शिवा भव-சிவா பவ=மங்கள ரூபிணியாக இரு (எனக்கு மங்களத்தைச் செய்)

கருத்துரை:—

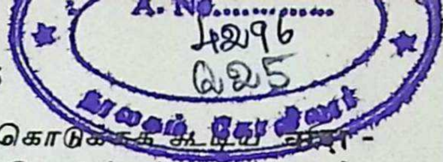
மஹிஷாஸுரன் தன்பரிவாரங்களுடன் மூன்று லோகத்தையும் ஹிம்ஸித்தான். அம்மகா துஷ்டனைக் கொன்று மூன்று லோகத்தையும் காப்பாற்றினாய். அவ்வித பராக்ரமம் வாய்ந்த உனக்கு என் அக்ஞாத வாசப்ரதிக்ஞையை நிறைவேற்றி துர்யோதனாதிகளை வெல்லச் செய்வது ஒருபெரிதல்ல. எனக்கு மங்களம் உண்டாகும்படி அனுக்ரஹம் செய். என்னிடம் புத்திரனுக்குகந்த அன்பை வை, ஸந்தோஷமாயிரு என்று தர்ம புத்ரர் தேவியை ஸ்தோத்ரம் செய்தார்.

जया त्वं विजया चैव संग्रामे च जयप्रदा ।
ममा पिविजयं देहि वरदा त्वं च सांप्रतम् ॥ १७ ॥

ஜயா த்வம் விஜயாசைவ ஸங்க்ராமே ச ஜயப்ரதா
மமாபி விஜயம் தேஹி வரதா த்வம் சஸாம்ப்
ரதம் ॥17॥

பதவுரை :—

जया - ஜயா = ஜயையாகவும் विजया चैव-விஜயாசைவ = விஜயையாகவும் (இருப்பவள்) त्वं एव-த்வம் ஏவ = நீதான் संग्रामे च-ஸம்க்ராமே ச=யுத்தத்திலும் जयप्रदा - ஜயப்ரதா = ஜயத்தைக் கொடுப்பவளும் நீ

தான் सांप्रतं - ஸாம்ப்ரதம் கொடுக்கக் கூடிய वरदा - வரதா = வேண்டியதைக் கொடுக்கக் கூடிய त्वं - த்வம்=நீ मम पि - மாம பி=எனக்கும் विजयं - விஜயம்=விஜயத்தை देहि - தேஹி=கொடு.

கருத்துரை :—

அம்பிகையின் இருபுறங்களிலும் எப்பொழுதும் ஜயை, விஜயை என்ற இரண்டு தோழிகள் உண்டு. அந்தத்தோழிகள் ரூபமாகவும் நீதான் இருக்கிருய். அவர்களும் உன் அம்சமே. ஆகவே, யாவரையும் வெல்லக்கூடிய சக்தி உன்னிடம் இருக்கிறது. யுத்தத்தில் யார் உன்னைப் ப்ரார்த்தனை செய்கிருர்களோ அவர்களுக்கு வெற்றியைக் கொடுக்கிருய். அவ்விதம் கருணையுடன் எப்பொழுதும் வரங் கொடுக்கக் கூடிய தேவியை தனக்கும் இப்பொழுது வெற்றியைக் கொடுக்கும்படி மனதில் தருமர் ப்ரார்த்திக்கின்ருர்.

विन्ध्ये चैव नगश्रेष्टे तवस्थानं हि शाश्वतम् ।
कालिकालि महाकालि शीधुमांस पशुप्रिये ॥ १८ ॥

விந்த்யே சைவ நகச்ரேஷ்டே தவஸ்த்தானம் ஹி சாச்வம் ।
காளி காளி மஹாகாளி சீதுமாம்ஸ பசுப்ரியே ॥18॥

பதவுரை :—

नगश्रेष्टे - நகச்ரேஷ்டே=பர்வதங்களுக்குள் மேன்மை தங்கிய विन्ध्ये च एव-விந்த்யே ச ஏவ=விந்திய மலையிலேயே तव-தவ=உனக்கு स्थानं ஸ்த்தானம்=இருப்பிடமானது शाश्वतम् - சாச்வதம்=நிரந்தரமாக அமைந்துள்ளது. कालिकालि - காளிகாளி = கோபம் கொண்ட சக்தி அவஸரங்களுக்குள் மிகக் கோபம் வாய்ந்தவளாயும் महाकालि - மஹாகாளி= மஹாகாளி என்று பெயருள்ள க்ரூரமான அவதாரம் செய்தவளாயும் शीधुमांस पशुप्रिये-சீதுமாம்ஸ பசுப்ரியே=புதுமாம்ஸத்தில் ப்ரியமுள்ளவளுமான

हे देवि-ஹே தேவி=ஓ அம்பிகையே शिवा भव-சிவா பவ=எனக்கு மங்களத்தைச் செய்பவளாய் இரு.

கருத்துரை :—

அம்பிகை பர்வதச்ரேஷ்டமான விந்திய மலையில் நித்திய வாசம் செய்கிறாள். கோபமுள்ள சக்தியின் அவசரத்தைக் காளி என்று சொல்லுவது சாஸ்திர சம்பிரதாயம். (கோபே து காளி) சண்டி, சாமுண்டி முதலிய உருவங்களுக்குள் காளி உருவம் மிக மிகக் கோபமானது. ஆகவே காளி காளி, காளிகளுக்கும் காளி என்பது பொருள். இது கலியுகத்தில் ப்ரக்த்யக்ஷ தெய்வம். விசேஷமாக சத்ருஜயத்திற்காக மகா காளி ரூபமான துர்கையை உபாசிப்பது நியாயமானதால், தருமரும் தேவியை வேண்டுகிறார்.

कृतानुयात्रा भूतैस्त्वं वरदा कामचारिणि ।
भारावतारे ये च त्वां संस्मरिष्यन्ति मानवाः ॥ १९ ॥

க்ருதானுயாத்ரா பூதைஸ்த்வம் வரதா காம
சாரிணி ॥
பாராவதாரே யே ச த்வாம் ஸம்ஸ்மரிஷ்யந்தி
மானவா: ॥19॥

பதவுரை:—

ये - யே=எந்த मानवाः - மானவா: = மனிதர்கள் त्वां - த்வாம்=உன்னை भारावतारेच - பாராவதாரேச=துஷ்டர்களைத் தண்டித்து ஸாதுக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியதற்காகவும் त्वां-த்வாம்= உன்னை संस्मरिष्यन्ति - ஸம்ஸ்மரிஷ்யந்தி=நினைக்கிறார்களோ (அப்பொழுது) भूतैः - பூதை:=பூதகணங்களால் कृतानुयात्रा - க்ருதானுயாத்ரா=பின் தொடரப் படுபவளும் कामचारिणि - காமசாரிணி=தன் இஷ்டம் போல் சஞ்சரிப்பவளும் वरदा - வரதா=வேண்டிய வரங்களைக் கொடுப்பவளுமான त्वं-த்வம்=நீ मे-மே =எனக்கு शिवा भव - சிவாபவ=மங்களத்தைச் செய் பவளாய் இரு.

கருத்துரை:—

துஷ்டர்களைக் கொன்று ஸாதுக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே தேவி தோன்றினாள். ஆகவே அந்தக் காரியத்தைச் செய்கின்ற ராமகிருஷ்ணாதி அவதாரங்களுக்கும் உதவி புரிகின்றாள். ஆகவே, நாமும் நமக்குச் சத்ருபயம் ஏற்படும்பொழுது தேவியை நினைத்தால் உடனே தேவி நமக்கு அனுக்ரஹம் செய்கிறாள். ஆதலால், தருமரும் தன் கஷ்டத்தை விலக்கிக்கொள்ள தேவியை மனதினால் துதிக்கின்றார்.

प्रणमन्ति च ये त्वां हि प्रयाणे तु नरा भुवि ।
न तेषां दुर्लभं किंचित् पुत्रतो धनतो पि वा ॥ २० ॥

ப்ரணமந்தி சயே த்வாம் ஹி ப்ரயாணே து நரா புவி।
ந தேஷாம் துர்லபம் கிஞ்சித் புத்ரதோ தனதோ
பி வா ॥20॥

பதவுரை:—

भुवि புவி=பூலோகத்தில் ये नराः - யே நரா:= எந்தமனிதர்கள் प्रयाणेतु - ப்ரயாணேது=ப்ரயாண காலத்தில் त्वां हि-த்வாம் ஹி=உன்னையே प्रणमन्ति हि- ப்ரணமந்தி ஹி=நமஸ்கரிக்கின்றார்களோ तेषां-தேஷாம் = அவர்களுக்கு पुत्रतः - புத்ரத:=புத்திரனிடமிருந்தோ धनतो ऽपि वा-தனதோபி வா=செல்வத்திலிருந்தோ दुर्लभं-துர்லபம்=கிட்டாதது किंचित्-கிஞ்சித் =ஒன்றும் न - ந=இல்லை.

கருத்துரை:—

ப்ரயாணகாலத்தில் தேவியை நினைத்தாலும் நமஸ்கரித்தாலும் அவர்களுக்குக் கார்யானுகூலம் ஏற்படும். புத்ரனை விரும்புகிறவர் புத்ரனையும், பொருளை விரும்புகிறவர் பொருளையும் அடைவார்கள். தேவியை ஆராதிப்பவர்களுக்கு அடையமுடியாதது ஒன்றுமில்லை. அம்பிகையின் அருளால் எதையும் அடையலாம். ஆதலால், தர்மபுத்ரர் தேவியை இவ்விதம் துதிக்கின்றார்.

दुर्गात्तारयसे दुर्गे तत्वं दुर्गा स्मृता जनैः ।
कान्तारेष्व वसन्नानां मग्नानां च महार्णवे ॥ २१ ॥
(दस्युभिर्वानिरुद्धानां त्वं गतिः परमा नृणाम्)

துர்காத்தாரயஸே துர்கே தத்வம் துர்கா ஸ்ம்ருதா
ஜனை: ।
காந்தாரேஷு அவஸந்நாநாம் மக்னானும் ச
மஹார்ணவே
(தஸ்யுபிர்வாநிருத்தானும் த்வம் கதி: பரமா
ந்ருணும்) ॥21॥

பதவுரை:—

हे दुर्गे-ஹே துர்கே=ஹே துர்கா தேவியேदुर्गात् துர்காத்=விலக்கமுடியாத ஆபத்தினின்றும் பக்தர்களை तारयसे - தாரயஸே=உத்தாரணம் செய்கிருய். तत्-தத்=ஆகையால் त्वं - த்வம்=நீ जनैः - ஜனை:= ஜனங்களால் दुर्गा - துர்கா=துர்கை என்று स्मृता - ஸ்ம்ருதா = ஸ்மரிக்கப்படுகிருய் कान्तारेषु - காந்தாரேஷு = காடுகளில் अवसन्नानाम् - அவஸந்நாநாம்= அகப்பட்டுக் கொண்டவர்களுக்கும் महार्णवे-மஹார்ணவே = ஸமுத்ரத்தில் मग्नानां च - மக்னானும் ச = மூழ்கினவர்களுக்கும் दस्युभिः - தஸ்யுபி:=திருடர்களால் निरुद्धानां-நிருத்தானும்=எதிர்க்கப்பட்ட नृणांवा-ந்ருணும்வா = ஜனங்களுக்கும் त्वं - த்வம் = நீதான் परमा गतिः - பரமா கதி:=பெரும் அடைக்கலம்.

கருத்துரை:—

மனிதன் எந்தவிதமான கஷ்டத்தில் சிக்கிக் கொண்ட போதிலும் தேவியானவள் தன்னை நினைத்த மாத்திரத்தில், அவனை அக்கஷ்டத்தினின்றும் விலக்கி விடுகிருள். ஆதலால், தேவிக்கு துர்கை என்று பெயர். காட்டில் அகப்பட்டு கஷ்டப் பட்டாலும், பெரிய ஸமுத்ரத்தில் மூழ்கி ப்ராணவியோக

மாகும் தருவாயிலிருந்தாலும், திருடர்களால் வளைத்துக் கொள்ளப்பட்டு அவதியுறுங்காலும், நினைத்தமாத்திரத்தில் தேவி அருள் புரிந்து, ஆபத்தை நீக்கி மங்களத்தைச் செய்கிறாள். ஆகவே, யுதிஷ்டிரரும் தன் ஆபத்தை விலக்கிக் கொள்ள தேவியை மனதினால் துதிக்கிறார். ஆதலால் மனிதர்களுக்கு அம்பிகையைத் தவிர சரணாகதி அடையக் கூடிய தெய்வம் வேறு இல்லை.

जलप्रतरणे चैव कान्तारेषु अवटेषु च ।
ये स्मरन्ति महदेवीं नच सिदन्ति ते नराः ॥ २२ ॥

ஜலப்ரதரணே சைவ காந்தாரேஷு அவடேஷு ச ।
யே ஸ்மரந்தி மஹாதேவீம் நச ஸிதந்தி தே நரா: ॥ 22 ॥

அவதாரிகை:—

இந்த ச்லோகத்தாலும் தேவியின் அருளையே கூறுகிறார்.

பதவுரை :—

जलप्रतरणे चैव - ஜலப்ரதரணே சைவ = நதி முதலிய பெரும் ஜலத்தைத் தாண்ட நேரிடும் போதும், **कान्तारेषु** காந்தாரேஷு = காட்டில் (ஆபத்துநேரிட்டாலும்) **अवटेषु च** - அவடேஷுச = குழிகளில் (ஆபத்து நேரிட்டாலும்) (**अटवीषु च** = அடவீஷுச என்ற பாடத்தில் பெரும் புதர் உள்ள காட்டில் என்றுபொருள்) இந்த இடங்களில் கஷ்டப்படும்போதும் **ये** - யே=எவர்கள் **महादेवीं** - மஹாதேவீம்= துர்காம்பிகையை **स्मरन्ति**- ஸ்மரந்தி= நினைக்கிறார்களோ **तेच** - தேச = அவர்களும் **नच सीदन्ति** - நசஸீதந்தி=வருத்தப்படமாட்டார்கள்.

கருத்துரை :—

பெரிய ஆறு முதலியவைகளைத் தாண்ட நேரிட்டாலும், காட்டில் அகப்பட்டு துஷ்டப்ராணிகளாலோ அல்லது வழி

தெரியாது கஷ்டப்பட்டாலோ எப்படியானாலும் சரி, தேவியை நினைத்தால் அக்கஷ்டம் நீங்கும். அவ்விதமே பெரும் பள்ளங்களில் சிக்கிக் கரை ஏறமுடியாமல் போகுங்காலும், பெரும் புதருள்ள காட்டில் சிக்கிக்கொண்டு கஷ்டப்பட்டாலும், நினைத்த மாத்திரத்தில் தேவி அவர்களை கஷ்டத்திலிருந்து விலக்கி அருள் புரிகிருள்.

त्वं कीर्तिः श्री धृतिः सिद्धिः ह्रीर्विद्या सन्ततिर्मतिः।
सन्धया रात्रिः प्रभा निद्रा ज्योत्स्ना कान्तिः क्षमा दया
॥ २३ ॥

த்வம் கீர்த்தி: ஸ்ரீ: திருதி: ஸித்தி:
ஹ்ரீர்வித்யா ஸந்ததிர்மதி: ।
ஸந்த்யா ராத்ரி: ப்ரபா நித்ரா
ஜ்யோத்ஸ்நா காந்தி: க்ஷமா தயா ॥23॥

அவதாரிகை:—

இந்த ச்லோகத்திஞல் தேவியின் ஸர்வாத்ம பாவத்தைக் கூறுகிருர்.

பதவுரை:—

कीर्तिः - கீர்த்தி: = புகழும் श्रीः - ஸ்ரீ:=அழகும் धृतिः - த்ருதி: = தைர்யமும் सिद्धिः - ஸித்தி:=செய்த காரியத்தின் பலனும் ह्रीः - ஹ்ரீ: = வெட்கமும்विद्या-வித்யா=கல்வியும் सन्ततिः - ஸந்ததி:=குலமும் मतिः-மதி:=ஸித்தியும் सन्ध्या-ஸந்த்யா=ஸந்த்யா காலமும் रात्रिः-ராத்திரி:=இரவு காலமும் प्रभा-ப்ரபா=ஒளியும் निद्रा - நித்ரா=தூக்கமும் ज्योत्स्ना - ஜ்யோத்ஸ்ன=சந்திரிகையும் कान्तिः - காந்தி: = காந்தியும் क्षमा - க்ஷமா = பொறுமையும் दया - தயா=கருணையும் (இவை யாவும்) त्वमेव - த்வமேவ=நீதான்.

கருத்துரை :—

உலகத்தில் உன்னைத்தவிர எதுவுமில்லை. எங்கும் வியாபித்து எல்லா ரூபங்களாகவும் காக்ஷியளிக்கிருய்.

नृणां च बन्धनं मोहं पुत्रनाशं धनक्षयं ।
व्याधिं मृत्युं भयं चैव पूजिता नाशयिष्यसि ॥ २४ ॥

ந்ருணும் ச பந்தனம் மோஹம் புத்ரநாசம்
தனக்ஷயம் ।
வயாதிம் ம்ருத்யும் பயம் சைவ பூஜிதா நாசயிஷ்யஸி
॥24॥

அவதாரிகை:—

பொதுவாக மனிதர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், தேவியைப் பூஜித்தால் எல்லாக் கஷ்டங்களையும் தேவி விலக்கி விடுகிருள். விலக்கி விடுவது மல்லாமல் ஆபத்தையும் நாசம் செய்து விடுகிருள்.

பதவுரை:—

नृणां-ந்ருணும் = மனிதர்களுக்குண்டான बन्धनं - பந்தனம் = கட்டுதலேயும் (பந்தங்களேயும்) मोहं - மோஹம் = அஞ்ஞானத்தையும் पुत्रनाशं-புத்ரநாசம் = புத்ரர் முதலிய பந்து நாசத்தையும் धनक्षयं - தனக்ஷயம் = பொருள் நாசத்தையும் व्याधिं - வ்யாதிம் = வ்யாதியையும் मृत्युं - ம்ருத்யும் = யமனேயும் (இவைகளால் உண்டான) भयं चैव - பயம் சைவ = பயத்தையும் पूजिता सति - பூஜிதா ஸதி = உன்னே பூஜித்த மாத்திரத்தில் नाशयिष्यसि - நாசயிஷ்யஸி = நாசம் செய்து விடுகிருய்.

கருத்துரை :—

மனிதர்களுக்குச் சாதாரணமாகப் பூர்வகர்மவசத்தாலோ, இப்பொழுது தாத்காலிகமாக செய்யும் கர்மாக்களாலோ ஏற்படும் பந்தனம் முதலிய எவ்விதத் தீமைகளேயும் தன்னேப் பூஜித்தால் விலக்கி விடுகிருள். ஆகவே தேவியைப் பூஜித்தால் மனிதர்களுக்கு எவ்வித ஆபத்தும் நீங்கி விடும். ஆதலால் தர்மபுத்ரர் தன் ஆபத்துக்களே நீக்கிக்கொள்ள தேவியை மனதினுல் துதிக்கிருர்.

सोहं राज्यात्परिभ्रष्टः शरणं त्वां प्रपन्नवान् ।
प्रणतश्च यथामूर्ध्न तव देवि सुरेश्वरि ॥ २५ ॥

ஸோஹம் ராஜ்யாத்பரிப்ரஷ்ட: சரணம்த்வாம்
ப்ரபந்நவான் ।
ப்ரணதச்வ யதாமூர்த்தனு தவ தேவி ஸுரேச்வரி
॥25॥

அவதாரிகை :—

தருமர் இதுமுதல் தேவியை ப்ரார்த்திக்கிறார்.

பதவுரை:—

सुरेश्वरि - ஸுரேச்வரி = தேவர்களுக் கெல்லாம் நாயகியான देवि - தேவி = ஓ துர்காதேவியே राज्यात् - ராஜ்யாத் = ராஜபதவியிலிருந்து परिभ्रष्टः - பரிப்ரஷ்ட: = நழுவின सः - ஸ: = அந்தவிதமான அதிக கஷ்டத்தை அனுபவித்த अहं - அஹம் = நான் त्वां த்வாம் = உன்னை शरणं - சரணம் = அடைக்கலமாக प्रपन्नवान् - ப்ரபந்நவான் = அடைந்தேன் यथा - யதா = முறைப்படி तव - தவ = உனக்கு मूर्ध्नि - மூர்த்ந = தலையால் प्रणतश्च - ப்ரணதச்ச = நமஸ்காரமும் செய்தேன்.

கருத்துரை :—

நான் ராஜபதவியிலிருந்து நழுவினவன். மிகுந்த கஷ்டங்களை அனுபவித்தவன். அக்கஷ்டங்கள் நீங்க வேண்டி உன்னை சரண்புகுந்தேன். தேவர்களுக் கெல்லாம் ஈச்வரியான ஏ தேவியே, உன்னுடைய சரணாரவிந்தங்களை முறைப்படி அஷ்டாங்கங்களுடன் பணிந்தேன். ஆகவே என் கஷ்டங்களை நீக்குவாயாக என்று தர்மர் மனதினால் தேவியை வேண்டுகிறார்.

त्राहिमां पद्मपत्राक्षि सत्ये सत्याभवस्व नः।
शरणं भव मे दुर्गे शरण्ये भक्तवत्सले ॥ २६ ॥

த்ராஹிமாம் பத்மபத்ராக்ஷி ஸத்யே ஸத்யாபவஸ்வ
ந: ।
சரணம் பவ மே துர்கே சரண்யே பக்தவத்ஸலே
॥ 26 ॥

அவதாரிகை:—

இந்த ச்லோகத்திலும் தேவியை வேண்டுகிறார்.

பதவுரை:—

पद्मपत्राक्षि - பத்மபத்ராக்ஷி = தாமரை இதழ் போன்ற கண்களையுடையவளே **मां** - மாம் = என்னை **त्राहि**-த்ராஹி = காப்பாற்று **सत्ये**-ஸத்யே = உண்மைப் பொருளாக விளங்குபவளே **नः** - ந: = எங்கள் விஷயத்திலும் **सत्या** - ஸத்யா = உண்மையாகவே **भवस्व** - பவஸ்வ = இருப்பாயாக. **शरण्ये**-சரண்யே = எல்லோரையும் காப்பாற்றக் கூடியவளும் **भक्तवत्सले**- பக்தவத்ஸலே = பக்தர்களிடம் அன்புள்ளவளுமான **दुर्गे**-துர்கே = ஓ துர்கா தேவியே **मे**-மே = எனக்கு **शरणं** - சரணம் = அடைக்கலமாக **भव** - பவ = இருப்பாயாக.

கருத்துரை :—

தாமரை இதழ்போன்ற கண்களை உடையவளே! உன் குளிர்ந்த கண்களால் என்னைப் பார். என் கஷ்டங்கள் உனக்குத் தெரியும். அதனின்றும் என்னைக் காப்பாற்று. நீ உண்மையான ரூபமுள்ளவள். உன் பெயர் துர்கை. அதன் அர்த்தத்தை உண்மையாகச் செய். நீ எல்லோரையும் ரக்ஷிக்கக் கூடியவள். பக்தர்களிடம் அன்புள்ளவள். நானும் உன் பக்தன். இந்த அஞ்ஞாதவாஸ ரூபமான பெருங் கஷ்டத்திலிருந்து என்னைக்காப்பாற்று என்று மனதினால் உள்ளன்போடு வருத்தத்துடன் தர்மர் ப்ரார்த்திக்கின்றார்.

एवं स्तुता हि सा देवी दर्शयामास पाण्डवं ।
उपगम्य तु राजानं इदं वचनं अब्रवीत् ॥ २७ ॥

ஏவம் ஸ்துதா ஹி ஸா தேவீ தர்சயாமாஸ
பாண்டவம்
உபகம்ய து ராஜாநம் இதம் வசனம் அப்ரவீத்
॥ 27 ॥

அவதாரிகை :—

தர்ம புத்ரனுல் துதிக்கப்பட்ட அம்பாள் அவருக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகி அருள்புரிய இவ்வாறு சொல்லுகிருர்.

பதவுரை :—

एवं-ஏவம் = இந்தமாதிரி **स्तुता** - ஸ்துதா = துதிக்கப்பட்ட **सा** - ஸா = அவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த **देवि** - தேவி = துர்கா தேவியானவள் **आत्मानं**-ஆத்மானம் = தன்னை **पाण्डवं** - பாண்டவம் = தர்மருக்கு **दर्शयामास**-தர்சயாமாஸ = தர்சனம் கொடுத்தாள். **राजानं** ராஜாநம் = அரசனை **उपगम्य** - உபகம்ய = அடைந்து **इदंतु**-இதம்து = இவ்விதம் **वचनं**-வசனம் = வார்த்தையை **अब्रवीत्**-அப்ரவீத் = சொன்னுள்.

கருத்துரை:—

தர்மர் துர்காதேவியின் ரூபத்தைப்பற்றியும் ஸௌந்தர்யத்தைப் பற்றியும் மேலும் அவளது குணங்கள், பராக்கிரமம், ஆயுதங்கள் முதலியவைகளைப் பற்றியும் நன்கு உள்ளம் உருகும்படித் துதித்தார். தேவி மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் அரசன் முன் தோன்றிஞள். பின்வருமாறு அனுக்ரஹம் செய்கிருள்.

அவதாரிகை:—

இதுமுதல் 9 ச்லோகங்களால் அம்பாளின் அருள் வாக்கை வர்ணிக்கிருர்.

श्रृणु राजन् महाबाहो मदीयं वचनं प्रभो ।
भविष्यति अचिरादेव संग्रामे विजयस्तव ॥ २८ ॥

ச்ருணு ராஜன் மஹாபாஹோ மதீயம் வசனம் ப்ரபோ
பவிஷ்யதி அசிராதேவ ஸங்க்ராமே விஜயஸ்தவ ॥28॥

பதவுரை:—

महाबाहो-மஹாபாஹோ = பெருத்த கைகளையுடையவனும் **प्रभो** - ப்ரபோ = செல்வாக்குள்ளவனும்

राजन्-ராஜன் = அரசனுமான ஹே தர்மனே **मदीयं** - மதீயம் = என்னுடைய **वचनं** - வசனம் = வார்த்தையை **श्रृणु**-ச்ருணு = கேள். **अचिरादेव**-அசிராதேவ = வெகு சீக்கிரத்திலேயே **संग्रामे** - ஸங்க்ராமே = யுத்தத்தில் **तव** - தவ = உனக்கு **विजयः** - விஜய: = வெற்றியானது **भविष्यति** - பவிஷ்யதி = உண்டாகப் போகிறது.

கருத்துரை :—

ஜகன் மாதாவாகிய தேவி யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து நீ பயப்படவேண்டாம். சீக்கிரத்தில் உனக்கு வெற்றி கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிருள். தேவி தன் அருள் தர்மருக்குக் கிடைத்து விட்டது என்பதைத் தெரிவிக்கவே மஹாபாஹோ, ஹே ப்ரபோ, ராஜன் என்று ஸம்போதனம் செய்கிருள். மஹாபாஹோ என்பதனுல் பாகுபலத்தையும், ஹே ப்ரபோ என்பதால் அரசர்களின் உதவியையும், ராஜன் என்பதால் ராஜ்ய பதவியையும் அறிவிக்கிருள்.

मम प्रसादात् निर्जित्य हत्वा कौरव वाहिनीम् ।
राज्यं निष्कण्टकं कृत्वा भोक्ष्यसे मेदिनीं पुनः ॥ २९ ॥

மம ப்ரஸாதாத் நிர்ஜித்ய ஹத்வா கௌரவ
வாஹினீம் ।
ராஜ்யம் நிஷ்கண்டகம் க்ருத்வா போக்ஷ்யஸே
மேதினீம் புந: ॥29॥

பதவுரை:—

मम - மம = என்னுடைய **प्रसादात्** - ப்ரஸாதாத் = அனுக்ரஹத்தினுல் **कौरव** - கௌரவ = துர்யோதனுதிகளுடைய **वाहिनीं** - வாஹினீம் = சேனையை **हत्वा** - ஹத்வா = கொன்று **निर्जित्य** - நிர்ஜித்ய = ஜெயித்து **राज्यं**-ராஜ்யம் = ராஜ்யத்தை (தேசத்தை) **निष्कण्टकं** - நிஷ்கண்டகம் = சத்துரு இல்லாமல் **कृत्वा**-க்ருத்வா = செய்து **पुनः** - புந: = மறுபடியும் **मेदिनीं** - மேதி

னீம் = பூமியை भोक्ष्यसे - போக்ஷ்யஸே = ஆளப் போகிறாய்.

கருத்துரை :—

"நிமித்தமாத்ரம் பவஸவ்யஸாசின்" என்று கீதையில் கண்ணன் சொல்லியதை தேவி இங்கு குறிப்பிடுகிறாள். உங்களுடைய ஜயத்திற்கு, என்னுடைய அனுக்ரகம்தான் காரணம். முன்பு எவ்விதம் ராஜஸூய யாகம் செய்த புகழுடன் பூமியை ஆண்டீர்களோ, அவ்விதமே மறுபடியும் பூமியை அடைந்து கௌரவர்களுடைய துன்பம் இல்லாமல் ஐஹிக ஸுகத்தை அனுபவிப்பீர்கள் என்றாள் தேவி.

भ्रातृभिः सहितो राजन् प्रीतिं यास्यसि पुष्कलाम् ।
मत्प्रसादाच्च ते सौख्यं आरोग्यं च भविष्यति ॥ ३० ॥

ப்ராத்ருபி: ஸஹிதோ ராஜன் ப்ரீதிம் யாஸ்யஸி புஷ்கலாம் ।
மத்ப்ரஸாதாச்ச தே ஸௌக்யம் ஆரோக்யம் ச பவிஷ்யதி ॥30॥

பதவுரை :—

हे राजन्-ஹே ராஜன்=ஏ அரசனே मत्प्रसादात् - மத்ப்ரஸாதாத்=என் அருளால் भ्रातृभिः सहितः-ப்ராத்ருபி: ஸஹித:=தம்பிகளுடன் கூட पुष्कलां-புஷ்கலாம் =மிகுதியான प्रीतिं-ப்ரீதிம்=விசுவாசத்தை यास्यसि= யாஸ்யஸி = அடையப்போகிறாய் (किंच - கிஞ்ச = மேலும்) ते - தே=உனக்கு सौख्यं - ஸௌக்யம் = ஸுகமும் आरोग्यं च ஆரோக்யம் ச=வியாதி இல்லாமையும் भविष्यति-பவிஷ்யதி=ஏற்படப்போகிறது.

கருத்துரை :—

ஓ அரசனே! நீ தம்பிகளுடன் அதிகப்ரீதியை அடைவாய். என் அருளால் உனக்கு மிகுந்த ஸுகம் உண்டாகும். வ்யாதியின்றி வாழ்வீர்கள். "குசலம் ப்ராஹ்மணம் ப்ருச்சேத்; க்ஷத்ரபந்தும் அனாமயம்" என்றபடி ஆரோக்யமே க்ஷத்ரியனுக்கு அவசியமானது. அதை அனுசரித்து தேவி

யும் இங்கு பாண்டவர்களுக்கு விசேஷமாக ஆரோக்யத்தைக் கூறுகிருள்.

ये च संकीर्तयिष्यन्ति लोके विगत कल्मषाः ।
तेषां तुष्टा प्रदास्यामि राज्यं आयुः वपुः सुतम् ॥ ३१ ॥

யே ச ஸங்கீர்தயிஷ்யந்தி லோகே விகத கல்மஷா: ।
தேஷாம் துஷ்டா ப்ரதாஸ்யாமி ராஜ்யம் ஆயு: வபு: ஸுதம் ॥31॥

அவதாரிகை:—

உன்ளுல் துதிக்கப்பட்ட இத்துதியைப் பின்பு புவியில் யார் படித்தாலும் அவர்களும் இப்பலனை (நற்பலனை) அடைவார்கள் என்று அம்பாள் கூறுகிருள்.

பதவுரை :—

लोके-லோகே=உலகத்தில் **येच** - யேச = எவர்கள் **विगत कल्मषाः** - விகத கல்மஷா: = சித்ததோஷமன்னியில் **संकीर्तयिष्यन्ति** - ஸங்கீர்தயிஷ்யந்தி = என் பெயர்களையோ அல்லது என் விக்ரமச் செயல்களையோ நன்கு அடிக்கடி சொல்லுகிருர்களோ **तेषां** - தேஷாம் = அவர்களுக்கு **तुष्टा** - துஷ்டா = கீர்த்தனத்தால் ஸந்தோஷப்பட்டு **राज्यं**-ராஜ்யம் = அரசபதவியையும் **आयुः** - ஆயு:=நீண்ட ஆயுளையும் **वपुः** - வபு: = நல்ல சரீரத்தையும் **सुतं** - ஸுதம் = புத்ரஸம்பத்தையும் **प्रदास्यामि** - ப்ரதாஸ்யாமி = நிறைய கொடுப்பேன்.

கருத்துரை :—

என்னை நீ துதித்தாய்; உனக்கு அனுக்கரகம் செய்தேன். வேறு யார் என்னைக் கீர்த்தனம் செய்கிருர்களோ அவர்களுக்கும் அருள்புரிவேன். மனதில் யாதொரு தோஷமும் இல்லாமல் என்னை துதிக்க வேண்டும். உன்ளுல் செய்யப்பட்ட அந்த ஸ்தோத்ரத்தைக் கீர்த்தனம் செய்தாலும் அவர்களுக்கும் அருள் புரிவேன். என்னைப் பூஜிக்கவேண்டாம். அபிஷேகம் செய்யவேண்டாம், நிவேதனம் செய்யவேண்டாம்,

த்யானம் செய்ய வேண்டாம்; நமஸ்கரிக்க வேண்டாம்; உள்ளன்புடன் வாயைவிட்டு நன்கு என் பெயரையோ என் புகழையோ கீர்த்தனம் செய்தால் (சொன்னுல்) போதும். நான் ஸந்தோஷம் அடைவேன். அவர்களுக்கு ராஜ்யத்தை யும் நீண்ட ஆயுளையும், நல்ல ஆரோக்யமுள்ள சரீரத்தை யும், புத்ர ஸந்தானத்தையும் கொடுப்பேன்.

प्रवासे नगरेवापि संग्रामे शत्रुसंकटे ।
अटव्वां दुर्गकान्तारे सागरे गहने गिरौ ॥ ३२ ॥

ப்ரவாஸே நகரேவாபி ஸங்க்ராமே சத்ருஸங்கடே।
அடவ்யாம் துர்ககாந்தாரே ஸாகரே கஹனே
கிரௌ ॥32॥

பதவுரை:—

प्रवासे - ப்ரவாஸே = யாத்திரையிலும் नगरे - நகரே = பட்டணத்திலும் संग्रामे - ஸங்க்ராமே = யுத்த பூமியிலும் शत्रुसंकटे - சத்ருஸங்கடே = சத்ருக் களால் ஏற்படும் சங்கடங்களிலும் अटव्यां - அடவ் யாம் = காட்டிலும் दुर्गकान्तारे - துர்ககாந்தாரே = கஷ்டப்பட்டுப் போகவோ அதனின்று வெளி வரவோ முடியாத காட்டிலும் सागरे-ஸாகரே=ஸமுத் ரத்திலும் गहने गिरौ - கஹனே கிரௌ=புதர்கள் அடர்ந்த மலையிலும் இருந்து என்னைக் கீர்த்தனம் செய்தாலும் அவர்களையும் காப்பாற்றுவேன்.

ये स्मरिष्यन्ति मांराजन् यथाहं भवता स्मृता ।
न तेषां दुर्लभं किंचित् अस्मिन् लोके भविष्यति ॥ ३३ ॥

யே ஸ்மரிஷ்யந்தி மாம்ராஜன் யதாஹம் பவதா
ஸ்ம்ருதா ।
ந தேஷாம் துர்லபம் கிஞ்சித் அஸ்மிந் லோகே
பவிஷ்யதி ॥33॥

பதவுரை :—

हे राजन् - ஹே ராஜன் = ஏ அரசனே यथा - யதா = எந்தமாதிரி भवता-பவதா = உன்னுல் अहं -

அஹம் = நான் स्मृता - ஸ்ருூம்தா = நினைக்கப்பட்டேனே (துதிக்கப்பட்டேனே) तथा - ததா = அந்த மாதிரி ये - யே = எவர்கள் मां - மாம் = என்னை स्मरिष्यन्ति - ஸ்மரிஷ்யந்தி = நினைக்கிறார்களோ (துதிக்கின்றார்களோ) तेषां - தேஷாம் = அவர்களுக்கு अस्मिँल्लोके - அஸ்மின்லோகே = இந்த லோகத்தில் दुर्लभं - துர்லபம் = அடைய முடியாதது किंचिदपि - கொஞ்சங்கூட न भविष्यति - ந பவிஷ்யதி = உண்டாகாது.

கருத்துரை :

யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து தேவி சொல்லுகிறாள். நீ எப்படி என்னை நினைத்தாயோ, அவ்விதமே வேறு யார் என்னை நினைத்தாலும், அவர்களும் மேற்சொல்லிய பலனை அடைவார்கள். (உன்னைப்போல் என்பதால், தர்மர் எவ்விதம் பக்தியுடனும் உள்ளன்புடனும் துதித்தாரோ அவ்விதமே நாமும் சிரத்தையுடனும் பக்தியுடனும் அன்போடு துதிக்க வேண்டும் என்பது தெரியவருகிறது.) யாத்திரையிலும், பட்டணத்திலும், யுத்தத்திலும், சத்ருக்களால் ஏற்படும் துன்பங்களிலும், காட்டிலும், செல்லமுடியாத காட்டிலும், புதர் அடர்ந்த மலைகளிலும் சிக்கிக்கொண்டு தவிப்பவர்களும், என்னை நீ நினைப்பதுபோல் நினைத்தால் அவர்களது துன்பம் நீங்கும். அவர்களால் அடைய முடியாதது பூவுலகில் எதுவுமில்லை. தேவியின் அருளால் எல்லாம் கிடைத்துவிடும் என்பது பொருள்.

इदं स्तोत्रवरं भक्त्या श्रणुयात् वा पठेत वा ।
तस्य सर्वाणि कार्याणि सिध्दिं यास्यन्ति पाण्डवाः ॥ ३४ ॥

இதம் ஸ்தோத்ரவம் பக்த்யா ச்ருணுயாத் வா
படேத வா !
தஸ்ய ஸர்வாணி கார்யாணி ஸித்திம் யாஸ்யந்தி
பாண்டவா:॥34॥

பதவுரை:—

हे पाण्डवाः - ஹே பாண்டவா: = ஓ பாண்டவர்களே भक्त्या - பக்த்யா = பக்தியுடன் इदं - இதம் =

इन्द स्तोत्रवरं - ஸ்தோத்ரவரம் = உயர்ந்த ஸ்தோத்ரத்தை श्रणुयात्वा - ச்ருணுயாத்வா = கேட்டாலும் पठेतवा - படேதவா = படித்தாலும் तस्य - தஸ்ய = அவனுடைய सर्वाणि - ஸர்வாணி = எல்லா कार्याणि - கார்யாணி = காரியங்களும் सिध्धि - ஸித்திம் = பூர்ண பலனைக் கொடுக்கும் தன்மையை यास्यन्ति - யாஸ்யந்தி = அடைகின்றன (पाण्डवाः - பாண்டவா = பாண்டவர்களாகிய यूयँ - யூயம் = நீங்களும் सिध्धि यास्यन्ति - ஸித்திம் யாஸ்யந்தி = மனேபீஷ்டத்தை அடைவீர்கள்.)

கருத்துரை :—

பாண்டவர்களைப் பார்த்து தேவி சொல்லுகிருள், உங்களால் செய்யப்பட்ட இந்த உத்தமமான ஸ்தோத்ரத்தை எவர்கள் கேட்கிருர்களோ, அல்லது படிக்கிருர்களோ, அவர்களும் தங்களுடைய காரியத்தைச் செய்து அவர்கள் விரும்பியபடி பூர்ண பலத்தை அடைவார்கள். நீங்களும் உங்களுடைய விருப்பப்படி பலனை அடைவீர்கள் என்று தேவி ஆசி கூறுகிருள்.

मत्प्रसादाच्च वस्सर्वान् विराट नगरे स्थितान् ।
न प्रज्ञास्यन्ति कुरवः नरा वा तन्निवासिनः ॥ ३५ ॥

மத்ப்ரஸாதாச்ச வஸ்ஸர்வான் விராட நகரே
ஸ்திதான்
ந ப்ரஞ்ஞாஸ்யந்தி குரவ: நரா வா தன்னி
வாஸின: ॥35॥

பதவுரை :—

मत्प्रसादाच्च - மத்ப்ரஸாதாச்ச = என் அருளால் विराटनगरे - விராடநகரே = விராட நகரத்தில் स्थितान् - ஸ்திதான் = வசிக்கின்ற सर्वान्वः - ஸர்வான்வ : = உங்கள் எல்லோரையும் कुरवः - குரவ = துர்யோதனுதிகளும் तन्निवासिनः - தன்னிவாஸின : = அந்தப் பட்டணத்தில் வசிக்கின்ற नरावा - நராவா = ஜனங்

களும் न प्रज्ञास्यन्ति - ந ப்ரஞ்ஞாஸ்யந்தி = தெரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

கருத்துரை :—

நீ நினைக்கிறபடி விராட நகரத்தில் வசியுங்கள். என் அருளால் உங்களில் யாவரையும், கௌரவர்களோ, அல்லது அப்பட்டணத்தில் வசிக்கின்ற மற்றவர்களோ யாரும் அறிந்துகொள்ள முடியாது. கவலைப்பட வேண்டாம் என்ருள் தேவி.

इत्युक्त्वा वरदा देवी युधिष्ठिरं अरिन्दमं।
रक्षां कृत्वाच पाण्डूनां तत्रैवान्तर धीयत ॥ ३६ ॥

இத்யுக்த்வா வரதா தேவி யுதிஷ்டிரம் அரிந்தமம்
ரக்ஷாம் க்ருத்வாச பாண்டூனும் தத்ரைவாந்தர
தீயத॥36॥

वरदा - வரதா = கேட்ட வரனைக் கொடுக்கின்ற देवी-தேவீ = துர்கையானவள் अरिन्दमं-அரிந்தமம் = சத்துருக்களை அடக்குகின்ற युधिष्ठिरं - யுதிஷ்டிரம் = தர்மரை इतियुक्त्वा-இதிஉக்த்வா = இவ்விதம் சொல்லி விட்டு पाण्डूनां - பாண்டூனும் = பாண்டவர்களுக்கு रक्षांच - ரக்ஷாம்ச = ரக்ஷையையும் कृत्वा - க்ருத்வா = செய்துவிட்டு तत्रैव - தத்ரைவ = அந்த இடத்திலேயே अन्तरधीयत - அந்தரதீயத = மறைந்தாள்.

கருத்துரை :—

பக்தர்களுக்கு வேண்டிய வரனைத் தருகின்ற ஸ்ரீ துர்கா தேவி தர்மரிடம் கடைசியாக ஆசி கூறுகிருள். நீ சத்துருக்களை ஜயிப்பாய். யுத்தத்தில் ஸ்திரமாய், அழியாமல். ஒருவித ஆபத்தும் நேரிடாமல் இருப்பாய், பயப்படவேண்டாம் என்ருள். மேலும் தேவியானவள் கருணையுடன் தன் கையினுலேயே பாண்டவர் எல்லோருக்கும் த்ரௌபதிக்கும் ரக்ஷாபந்தனம் செய்தாள். தேவியை நினைத்து வேறு யார் ரக்ஷை செய்தாலும் நற்பலனை அளிக்கின்றது. அப்படியிருக்க தேவியே ரக்ஷை செய்தாள் என்ருல் அதன் பெருமையைச்

சொல்லவும் வேண்டுமோ. இந்த விதம் தேவி ஆசி கூறி ரக்ஷை செய்து அங்கேயே மறைந்து விட்டாள்.

ஆகவே, நாமும் நமக்குத் துன்பம் ஏற்படுங்கால் இந்த ஸ்தோத்ரத்தை அர்த்தத்துடன் பாராயணம் செய்து தேவியின் அருளால் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு நன்மையை அடையலாம். கஷ்டமில்லாதவர்கள் இதை ஜபித்தால் துன்பம் வராது. மேலும் க்லேச மன்னியில் பேரின்ப மடையவும் ஹேதுவாகும். நினைத்தகாரியம் கைகூடும். சகல மங்களமும் உண்டாகும்.

சுபம் அஸ்து !

श्री दुर्गा पूजाकल्पः

ஸ்ரீ துர்கா பூஜாகல்பம்

श्री दुर्गा पूजाकल्पः

शुक्लांभरधरं विष्णुं .... । ....
...विघ्नोमशान्तये ॥ ओं भूः + भूर्भुवत्सुवरोम् ॥ ममोपात्त समस्त दुरित क्षयद्वारा श्री परमेश्वर प्रीत्यर्थं शुभेशोभने मुहूर्ते आद्यब्रह्मणः द्वितीयपरार्धे श्वेतवराह कल्पे वैवस्वत मन्वन्तरे अष्टाविंशतितमे कलियुगे प्रथमे पादे जंबूद्वीपे भारतवर्षे भरतखंडे मेरोः दक्षिणे पार्श्वे शकाब्दे अस्मिन्वर्तमाने व्यावहारिकाणांप्रभवादि षष्टि संवत्सराणां मध्ये + + नामसंवत्सरे + + अयने + + ऋतौ + + मासे + + पक्षे + + तिथौ + + वासरयुक्तायां + + नक्षत्रयुक्तायां शुभयोग शुभकरणादि विशेषण विशिष्टायां अस्यां + + शुभतिथौ ममोपात्त समस्तदुरित क्षयद्वारा श्री परमेश्वर प्रीत्यर्थं श्री दुर्गाम्बिका प्रसाद सिध्यर्थं तत्प्रसादेन सहकुटुंबस्य मम सर्वाभीष्ट सिध्यर्थं, नवावरण देवता विशिष्ट श्री महादुर्गापरमेश्वरी पूजां करिष्ये.

तदंगं कलश पूजां विघ्नेश्वर पूजां च करिष्ये कलशं गन्ध-पुष्पाक्षतैः अभ्यर्च्य ॥ कलशस्य मुखे विष्णुः कंठे रुद्रः समाश्रितः । मूले तत्र स्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः ॥ कुक्षौतु सागरास्सर्वे सप्त द्वीपावसुन्धरा । ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः साम-वेदोप्यथर्वणः ॥ अङ्गैश्च सहितास्सर्वे कलशांभु समाश्रिताः । अस्मिन्कलशे गङ्गादि सर्वतीर्थान् आवाहयामि ॥ गङ्गेच यमुनेचैव गोदावरि सरस्वति । नर्मदे सिन्धु कावेरि जलेऽस्मिन्सन्निधिं कुरु ॥ पूजाद्रव्याणि देवीं आत्मानं च प्रोक्ष्य । आगमार्थन्तु देवानां गमनार्थन्तु रक्षसां । कुरु घण्टारवं तत्र देवताह्वान लाञ्छनम् ॥ घण्टानादं कृत्वा ॥

ஸ்ரீ துர்கா பூஜாகல்பம்

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும்.......... | ....
......விக்னோபசாந்தயே | | ஓம் பூ: + பூர்புவஸ்ஸுவரோம். மமோபாத்த ஸமஸ்த துரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீ பரமேச்வர ப்ரீத்யர்த்தம் சுபே சோபனே முஹூர்த்தே ஆத்யப்ரஹ்மண: த்விதீய பரார்தே ச்வேதவராஹ கல்பே வைவஸ்வத மன்வந்தரே அஷ்டாவிம்சதிதமே கலியுகே ப்ரதமே பாதே ஜம்பூத்வீபே பாரதவர்ஷே பரதகண்டே மேரோ: தக்ஷிணே பார்ச்வே சகாப்தே அஸ்மின் வர்த்தமானே வ்யாவஹாரிகாணும் ப்ரபவாதி ஷஷ்டி ஸம்வத்ஸராணும் மத்யே......நாம ஸம்வத்ஸரே.....அயனே.....ருதௌ......மாஸே......பக்ஷே ......திதௌ......வாஸர யுக்தாயாம்......நக்ஷத்ர யுக்தாயாம் சுபயோக சுபகரணுதி விசேஷண விசிஷ்டாயாம்.........அஸ்யாம்......சுபதிதௌ. (மமோபாத்த ஸமஸ்ததுரித க்ஷயத்வாரா ஸ்ரீ பரமேச்வர ப்ரீத்யர்த்தம்) ஸ்ரீ துர்காம்பிகா ப்ரஸாத ஸித்யர்த்தம் தத்ப்ரஸாதேன ஸஹகுடும்பஸ்ய மம ஸர்வாபீஷ்ட ஸித்யர்த்தம் நவாவரண தேவதா விசிஷ்ட ஸ்ரீ மஹா துர்கா பரமேச்வரீ பூஜாம் கரிஷ்யே.

ததங்கம் கலச பூஜாம் விக்னேச்வர பூஜாம் ச கரிஷ்யே.
கலசம் கந்தபுஷ்பாக்ஷதை: அப்யர்ச்ய
கலசஸ்ய முகே விஷ்ணு: கண்டே ருத்ர ஸமாச்ரித: |
மூலே தத்ர ஸ்திதோ ப்ரஹ்மா மத்யே மாத்ருகண:
ஸ்ம்ருதா: ||
குக்ஷௌ து ஸாகராஸ் ஸர்வே ஸப்த த்வீபா வஸுந்தரா |
ரிக்வேதோ உத யஜுர்வேத: ஸாமவேதோப்ய தர்வண: ||
அங்கைச்ச ஸஹிதாஸ்ஸர்வே கலசாம்பு ஸமாச்ரிதா: |
அஸ்மின்கலசே கங்காதி ஸர்வதீர்த்தான் ஆவாஹயாமி ||
கங்கே ச யமுனேசைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி |
நர்மதே ஸிந்துகாவேரி ஜலே ஸ்மின் ஸந்நிதிம்குரு ||
பூஜாத்ரவ்யாணி தேவீம் ஆத்மானம் ச ப்ரோக்ஷ்ய
ஆகமார்த்தந்து தேவாணும் கமனர்த்தந்து ரக்ஷஸாம் ||
குரு கண்டாரவம் தத்ர தேவதாஹ்வான
லாஞ்சனம் || கண்டாநாதம் க்ருத்வா ||

गणेश पूजा—

आस्मिन्बिंबे सुमुखं विघ्नेश्वरं ध्यायामि। विघ्नेश्वरं आवाहयामि। आसनं समर्पयामि। पादयोः पाद्यं समर्पयामि। अर्घ्यं समर्पयामि। आचमनीयं समर्पयामि। स्नानं समर्पयामि (स्नापयामि) वस्त्रं धारयामि। आभरणं समर्पयामि। गन्धान्धारयामि। हरिद्रा कुङ्कुमं समर्पयामि। अक्षतान्समर्पयामि पुष्पमालां समर्पयामि॥

अथार्चनं

ओं सुमुखाय नमः। एकदन्ताय नमः। कपिलाय नमः गजकर्णकाय नमः। लंबोदराय नमः। विकठाय नमः। विघ्नराजाय नमः। गणाधिपाय नमः। गणाध्यक्षाय नमः। फालचन्द्राय नमः। धूमकेतवे नमः। वक्रदन्ताय नमः। हेरंबाय नमः। शूर्पकर्णाय नमः। स्कन्दपूर्वजाय नमः। गजाननाय नमः। सिद्धिविनायक स्वामिने नमः। महागणपतये नमः। नाना विधपरिमल पत्रपुष्पाणि समर्पयामि। दूपमाघ्रापयामि दीपं दर्शयामि + + महानैवेद्यं निवेदयामि, कर्पूरतांबूलं समर्पयामि, कर्पूर नीराजनं दर्शयामि। मन्त्रपुष्पं समर्पयामि। सुवर्णपुष्पं समर्पयामि सर्वोपचारान्समर्पयामि।

प्रार्थना

वक्रतुण्ड महाकाय सूर्यकोटि समप्रभ।
अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा॥

श्री दुर्गादेवी पूजारंभः

ध्यानं

ध्यायेत् देवीं महादुर्गां सर्वदुर्गार्ति नाशिनीं।
दुष्ट दैत्य वधोद्यक्तां भक्तानुग्रह कारिणीम्॥
अस्मिन् बिंबे श्री दुर्गापरमेश्वरीं ध्यायामि

கணேச பூஜை :

அஸ்மிங் பிம்பே ஸுமுகம் விக்னேச்வரம் த்யாயாமி. விக்னேச்வரம் ஆவாஹயாமி. ஆஸனம் ஸமர்ப்பயாமி. பாதயோ : பாத்யம் ஸமர்பயாமி. ஆர்க்யம் ஸமர்பயாமி. ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பயாமி. ஸ்னனம் ஸமர்பயாமி. (ஸ்ன பயாமி) வஸ்த்ரம் தாரயாமி. ஆபரணம் ஸமர்பயாமி. கந் தாந்தாரயாமி. ஹரித்ரா குங்குமம் ஸமர்பயாமி. அக்ஷதான் ஸமர்பயாமி புஷ்பமாலான் ஸமர்பயாமி.

அர்ச்சனை செய்யவேண்டிய மந்த்ரம்

ஓம் ஸுமுகாய நம:, ஏகதந்தாய நம:, கபிலாய நம:, கஜகர்ண காய நம:, லம்போதராய நம:, விகடாய நம:, விக்ன ராஜாய நம:, கணதிபாய நம:, கணத்யக்ஷாய நம:, பாலசந்த் ராய நம:, தூமகேதவே நம:, வக்ரதந்தாய நம:, ஹேரம்பாய நம:, சூர்பகர்ணய நம:, ஸ்கந்த பூர்வஜாய நம:, கஜானனய நம:, ஸித்தி விநயக ஸ்வாமினே நம:, மஹாகணபதயே நம:, நானவித பரிமள பத்ரபுஷ்பாணி ஸமர்பயாமி. தூப மாக்ராபயாமி, தீபம் தர்சயாமி + + மஹாநைவேத்யம் நிவே தயாமி, கர்பூர தாம்பூலம் ஸமர்பயாமி, கர்பூர நீராஜனம் தர்ச யாமி, மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி, ஸுவர்ண புஷ்பம் ஸமர் பயாமி, ஸர்வோபசாரான் ஸமர்ப்பயாமி.

ப்ரார்த்தனை

வக்ரதுண்ட மஹாகாய ஸூர்யகோடி ஸமப்ரப
அவிக்னம் குரு மே தேவ ஸர்வகார்யேஷு ஸர்வதா

ஸ்ரீ துர்காதேவி பூஜை ஆரம்பம் :

த்யானம்

த்யாயேத் தேவீம் மஹாதுர்காம் ஸர்வதுர்கார்தி நாசினீம்
துஷ்ட தைத்யவதோத்யுக்தாம் பக்தானுக்ரஹ காரிணீம்
அஸ்மிங் பிம்பே ஸ்ரீ துர்கா பரமேச்வரீம் த்யாயாமி

आवाहनं

मन्त्राक्षरमयीं देवीं मातृकारूप धारिणीं।
नवदुर्गात्मिकां साक्षात् कन्यां आवाहयाम्यहम् ॥
अस्मिन् बिंबे नयावरणदेवता विशिष्टां अखिल कोटिब्रह्मांड नायिकां नवदुर्गात्मिकां श्री महादुर्गापरमेश्वरीं आवाहयामि
नानारत्न समायुक्तं तप्तहाटक निर्मितं।
भद्रासनं समानीतं स्वीकुरुष्व महेश्वरि ॥
श्री दुर्गापरमेश्वर्यै नमः आसनम् समर्पयामि

नमोदेव्यै महादेव्यै शिवायै सततं नमः ॥
पाद्यं ददामि देवेशि शैलपुत्रि नमोस्तुते ॥ पाद्यं समर्पयामि

चण्डिकायै नमस्तुभ्यं गौर्यै धात्र्यै नमो नमः।
ददाम्यर्घ्यं महादेवि गृह्यतां ब्रह्मचारिणि ॥ अर्घ्यं समर्पयामि

कल्याण्यै प्रणतां नित्यं वृध्यै सिध्यै नमो नमः।
मन्त्रपूतं इदं तोयं गृहाणाचमनीयकं ॥
आचमनीयकं स···मि

क्षीरयुक्तं फलं स्वादु शर्कराभिस्समन्वितं।
मधुपर्कं ददाम्यद्य सङ्गृहाण महेश्वरि ॥ मधुपर्कं समर्पयामि

मधुर्पकानन्तरं च गृह्यतामिदमुत्तमं।
आचम्यतां सुगन्धाढयं दत्तं तोयं च भक्तितः ॥
आचमनीयं समर्पयामि

१ नानागन्धयुतं तैलं नानारससमन्वितं।
वन्हितप्तमिदं भद्रं माङ्गल्यं मलनाशनम्। मलापकर्षणस्नानं समर्पयामि

२ कामधेनु समुत्भूतं प्रार्थितं देवतैरपि।
पुष्टिदं प्राणिनां चैव क्षीरं स्नानाय कल्पये
क्षीरस्नानं स···मि

ஆவாஹனம்

மந்த்ராக்ஷரமயீம் தேவீம் மாத்ருகாரூப தாரிணீம்
நவதுர்காத்மிகாம் ஸாக்ஷாத் கன்யாம் ஆவாஹ
யாம்யஹம்

அஸ்மிந் பிம்பே நவாவரண தேவதா விசிஷ்டாம் அகில கோடி ப்ரஹ்மாண்ட நாயிகாம் நவதுர்காத்மிகாம் ஸ்ரீ மஹா துர்கா பரமேச்வரீம் ஆவாஹயாமி.

நாநாரத்ன ஸமாயுக்தம் தப்தஹாடக நிர்மிதம்
பத்ராஸனம் ஸமானீதம் ஸ்வீகுருஷ்வ மஹேச்வரி.
ஸ்ரீ துர்காபரமேச்வர்யைநம: ஆஸனம் ஸமர்பயாமி
நமோ தேவ்யை மஹாதேவ்யை சிவாயை ஸததம் நம:
பாத்யம்ததாமி தேவேசி சைலபுத்ரி நமோஸ்துதே.
பாத்யம் ஸமர்பயாமி

சண்டிகாயை நமஸ்துப்யம் கௌர்யை தாத்ர்யை நமோநம:
ததாம்யர்க்யம் மஹாதேவி க்ருஹ்ய தாம் ப்ரஹ்ம சாரிணி.
அர்க்யம் ஸமர்பயாமி

கல்யாண்யை த்ரணதாம் நித்யம் வ்ருத்யை ஸித்யை
நமோநம:
மந்த்ரபூதம் இதம் தோயம் க்ருஹாணாசமனீயகம்.
ஆசமனீயகம் ஸமர்பயாமி

க்ஷீரயுக்தம் பலம் ஸ்வாது சர்க்கராபிஸ்ஸமன்விதம்
மதுபர்க்கம் ததாம்யத்ய ஸங்க்ருஹாண மஹேச்வரி.
மதுபர்க்கம் ஸமர்பயாமி

மதுபர்க்கானந்தரம் ச க்ருஹ்யதாமிதமுத்தமம்
ஆசம்யதாம் ஸுகந்தாட்யம் தத்தம் தோயஞ்ச பக்தித:.
ஆசமனீயம் ஸமர்பயாமி

1. நாநுகந்தயுதம் தைலம் நாநு ரஸ ஸமன்விதம்
வன்ஹிதப்தமிதம் பத்ரம் மாங்கல்யம்மலஞசனம்
மலாபகர்ஷண ஸ்நானம் ஸ—மி
2. காமதேனு ஸமுத்பூதம் ப்ரார்த்திதம் தேவதைரபி
புஷ்டிதம் ப்ராணிநும் சைவ க்ஷீரம் ஸ்நாநய கல்பயே
க்ஷீரஸ்நானம்—ஸ—மி

३ शुद्धक्षीर समुत्पन्नं घनीभूतं मनोहरं ।
कुन्देन्दु धवलं दध्नि गृह्यतां दधि भद्रकं ॥ दधिस्नानं स. मि

४ नवम् आज्यं मनोरम्यं यज्ञसाधनमुत्तमं ।
देवानां इष्टमाहारं स्नानार्थं वै ददाम्यहं ॥ आज्यस्नानं ,,

५ नाना पुष्परसोद्भूतं पितृणां तृप्तिदं परं ।
मध्विदं दीयते देवि स्नानार्त्थं गृह्यतां शिवे ॥ मधुस्नानं ,,

६ शुभेक्षुरस संभूताः प्रार्थनीयास्सुरै रपि ।
शुद्धोदकैश्च सम्मिश्राः गृह्यन्तां स्नानशर्करा ॥ शर्करास्नानं ,,

तप्तहेम समानाभं सौमङ्गल्य विवर्धनं ।
आर्द्रहारिद्र संयुक्तं जल स्नानाय कल्पये ॥ हरिद्रा जलस्नानं ,,

सुगन्ध द्रव्य संयुक्तं चन्दनेन समन्वितं ।
भक्त्या दत्तमिदं तोयं गृह्यतां जगदीश्वरि ॥ गन्धोदकस्नानं ,,

अब्लिंगकैः महामन्त्रैः मन्त्रितं तीर्थमुत्तमं ।
स्नानार्थं गृह्यतां देवि सर्वलोकेश्वरि ॥ शुद्धोदकस्नानं ,,

उद्वर्त्तनं कुरुष्वाद्य शुष्केणोत्तमवाससा ।
भक्त्यादत्तात्वियं शाटी गृह्यतां भक्तवत्सले ॥ उद्वर्तनशाटीं ,,

क्षौमचेलां इमां देवि हेमसूत्र विचित्रितां ।
चित्रवर्ण समायुक्तां भक्त्या तुभ्यं ददाम्यहं ॥ पट्टचेलां ,,

रमणीयमिदं देवि पुष्पचिन्हविभूषितं ।
चीनांशुग्रथितं पुण्यं गृह्यतां कञ्चुकं शुभं ॥ कञ्चुकं ,,

3. சுத்தக்ஷீரஸமுத்பந்நம் கனீபூதம் மனோஹரம்
குந்தேந்து தவலம் தத்மி க்ருஹ்யதாம் ததி பத்ரகம்.
ததிஸ்நானம் ஸ—மி

4. நவம் ஆஜ்யம் மனோரம்யம் யக்ஞஸாதனமுத்தமம்
தேவானும் இஷ்டமாஹாரம் ஸ்நானர்தம் வைததாம் யஹம்.
ஆஜ்யஸ்நானம் ஸ—மி

5. நானுபுஷ்பரஸோத்பூதம் பித்ருணும் த்ருப்திதம் பரம்
மத்விதம் தீயதே தேவி ஸ்நானர்தம் க்ருஹ்யதாம் சிவே.
மதுஸ்நானம் ஸ—மி

6. ஸுபேக்ஷுரஸ ஸம்பூதா: ப்ரார்த்தநீயாஸ்ஸுரைரபி
சுத்தோதகைச்ச ஸம்மிச்ரா: க்ருஹ்யந்தாம ஸ்நன சர்க்கரா:
சர்க்கரா ஸ்நானம் ஸ—மி

தப்தஹேமஸமானுபம் ஸௌமங்கல்ய விவதர்தனம்
ஆர்த்ரஹாரித்ர ஸம்யுக்தம் ஜலம் ஸ்நானயகல்பயே.
ஹரித்ரா ஜலஸ்நானம் ஸ—மி

ஸுகந்த த்ரவ்ய ஸம்யுக்தம் சந்தனேன ஸமன்விதம்
பக்த்யா தத்தமிதம்தோயம் க்ருஹ்யதாம்ஜகதீச்வரி.
கந்தோதகஸ்நானம் ஸ—மி

அப்லிம்ககை: மஹாமந்த்ரை; மந்த்ரிதம் தீர்தமுத்தமம்
ஸ்நானர்தம் க்ருஹ்யதாம்தேவி ஸ்ர்வலோகேச்வரேச்வரி.
சுத்தோதகஸ்நானம் ஸ—மி

உத்வர்தனம் குருஷ்வாத்ய சுஷ்கேணேத்தமவாஸஸா
பக்த்யாதத்தாத்வியம்சாடீக்ருஹ்யதாம்பக்தவத்ஸலே.
உத்வர்தனசாடீம் ஸ—மி

க்ஷௌமசேலாம் இமாம்தேவி ஹேமஸூத்ர விசித்ரிதாம்
சித்ரவர்ணஸமாயுக்தாம் பக்த்யாதுப்யம் ததாம்யஹம்.
பட்டசேலாம் ஸ—மி

ரமணீயமிதம்தேவி புஷ்பசின்ஹவிபூஷிதம்
சீனும்சுக்ரதிதம்புண்யம் க்ருஹ்யதாம் கஞ்சுகம்சுபம்.
கஞ்சுகம் ஸ—மி

उत्तरीय मिदं रम्यं सूक्ष्म पट्ट विनिर्मितं ।
आश्चर्य चित्र संयुक्त शुभ वस्त्रं ददाम्यहं ॥ उत्तरीयं

लक्ष्मीरूपे महेशानि सर्वमङ्गलदायिनि ।
स्वर्णसूत्रं ददाम्यद्य मङ्गल्यं मङ्गलप्रदं माङ्गल्यसूत्रं

ब्रह्मविद्ये जगन्मातः स्कन्दमातर्नमोस्तु ते ।
वेद विद्याव्रत स्नाते सर्वयज्ञस्वरूपिणि ॥ यज्ञोपवितं

कस्तूरी कुङ्कुमै मिश्रं नानागन्ध सुवासितं ।
गृह्यतां वरदे देवि रक्तचन्दन मुत्तमं ॥ गन्धान्धारयामि

हरीतकीप्रभृतिभिः शुष्कहारिद्रकैरपि ।
गन्धद्रव्यैः कृतं चूर्णं कुङ्कुमं गृह्यतां शुभे ॥ तिलकाय श्रीकुङ्कुमं

वज्र वैदूर्य मुख्यैश्च खचितं नवरत्नकैः ।
ददामि भूषणं देवि शुद्ध स्वर्ण विनिर्मितं ॥ आभरणाणि

मन्दारैः पारिजातैश्च केतकी चंपकादिभिः ।
ग्रथितांच शुभां मालां ददामि परमे मुदा ॥ पुष्पमालां

मल्लिकां मालतीं चैव जवन्तीं करवीरकां ।
जपा कुसुम मुख्यानि सुपुष्पाणि ददाम्यहं ॥ पुष्पाणि पूजयामि

शालिसस्यसुसंजाताः कुंकुमे नसुशोभिताः ।
अक्षताश्च सुरश्रेष्ठे गृह्यन्तां लोकरक्षिणि ॥ अक्षतान् स-मि

गन्धद्रव्यैः मनोरम्यैः देहसौन्दर्य वर्धनैः ।
कृतं चूर्णं महादेवि लेपनाय ददाम्यहं ॥

உத்தரீயமிதம் ரம்யம் ஸூக்ஷ்ம பட்டவிநிர்மிதம்
ஆச்சர்யசித்ரஸம்யுக்தம் சுபம்வஸ்த்ரம் ததாம்யஹம்.
உத்தரீயம்

லக்ஷ்மீரூபே மஹேசானி ஸர்வமங்கலதாயினி
ஸ்வர்ணஸூத்ரம் ததாம்யத்ய மங்கல்யம் மங்கலப்ரதம்.
மாங்கல்யஸூத்ரம்

ப்ரஹ்மவித்யே ஜகன்மாத: ஸ்கந்தமாதர்நமோ ஸ்துதே
வேத வித்யாவ்ரத ஸ்நாதே ஸர்வயக்ஞஸ்வரூபிணி.
யக்ஞோபவீதம்

கஸ்தூரீ குங்குமை: மிச்ரம் நாஞகந்த ஸுவாஸிதம்
க்ருஹ்யதாம் வரதேதேவி ரக்தசந்தனமுத்தமம்.
கந்தாந்தாரயமி

ஹரீதகீப்ரப்ருதிபி: சுஷ்கஹாரித்ரகைரபி
கந்தத்ரவ்யை: க்ருதம்சூர்ணம் குங்குமம் க்ருஹ்யதாம்சுபே.
திலகாய ஸ்ரீ குங்குமம் ஸ—மி

வஜ்ரவைடூர்ய முக்யைச்ச கசிதம் நவரத்னகை:
ததாமி பூஷணம்தேவி சுத்தஸ்வர்ணவிநிர்மிதம்.
ஆபரணாநி

மந்தாரை: பாரிஜாதைச்ச கேதகீ சம்பகாதிபி:
க்ரதிதாம்ச சுபாம் மாலாம் ததாமி பரமே முதா.
புஷ்பமாலாம் ஸ—மி

மல்லிகாம் மாலதீம் சைவ ஜவந்தீம் கரவீரகாம்
ஜபாகுஸும முக்யாநி ஸுபுஷ்பாணி ததாம்யஹம்.
புஷ்பாணி பூஜயாமி

சாலிஸஸ்யஸுஸம்ஜாதா: குங்குமே நஸுசோபிதா:
அக்ஷதாச்ச ஸுரச்ரேஷ்டே க்ருஹ்யந்தாம் லோகரக்ஷிணி.
அக்ஷதான் ஸம—மி

கந்தத்ரவ்யை: மனோரம்யை: தேஹஸௌந்தர்ய வர்தனை:
க்ருதம் சூர்ணம் மஹாதேவி லேப நாயததாம்யஹம்.

अथाङ्ग पूजाः—

पूज्यापादायै

१	पूज्यापायै	नमः	पादौ	पूजयामि
२	विचित्रनूपुरायै	,,	जंघे	,,
३	कुञ्चित चरणायै	,,	जानुनी	,,
४	रंभोरवे	,,	ऊरु	,,
५	रत्नमेखलायै	,,	कटिम्	,,
६	भुवनेश्वर्यै	,,	उदरं	,,
७	जगन्मात्रे	,,	स्तनौ	,,
८	दुष्टनिषूदिन्यै	,,	वाहून्	,,
९	विशाल वक्षसे	,,	वक्षस्थलं	,,
१०	भक्तवत्सलायै	,,	हृदयं	,,
११	कंबुकण्ठ्यै	,,	कण्ठम्	,,
१२	सुनासायै	,,	नासिकां	,,
१३	कामाक्ष्यै	,,	नेत्राणि	,,
१४	रत्नताटङ्कायै	,,	श्रोत्रे	,,
१५	चन्द्रकलाधरायै	,,	ललाटं	,,
१६	शिवप्रियायै	,,	गण्डस्थलं	,,
१७	वेदरूपायै	,,	आननं	,,
१८	विंवोष्ठ्यै	,,	ओष्ठं	,,
१९	मधुरालापायै	,,	मुखं	,,
२०	परमेश्वर्यै	,,	भ्रवौ	,,
२१	सोपानकुन्तलायै	,,	अलकान्	,,
२२	सुखेशायै	,,	केशान्	,,
२३	किरीटधारिण्यै	,,	शिरः	,,
२४	अखिलाण्डनायिकायै	,,	सर्वाण्यङ्गानि	,,

பூஜை செய்ய வேண்டிய மந்த்ரம்.

1.	பூஜ்யபாதாயை	நம:	பாதௌ பூஜயாமி	
2.	விசித்ரநூபுராயை	,,	ஜங்கே	,,
3.	குஞ்சிதசரணாயை	,,	ஜானுநீ	,,
4.	ரம்போரவே	,,	ஊரு	,,
5.	ரத்னமேகலாயை	,,	கடிம்	,,
6.	புவனேச்வர்யை	,,	உதரம்	,,
7.	ஜகன்மாத்ரே	,,	ஸ்தனௌ	,,
8.	துஷ்டநிஷூதிந்யை	,,	பாஹூந்	,,
9.	விசாலவக்ஷஸே	,,	வக்ஷஸ்தலம்	,,
10.	பக்தவத்ஸலாயை	,,	ஹ்ருதயம்	,,
11.	கம்புகண்ட்யை	,,	கண்டம்	,,
12.	ஸுநாஸாயை	,,	நாஸிகாம்	,,
13.	காமாக்ஷ்யை	,,	நேத்ராணி	,,
14.	ரத்னதாடங்காயை	,,	ச்ரோத்ரே	,,
15.	சந்த்ரகலாதராயை	,,	லலாடம்	,,
16.	சிவப்ரியாயை	,,	கண்டஸ்தலம்	,,
17.	வேதரூபாயை	,,	ஆநம்	,,
18.	பிம்போஷ்ட்யை	,,	ஓஷ்டம்	,,
19.	மதுராலாபாயை	,,	முகம்	,,
20.	பரமேச்வர்யை	,,	ப்ருவௌ	,,
21.	ஸோபாந குந்தலாயை	,,	அலகாந்	,,
22.	ஸுகேசாயை	,,	கேசாந்	,,
23.	கிரீடதாரிண்யை	,,	சிர;	,,
24.	அகிலாண்ட நாயிகாயை	,,	ஸர்வாண்யங்காநி	,,

—

१ शैलपुत्र्यै	नमः	मन्दारपुष्पं	—	विल्वपत्रम् समर्पयामि	
२ ब्रह्मचारिण्यै	नमः	पारिजातपुष्पं	—	तुलसीपत्रं	,,
३ चन्द्रघण्टायै	नमः	मल्लिकापुष्पं	—	माचीपत्रं	,,
४ कूश्माण्डायै	नमः	जपापुष्पं	—	चूतपत्रं	,,
५ स्कन्दमात्रे	नमः	जातीपुष्पं	—	आमलकीपत्रं	,,
६ कात्यायन्यै	नमः	नीलोत्पलपुष्पं	—	वेतसीपत्रं	,,
७ कालरात्र्यै	नमः	केतकीपुष्पं	—	सौगन्धिक पत्रं	,,
८ महामाया	नमः	तामरपुष्पं	—	दूर्वायुग्मं	,,
९ सिद्धिदात्र्यै	नमः	विल्वपुष्पं	—	नन्द्यावर्तपत्रं	,,

சைலபுத்ரியை	நம:	மந்தாரபுஷ்பம்	பில்வபத்ரம்	ஸமர்பயாமி
ப்ரம்ஹசாரிண்யை	,,	பாரிஜாதபுஷ்பம்	துளஸீபத்ரம்	,,
சந்த்ரகண்டாயை	,,	மல்லிகாபுஷ்பம்	மாசீபத்ரம்	,,
கூச்மாண்டாயை	,,	ஜபாபுஷ்பம்	சூதபத்ரம்	,,
ஸ்கந்தமாத்ரே	,,	ஜாதீபுஷ்பம்	ஆமலகீபத்ரம்	,,
காத்யாயந்யை	,,	நீலோத்பலபுஷ்பம்	வேதஸீபத்ரம்	,,
காளராத்ரியை	,,	கேதகீபுஷ்பம்	ஸௌகந்திகபத்ரம்	,,
மஹாமாயாயை	,,	தாமரஸபுஷ்பம்	தூர்வாயுக்மம்	,,
ஸித்திதாத்ரியை	,,	பில்வபுஷ்பம்	நந்த்யாவர்தபத்ரம்	,,

ओं श्री दुर्गा परमेश्वर्यै नमः

श्री दुर्गाष्टोत्तर शतनामस्तोत्र मालामन्त्रः

अस्यश्री दुर्गाष्टोत्तर शतनामस्तोत्र मालामन्त्रस्य ब्रम्हविष्णु महेश्वराः ऋषयः अनुष्टुप्छन्दः श्री दुर्गापरमेश्वरी देवता, ह्रां बीजं ह्रीं शक्तिः ह्रूं कीलकं "सर्वाभीष्टसिध्यर्थे" जपहोमार्चने विनियोगः ।

ओं सत्या साध्या भवप्रीता भवानी भवमोचनी ।
आर्या दुर्गा जया चाद्या त्रिणेत्राशूलधारिणी ॥
पिनाकधारिणी चित्रा चंडघंटा महातपाः ।
मनो बुद्धि रहंकारा चिद्रूपा च चिदाकृतिः ॥
सर्वयन्त्रमयी सत्ता सत्यानन्दस्वरूपिणी ।
अनन्ता भाविनी भव्या ह्यभ व्या च सदागतिः ।
शांभवी देवमाता च चिन्ता रत्नप्रिया तथा ॥
सर्वविद्या दक्षकन्या दक्षयज्ञविनाशिनी ॥
अपर्णाऽनेकवर्णाच पाटला पाटलावती ॥
पट्टांवरपरीधाना कलमंजीररंजिनी ।
ईशानी च महाराज्ञी ह्यप्रमेयपराक्रमा ।
रूद्राणी क्रूररूपा च सुन्दरी सुरसुंदरी ॥
वनदुर्गा च मातंगी मतंगमुनिकन्यका ।
ब्राम्ही माहेश्वरी चैन्द्री कौमारी वैष्णवी तथा
चामुंडा चैव वाराही लक्ष्मीश्च पुरुषाकृतिः
विमला ज्ञानरूपा च क्रिया नित्या च वुद्धिदा

बहुला बहुलप्रेमा महिषासुरमर्दिनी
मधुकैटभ हन्त्रीच चंडमुंडविनाशिनी ।
सर्वशास्त्रमयी चैव सर्वदानवघातिनी
अनेकशस्त्रहस्ता च सर्वशस्त्रास्त्रधारिणी
भद्रकाली सदाकन्या कैशोरी युवतिर्यतिः ॥
प्रौढाऽप्रौढा वृद्धमाता घोररूपा महोदरी
बलप्रदा घोररूपा महोत्साहा महाबला
अग्निज्वाला रौद्रमुखी कालरात्री तपस्विनी
नारायणी महादेवी विष्णुमाया शिवात्मिका
शिवदूती कराली च ह्यनन्ता परमेश्वरी
कात्यायनी महाविद्या महामेधास्वरूपिणी
गौरी सरस्वती चैव सावित्री ब्रम्हवादिनी
सर्वतन्त्रैकनिलया वेदमन्त्रस्वरूपिणी ॥
इदं स्तोत्रं महादेव्याः नाम्नां अष्टोत्तरं शतं
यः पठेत् प्रयतो नित्यं भक्तिभावेन चेतसा
शत्रुभ्यो नभयंतस्य तस्य शत्रुक्षयो भवेत्
सर्वदुःखदरिद्राच्च सुसुखं मुच्यतेध्रुवं
विद्यार्थीलभतेविद्यां धनार्थीलभते धंनं
कन्यार्थीलभतेकन्यां कन्याच लभते वरं ।
ऋणीऋणात् विमुच्येत ह्यपुत्रो लभते सुतम्
रोगाद्धि मुच्यते रोगी सुखमत्यन्तमश्नुते
भूमिलाभो भवेत्तस्य सर्वत्र विजयीभवेत्
सर्वान्कामानवाप्नोति महादेवीप्रसादतः ॥
कुंकुमैः बिल्वपत्रैश्च सुगन्धै रक्तपुष्पकैः
रक्तपद्मैर्विशेषेण पूजयन्भद्रमश्नुते ।

श्रीदुर्गाष्टोत्तरशतनामावलिः

ओं सत्यायै नमः
साध्यायै नमः
भवप्रीतायै नमः
भवान्यै नमः
भवमोचन्यै नमः ५
आर्यायै नमः
दुर्गायै नमः
जयायै नमः
आद्यायै नमः
त्रिणेत्रायै नमः १०
शूलधारिण्यै नमः
पिनाकधारिण्यै नमः
चित्रायै नमः
चंडघंटायै नमः
महातपसे नमः १५
मनसे नमः
बुद्ध्यै नमः
अहंकारायै नमः
चिद्रूपायै नमः
चिदाकृत्यै नमः २०
सर्वमन्त्रमय्यै नमः
सत्तायै नमः
सत्यानन्दस्वरूपिण्यै नमः
अनन्तायै नमः
भाविन्यै नमः २५
भाव्यायै नमः
अभव्यायै नमः

ओं सदागत्यै नमः
शांभव्यै नमः
देवमात्रे नमः ३०
चिन्तायै नमः
रत्नप्रियायै नमः
सर्वविद्यायै नमः
दक्षकन्यायै नमः
दक्षयज्ञविनाशिन्यै ३५
अपर्णायै नमः
अनेकवर्णायै नमः
पाटलायै नमः.
पाटलावत्यै नमः
पट्टांबरपरीधनायै नमः ४०
कलमंजीर रंजिन्यै नमः
ईशान्यै नमः
महाराज्ञ्यै नमः
अप्रमेयपराक्रमायै नमः
रुद्राण्यै नमः ४५
क्रूररूपायै नमः
सुन्दर्यै नमः
सुरसुन्दर्यै नमः
वनदुर्गायै नमः
मातंग्यै नमः ५०
कन्यकायै नमः
ब्राम्ह्यै नमः
माहेश्वर्यै नमः

ऐन्द्रियै नमः
कौमार्यै नमः ५५
वैष्णव्यै नमः
चामुंडायै नमः
वाराह्यै नमः
लक्ष्म्यै नमः
पुरुषाकृत्यै नमः ६०
विमलायै नमः
ज्ञानरूपायै नमः
क्रियायै नमः
नित्यायै नमः
बुद्धिदायै नमः ६५
बहुलायै नमः
बहुलप्रेमायै नमः
महिषासुरमर्दिन्यै नमः
मधुकैटभहन्त्यै नमः
चंडमुंडविनाशिन्यै नमः ७०
सर्वशास्त्रमय्यै नमः
सर्वदानवघातिन्यै नमः
अनेकशस्त्रहस्तायै नमः
सर्वशस्त्रास्त्रधारिण्यै नमः
भद्रकाल्यै नमः ७५
सदाकन्यायै नमः
कैशोर्यै नमः
युवत्यै नमः
यतये नमः
प्रौढाय नमः ८०
अप्रौढायै नमः
वृद्धमात्रे नमः
अघोररूपायै नमः
महोदर्यै नमः
बलप्रदायै नमः ८५
घोररूपायै नमः
महोत्साहायै नमः
महाबलायै नमः
अग्निज्वालायै नमः
रौद्रमुख्यै नमः ९०
कालरात्र्यै नमः
तपस्विन्यै नमः
महादेव्यै नमः
विष्णुमायायै नमः
शिवात्मिकायै नमः ९५
शिवदूत्यै नमः
कराल्यै नमः
अनन्तायै नमः
परमेश्वर्यै नमः
कात्यायन्यै नमः १००
महाविद्यायै नमः
महामेधास्वरूपिण्यै नमः
गौर्यै नमः
सरस्वत्यै नमः
सावित्र्यै नमः
ब्रह्मवादिन्यै नमः
सर्वतन्त्रैकनिलयायै नमः
वेदमन्त्रस्वरूपिण्यै नमः

ஸ்ரீ துர்கா
அஷ்டோத்தர சதாநாமாவளி

ஓம் ஸத்யாயை நம:
ஸாத்யாயை நம:
பவப்ரீதாயை நம:
பவான்யை நம:
பவமோசன்யை நம: 5
ஆர்யாயை நம:
துர்காயை நம:
ஜயாயை நம:
ஆத்யாயை நம:
த்ருணேத்ராயை நம: 10
சூலதாரிண்யை நம:
பிநாகதாரிண்யை நம:
சித்ராயை நம:
சண்டகண்டாயை நம:
மஹாதபஸே நம: 15
மனஸே நம:
புத்யை நம:
அஹங்காராயை நம;
சித்ரூபாயை நம:
சிதாக்ருத்யை நம: 20
ஸர்வமந்த்ரமய்யை நம:
ஸத்தாயை நம:
ஸத்யானந்த ஸ்வரூபிண்யை நம:
அனந்தாயை நம:
பாவின்யை நம: 25
பாவ்யாயை நம:
அபவ்யாயை நம:
ஸதாகத்யை நம:
சாம்பவ்யை நம
தேவமாத்ரே நம: 30
சிந்தாயை நம:
ரத்னப்ரியாயை நம:

ஸர்வவித்யாயை நம:
தக்ஷகன்யாயை நம:
தக்ஷயஞ்ஞவிஞசின்யை நம: 35
அபர்ணாயை நம:
அநேகவர்ணாயை நம:
பாடலாயை நம:
பாடலாவத்யை நம:
பட்டாம்பரபரீதாஞயை நம: 40
கலமஞ்ஜீரரஞ்ஜின்யை நம:
ஈசான்யை நம:
மஹாராாக்ஞ்யை நம:
அப்ரமேயபராக்ரமாயை நம:
ருத்ராண்யை நம: 45
க்ரூரரூபாயை நம:
ஸுந்தர்யை நம:
ஸுரஸுந்தர்யை நம:
வன துர்காயை நம:
மாதங்க்யை நம: 50
கன்யகாயை நம:
ப்ராம்ஹ்யை நம:
மாஹேச்வர்யை நம:
ஐந்த்ரியை நம:
கௌமார்யைநம்: 55
வைஷ்ணவ்யைநம்:
சாமுண்டாயைநம்:
வாராஹ்யை நம்:
லக்ஷ்ம்யை நம்:
புருஷாக்ருத்யை நம்: 60
விமலாயை நம:
ஞானரூபாயை நம:
க்ரியாயை நம:
நித்யாயை நம:
புத்திதாயை நம: 65
பஹுளாயை நம:
பஹுளப்ரேமாயை நம:
மஹிஷாஸுரமர்தின்யை நம:
மதுகைடபஹந்த்ரியை நம:
சண்டமுண்டவிநாசின்யை நம: 70
ஸர்வசாஸ்த்ரமய்யை நம:
ஸர்வ தானவ காதின்யை நம:

அநேகசஸ்த்ரஹஸ்தாயை நம:
ஸர்வசஸ்த்ராஸ்த்ரதாரிண்யை நம:
பத்ரகாள்யை நம: 75
ஸதாகன்யாயை நம:
கைசோர்யை நம:
யுவத்யை நம:
யதயே நம:
ப்ரௌடாயை நம: 80
அப்ரௌடாயை நம:
வ்ருத்தமாத்ரே நம:
அகோரரூபாயை நம:
மஹோதர்யை நம:
பலப்ரதாயை நம: 85
கோரரூபயை நம
மஹோத்ஸாஹாயை நம:
மஹாபலாயை நம:
அக்னிஜ்வாலாயை நம:
ரௌத்ரமுக்யை நம: 90
காளராத்ரியை நம:
தபஸ்வின்யை நம:
மஹாதேவ்யை நம:
விஷ்ணுமாயாயை நம:
சிவாத்மிகாயை நம: 95
சிவதூத்யை நம:
கராள்யை நம:
அனந்தாயை நம:
பரமேச்வர்யை நம:
காத்யாயன்யை நம: 100
மஹாவித்யாயை நம:
மஹாமேதாஸ்வரூபிண்யை
கௌர்யை நம:
ஸரஸ்வத்யை நம:
ஸாவித்ரியை நம:
ப்ரம்மவாதின்யை நம:
ஸர்வதந்த்ரைக நிலயாயை நம:
வேதமந்த்ரஸ்வரூபிண்யை நம: 108

१. प्रथमावरण देवताभ्यो नमः

२. द्वितीयावरण देवताभ्यो नमः

३. तृतीयावरण देवताभ्यो नमः

४. तुरीयावरण देवताभ्यो नमः

५. पञ्चमावरण देवताभ्यो नमः

६. षष्ठावरण देवताभ्यो नमः

७. सप्तमावरण देवताभ्यो नमः

८. अष्टमावरण देवताभ्यो नमः

९. नवमावरण देवताभ्यो नमः

नवावरण देवताविशिष्ट श्रीमहादुर्गा परमेश्वर्यै नमः नानाविध परिमलपत्र पुष्पाणि समर्पयामि

अथ धूपाद्युपचारः

दशाङ्गागरु संयुक्तः सुगन्धः सुमनोहरः ।

आघ्रेयस्सर्व देवानां धूपोयं प्रतिगृह्यतां ॥ धूपं आघ्रापयामि

साज्यं त्रिवर्ति संयुक्तं वन्हिना योजितं मया ।

गृहाण मङ्गलं दीपं त्रैलोक्य तिमिरापहम् ॥ दीपं दर्शयामि

नैवेद्यं षड्रसोपेतं नानाभक्ष्य समन्वितं ।

भक्त्या दत्तं मया देवि सङ्गृहाण महेश्वरि ॥ महानैवेद्यं निवेदयामि

निवेदनानन्तरं आचमनीयं समर्पयामि

एलालवङ्ग संयुक्तं शर्कराभिस्समन्वितं ।

जातीफल समायुक्तं पानीयं गृह्यतां शुभं ॥ पानीयंस मर्पयामि

1. ப்ரதமாவரண தேவதாப்யோ நம:
2. த்விதீயாவரண தேவதாப்யோ நம:
3. த்ருதீயாவரண தேவதாப்யோ நம:
4. துரீயாவரண தேவதாப்யோ நம:
5. பஞ்சமாவரண தேவதாப்யோ நம:
7. ஷஷ்டாவரண தேவதாப்யோ நம:
7 ஸப்தமாவரண தேவதாப்யோ நம:
8. அஷ்டமாவரண தேவதாப்யோ நம:
9. நவமாவரண தேவதாப்யோ நம:

நவாவரண தேவதா விசிஷ்ட ஸ்ரீ மஹா துர்காயை நம; நானுவித பரிமள பத்ர புஷ்பாணி ஸமர்பயாமி.

தூபம் முதலான உபசாரம்

தசாங்காகருஸம்யுக்த: ஸுகந்த: ஸுமனோஹர:
ஆக்ரேயஸ்ஸர்வதேவாநாம் தூபோயம் ப்ரதி க்ருஹ்யதாம்
தூபம் ஆக்ராபயாமி

ஸாஜ்யம்த்ரிவர்தி ஸம்யுக்தம் வஹ்நிநாயோஜிதம்மயா
க்ருஹாணமங்களம் தீபம் த்ரைலோக்யதிமிராபஹம்.
தீபம் தர்சயாமி

நைவேத்யம் ஷட்ரஸோபேதம் நாநாபக்ஷ்யஸமந்விதம்
பக்த்யாதத்தம் மயாதேவி ஸங்க்ருஹான மஹேச்வரி
மஹா நிவேதயாமி
நைவேத்யம்
நிவேதநாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி

ஏலாலவங்க ஸம்யுக்தம் சர்கராபிஸ் ஸமந்விதம்
ஜாதீபலஸமாயுக்தம் பானீயம் க்ருஹ்யதாம் சுபம்.
பானீயம்

रसालफल मुख्यानि रंभाफल मुखानि च ।

मधुराणि सुपक्वानि प्रतिगृण्हीष्व शांकरि ॥ फलानि समर्पयामि

पूगीफल समायुक्तं नागवल्ली दलैर्युतं । ,,

जातीफलादि संयुक्तं तांवूलं प्रतिगृह्यताम् तांवूलं ,,

नीराजनं सुमाङ्गल्यं कर्पूरेण विनिर्मितं । ,,

दर्शितं त्वात्मभावेन दृश्यतां ज्ञानरूपिणि ॥ नीराजनं दर्शयामि

प्रदक्षिणं करोमि त्वां भक्तिभावेन चेतसा । ,,

दयासिन्धो नमस्तुभ्यं मां चपापाद्विमोचय ॥ प्रदक्षिणं ,,

श्रीदुर्गां दुःखहन्त्रीं च सर्वानुग्रहकारिणीम् । ,,

नमामि भवभीतोहं संसारार्णव तारिणीम् ॥ नमस्कारान् ,,

इक्षुचाप धरेदेवि सर्वलोकैक सुन्दरि । ,,

पुष्पाञ्जलिं प्रदास्यामि सन्तुष्टा भव सर्वदा ॥ पुष्पाञ्जलिं ,,

मन्त्राणां मातृकादेवि शब्दानां ज्ञारूपिणि । ,,

ज्ञानानां चिन्मयातीता सर्वशक्ति स्वरूपिणि ॥ मन्त्रपुष्पं ,,

तेजोमयि जगद्धात्रि पुष्पं स्वर्णेन निर्मितं । ,,

तप्तद्रुतसुवर्णाभे गृह्यतां हेमपुष्पकम् ॥ सुवर्णपुष्पं ,,

उपचाराणि सर्वाणि देवयोग्यानि यानि च ॥ ,,

राजयोग्यानि सर्वाणि महाराज्ञि प्रगृह्यताम् ॥ ,,

छत्रचामरादि समस्तदेवतोपचार राजोपचारपूजां समर्पयामि ॥

ரஸாலபலமுக்யானி ரம்பாபல முகாநிச
மதுராணி ஸுபக்வானி ப்ரதிக்ருண்ஹீஷ்வ சாங்கரி.
பலானி ஸமர்பயாமி.

பூகிபலஸமாயுக்தம் நாகவல்லீதளைர்யுதம்
ஜாதீபலாதி ஸம்யுக்தம் தாம்பூலம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம்,
தாம்பூலம் ,,

நீராஜநம்ஸுமாங்கள்யம் கர்பூரேண விநிர்மிதம்
தர்சிதம்த்வாத்மபாவேந த்ருச்யதாம் ஞானரூபிணி
நீராஜனம் தர்சயாமி

ப்ரதக்ஷிணம் கரோமி த்வாம் பக்திபாவேந சேதஸா
தயாஸிந்தோ நமஸ்துப்யம் மாம் ச பாபாத்விமோசய
ப்ரதக்ஷிணம் ,,

ஸ்ரீ துர்காம் து:கஹந்த்ரீம்ச ஸர்வானுக்ரஹகாரிணீம்
நமாமி பவபீதோஹம், ஸம்ஸாரார்ணவதாரிணீம்
நமஸ்காரான் ,,

இக்ஷுசாப தரேதேவி ஸர்வலோகைக ஸுந்தரி
புஷ்பாஞ்ஜலிம் ப்ரதாஸ்யாமி ஸந்துஷ்டா பவ ஸர்வதா-
புஷ்பாஞ்ஜலிம் ,,

மந்த்ராணும் மாத்ருகாதேவி சப்தானும் ஞானரூபிணி.
ஞானும் சின்மயாதீதா ஸர்வசக்தி ஸ்வரூபிணி.
மந்த்ரபுஷபம் ,,

தேஜோமயி ஜ்கத்தாத்ரி புஷ்பம் ஸ்வர்ணேந நிர்மிதம்
தப்தத்ருதஸுவர்ணுபே க்ருஹ்யதாம் ஹேமபுஷ்பகம்.
ஸுவர்ணபுஷ்பம் ,,

உபசாராணி ஸர்வாணி தேவயோக்யாநி யாநிச
ராஜயோக்யாநி ஸர்வாணி மஹாராக்ஞி ப்ரக்ருஹ்யதாம்
சத்ரசாமராதி ஸமஸ்த தேவதோபசார ராஜோபசார
பூஜாம் ஸமர்பயாமி

१. आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनं ।
पूजाविधिं न जानामि क्षमस्व परमेश्वरि ॥

२. मम कार्याणि सर्वाणि साधय त्वं महेश्वरि ।
पूरयस्व मनोभीष्टं सर्वत्र विजयं कुरु ॥

३. देहि सौभाग्यमारोग्यं देहि मे परमं सुखं ।
विधेहि द्विषतां नाशं विधेहि बलमुच्चकैः ॥

४. विधेहि देवि कल्याणं विधेहि परमां श्रियं ।
विद्यावन्तं यशस्वन्तं लक्ष्मीवन्तं च मां कुरु ॥

५. पत्नीं मनोरमां देहि मनोवृत्तानुसारिणीम् ।
तारिणीं दुर्गसंसार सागरस्य कुलोद्भवां ॥

पतिं मनोरमंदेहि मनोवृत्तानुसारिणं ।
तारकं दुर्गसंसार सागरस्यकुलोत्भवम् ॥
(பெண்களுக்கு மட்டும்)

६. चतुर्भुजे चतुर्वक्त्र संस्तुते परमेश्वरि ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥

७. मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं महेश्वरि ।
पूजिता यन्मया देवि रक्ष मां परमेश्वरि ॥

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुध्यात्मना वा प्रकृतेः स्वभावात् ॥
करोमि यद्यत् सकलं तु तस्यै दुर्गाम्बिकायै च समर्पयामि ॥

---

1. ஆவாஹனம் ந ஜாநாமிந ஜாநுமி விஸர்ஜனம்
பூஜாவிதிம் ந ஜாநுமி க்ஷமஸ்வ பரமேச்வரி

2. மம கார்யாணி ஸ்ர்வாணி ஸாதய த்வம் மஹேச்வரி
பூரயஸ்வ மனுேபீஷ்டம் ஸர்வத்ர விஜயம் குரு.

3. தேஹி ஸௌபாக்யமாரோக்யம் தேஹிமே பரமம் ஸுகம்
விதேஹி த்விஷதாம் நாசம் விதேஹி பலமுச்சகை:.

4. விதேஹி தேவி கல்யாணம் விதேஹி பரமாம் ச்ரியம்
வித்யாவந்தம் யசஸ்வந்தம் லக்ஷ்மீவந்தம் ச மாம் குரு

5. பத்நீம் மனோரமாம் தேஹி மனோவ்ருத்தாநு ஸாரிணீம்
தாரிணீம் துர்கஸம்ஸார ஸாகரஸ்ய குலோத்பவாம்

பதிம் மனோரமம் தேஹி மனோவ்ருத்தாநு ஸாரிணம்
தாரகம் துர்கஸம்ஸார ஸாகரஸ்ய குலோத்பவம் !
(பெண்களுக்கு மட்டும்)

6. சதுர்புஜே சதுர்வக்த்ரே ஸம்ஸ்துதே பரமேச்வரி
ரூபம் தேஹி ஜயம்தேஹி யசோ தேஹி த்விஷோஜஹி.

7. மந்த்ரஹீனம் க்ரியாஹீனம் பக்திஹீனம் மஹேச்வரி
பூஜிதா யந்மயாதேவி ரக்ஷ மாம் பரமேச்வரி.

காயேன வாசா மனஸேந்த்ரியைர்வா
புதயாத்மநா வா ப்ரக்ருதே: ஸ்வபாவாத்
கரோமி யத்யத் ஸகலம் து தஸ்யை
துர்காம்பிகாயை ச ஸமர்பயாமி.

श्रीगणेशाय नमः

वैदिकं

॥ दुर्गा सूक्तम् ॥

துர்கா ஸூக்தம்

श्रीकृष्णं पितरं नत्वा नागलक्ष्मीं च मातरं ।
क्रियते द्राविडव्याख्या दुर्गासूक्तस्य विस्तृता ॥

ஸ்ரீகிருஷ்ணம் பிதரம் நத்வா நாகலக்ஷ்மீம் ச
மாதரம்
க்ரியதே த்ராவிடவ்யாக்யா துர்காஸூக்தஸ்ய
விஸ்த்ருதா॥

அவதாரிகை:—

ஸர்வ ஜகத்துக்கும் காரணமாயும் ப்ரம்ம ஸ்வரூபிணியாயும் உள்ள பரதேவதையின் சக்தி இல்லாமல் சிவனாலும் ஒன்றுஞ்செய்ய இயலாது என்றால் மற்றையவர்களைக் குறித்துப் பேசவும் வேண்டுமோ!

ஆகவேதான் வேதங்களுக்குள் சிறந்த யஜுர் வேதத்தின் உபநிஷத்ப்ரகணத்தில் பரதேவதா ப்ரகாசகமான ஸ்ரீ துர்கா ஸூக்தம் அமைந்துள்ளது. இதற்கு வித்யாரண்யர் முதலிய பல பெரியோர்கள் வடமொழியில் உரை எழுதியிருக்கிறார்கள். வடமொழி பயிலாதவர்களும் அர்த்தத்தை நன்கு உணர்ந்து. ஸ்ரீ ஸூக்தத்தை ஜபம் ஹோமம் முதலியது செய்து அம்பிகையின் அருளால் ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் அடைவது சுலபம் என்று எண்ணித் தமிழில் உரை எழுத முன்வந்துள்ளேன்.

அதில் இம்முதல் மந்திரத்தில் கர்மயோகிகளும் அக்னி ரூபிணியான பரதேவதையைக் குறித்து ஸோம யாகம் செய்து நற்பலனை அடைகிறார்கள் என்பது சொல்லப் படுகிறது.

முதல் மந்த்ரம் :

जातवेदसे सुनवाम सोमं अरातीयतो निदहाति वेदः।
सनः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरितात्यग्निः॥

ஜாதவேதஸே ஸுநவாம ஸோமம்
அராதீயதோ நிதஹாதி வேத:।
ஸந: பர்ஷததி துர்காணி விச்வா
நாவேவ ஸிந்தும் துரிதாத்யக்நி:॥

பதவுரை:—

जातवेदसे - *ஜாதவேதஸே*=ஸகல வேதங்களுக்கும் காரணமானவளும் அக்னி ரூபமாயும் உள்ள தேவியைக் குறித்து: **सोमं**-ஸோமம்=ஸோமலதையைக் கொண்டு; **सुनवाम** - ஸுநவாம=ஸோமலதையைப் பிழிந்து அந்த ரஸத்தை ஹோமம் செய்வதன் மூலம் அம்பிகையை ஆராதிப்போம்; **वेदः** - வேத:= நித்யஞான ரூபமான அம்பிகையின் திவ்ய சக்தியானது; **अरातीयतः** - அராதீயத: = கெடுதல் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்களையும்; **निदहाति** - நிதஹாதி=நிர்மூலமாகக் கொளுத்தி சாம்பலாக்கி விடுகிறது; **सः**-ஸ: = அவ்விதம் புருஷபாவத்தை அடைந்தவளும்; **अग्निः**-அக்னி:=(**अग्रंनयति इति**) தன் பக்தர்களை முன்னேறும்படிச் செய்பவளுமான தேவியானவள்; **नः** = நம்முடைய ; **विश्वा** - விச்வா=எல்லா விதமான ; **दुर्गाणि**-துர்காணி=தாண்ட முடியாத கஷ்டங்களையும் **अतिपर्षत्**-அதிபர்ஷத்=மீதியில்லாமல் நாசம் செய்யட்டும்; **किंच** - கிஞ்ச=மேலும்; **सिन्धुम्** - ஸிந்தும்=ஸமுத்திரத்தை ; **नावा इव**-நாவா இவ= கப்பலினல் போல; **विश्वादुरिता** - விச்வாதுரிதா = எல்லாவித துன்பங்களிலிருந்தும்; **अतिपर्षत्** - அதிபர்ஷத்=நம்மை விலக்கிக் காப்பாற்றட்டும்.

கருத்துரை :—

ஸகல வேதங்களும் ப்ரும்ஹஸ்வரூபிணியான அம்பிகை யினிடம் இருந்தே உண்டாயின. ஆகவேதான் வேதமானது அம்பிகையை "ஜாதவேத:" என்று சொல்லுகிறது. இதனல் அம்பிகைக்கு ஸர்வக்ஞத்வம் சொல்லப்பட்டது. தேவதைகளை ஆராதிப்பதில் பலமுறைகள் உள்ளன. அவைகளிலேயக்ஞத்தால் ஆராதிப்பதே உத்தமமான முறை.

सहयज्ञाः प्रजाः सृष्ट्वा पुरोवाच प्रजापतिः

अनेन प्रसविष्यध्वं एष वोस्त्विष्ट कामधुक् ॥

ஸஹயக்ஞா: ப்ரஜா: ஸ்ருஷ்ட்வா புரோ வாச
ப்ரஜாபதி:।
அநேந ப்ரஸவிஷ்யத்வம் ஏஷ வோஸ்த்விஷ்ட
காமதுக் ॥

ப்ரம்மதேவன் முதன் முதலில் இவ்வுலகைப் படைக்குங் கால் மனிதர்களையும் படைத்து அவர்களுடன் யக்ஞங்களை யும் படைத்து மக்களைப்பார்த்து சொன்னதாவது: "ஹே மனிதர்களே! நீங்கள் இந்த யக்ஞங்களை அனுஷ்டித்து அதன் மூலம் உங்களுக்கு வேண்டிய பயனையடையுங்கள். இந்த யக்ஞங்கள் உங்களது எல்லா மனோபீஷ்டங்களையும் பூர்த்தி செய்யும். இது காமதேனுவைப் போன்றது என்று கீதையிலும் கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறுர். ஆகவேதான் சோமயாகம் செய்து அம்பிகையை ஆராதிப்பது நன்று, என்று இங்கு வேதம் குறிப்பிடுகிறது. இவ்விதம் நாம் அம்பிகையை ஆராதித்தால் அந்த அம்பிகையின் சக்திரூப மான வேதமானது, நமக்கு விரோதம் செய்யவேண்டு மென்று நினைப்பவர்களையும் நாசம் செய்துவிடுகிறது. இதனல் அம்பிகையின் பக்தவாத்ஸல்யம் சொல்லப்பட்டது. எந்த மனிதனும் பொருளின்றி எந்த விதத்திலும் முன்னேற முடியாது. அம்பிகையானவள் தன் பக்தனுக்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்து முன்னேறும்படிச் செய்கிறுள். அதனுல்தான் "धनमिच्छेत् हुताशनात्" என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது. அக்னியை ஆராதித்தல் என்பது தேவியையே ஆராதிப்பதாகும் என்று சாஸ்திரங்கள் கருதுகின்றன. ஆகவே அம்பிகையின் திவ்ய சக்தி ரூப அக்னியானது

நம்முடைய ஸஹிக்கமுடியாத எல்லாத்தீமைகளையும் நாசம் செய்து விடுகிறது. மேலும் அந்த அக்னிரூபிணியான தேவியின் அருளானது இந்த ஸம்ஸாரத்தில் உள்ள (ஸமுத்ரம் போன்ற) நம்முடைய துக்கங்களிலிருந்து நம்மைத் தாண்டும்படிச் செய்து நமக்கு ஸுகத்தைக் கொடுக்கின்றது. இது விஷயத்தில் வேதம் உபமானமாக எப்படித்தாண்டமுடியாத ஸமுத்திரத்தைக் கப்பலால் தாண்டுகிறோமோ, அவ்விதமே தேவியின் அருள் துக்கத்தினின்றும் நம்மை விலக்கிவிடுகிறது என்று கூறுகிறது. கப்பலில் இருப்பவர்களுக்கு ஜலத்தின் தொந்திரவு இல்லை. அவ்விதமே தேவியின் அருள் பெற்றவர்களுக்கு துக்க ஸம்பந்தம் நீங்கிவிடுகிறது.

இரண்டாவது மந்த்ரம்

முதல் மந்த்ரத்தில் கூறிய ஸகல வல்லமை பொருந்திய அம்பிகையை சரண்புகுவது யாவருக்கும் நன்மை பயக்கும் என்பது இந்த மந்த்ரத்தில் கூறப்படுகிறது.

तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टां ।
दुर्गां देवीं शरणं अहं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः ॥

தாமக்னிவர்ணாம் தபஸா ஜ்வலந்தீம்
வைரோசநீம் கர்மபலேஷு ஜுஷ்டாம்।
துர்காம் தேவீம் சரணம் அஹம் ப்ரபத்யே
ஸுதரஸி தரஸே நம:॥

பதவுரை:—

अग्निवर्णां - அக்னி வர்ணாம் = அக்னியின் வர்ணம் போன்ற வர்ணமுள்ளவளும், அதாவது திவ்ய ஜ்யோதிர்மயமான சரீரத்தை யுடையவளும்; तपसा - தபஸா = வேதரூப அறிவினால்; ज्वलन्तीं - ஜ்வலந்தீம் = ப்ரகாசிப்பவளும், அதாவது சித்ஸ்வரூபமானவளும், वैरोचनीम् - வைரோசனீம் = சூரிய மண்டலத்தின் நடுவில் உள்ளவளும்; कर्मफलेषु - கர்மபலேஷு = காரியங்களைச் செய்து அதன் பலனை அடைய

வேண்டியதற்காக: जुष्टां - ஜுஷ்டாம்=கர்மயோகி களால் உபாஸிக்கப்படுகிறவளும்; दुर्गां - துர்காம்= பக்தியற்றவர்களால் அடைய முடியாதவளும்; துர்கைஎன்றுமறுபெயர் உள்ளவளும் तां தாம் त्वां- (த்வாம்=) உன்னை; அப்படிப்பட்ட देवीं-தேவிம்= எப்பொழுதும் ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருப்பவளு மான; अहं - அஹம் = பக்தனுகிய நான்; शरणं- சரணம் = அடைக்கலமாக; प्रपद्ये - ப்ரபத்யே= அடைகின்றேன் (அதாவது கஷ்டங்களிலிருந்து விலக்கி ஸுகமடையும்படிச் செய்வாய் என்று நம்பி உனது அடி வணங்குகின்றேன்). ஏனென்ருல் तरसे-தரஸே=தாண்டிவைக்கும் விஷயத்தில் சாமர்த் தியம் உள்ளவளே! सुतरसि - ஸுதரஸி=என்னையும் துன்பங்களிலிருந்து தாண்டி வைப்பாயாக; तुभ्यं - துப்யம்=அவ்வித சக்தியுள்ள உன் பொருட்டு; नमः- நம:=நமஸ்காரம்.

கருத்துரை:—

அம்பிகையின் திருமேனி அக்னியின் நிறம்போல் ப்ரகாசிக்கின்றது. அக்னி எவ்விதம் தான் ப்ரகாசித்துக் கொண்டு பிற வஸ்துக்களையும் ப்ரகாசிக்கச் செய்கின்றதோ, அவ்விதமே அம்பிகையும் தானும் பிரகாசித்துக்கொண்டு பிற எல்லா வஸ்துக்களையும் தன் ஒளியால் ப்ரகாசிப்பிக் கிருள்.

न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं नेमा विद्युतो भान्ति कुतोयमग्नि
तमेवभान्तं अनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभाति।

ந தத்ர ஸூர்யோபாந்தி ந சந்த்ரதாரகம் நேமா
வித்யுதோ பாந்தி குதோயமக்நி:
தமேவபாந்தம் அநுபாதிஸர்வம் தஸ்ய பாஸா ஸர்வ
மிதம் விபாதி

பரப்ரும்மஸ்வரூபமான அந்த பரதேவதையை ஸூர்யனுல் ப்ரகாசிக்கச் செய்ய முடியாது. அவ்விதமே சந்திரன்,

நக்ஷத்திரங்கள், மின்னல் முதலியவைகளாலும் ப்ரகாசிக்கும்படிச் செய்ய இயலாது. ஆகவே அக்னியால் மட்டும் அதை எங்ஙனம் ப்ரகாசிப்பிக்ககூடும்?

ப்ரும்மஸ்வரூபமான அந்த பரதேவதை எப்பொழுதும் பிற ப்ரகாசங்களின் உதவியின்றி தானுகவே ப்ரகாசித்துக் கொண்டு மேலும் பிற வஸ்துக்களையும் விளக்கிக் காண்பிக்கின்றது. சூரியன் சந்திரன் முதலிய ப்ரகாச வஸ்துக்களும் பரதேவதையின் ப்ரகாசத்தினுல் ஒளியை அடைந்து தாங்களும் பிரகாசித்துக்கொண்டு பிரம்மம் தவிற பிற வஸ்துககளையும் ப்ரகாசிப்பிக்கின்றன. ஆகவே இதனுல் தேவிக்கு ஸ்வத: ப்ரகாசத்துவம் சொல்லப்பட்டது. இந்த கருத்து அக்னி வர்ணும் என்பதனுல் சொல்லப் பட்டது. வேதரூப அறிவினுல் ப்ரகாசிக்கின்ருள் என்பது பொருள்.

प्रत्यक्षेण अनुमित्या वा यस्तूपायो न वुध्यते ।
एनं विदन्ति वेदेन तस्माद्वेदस्य वेदता ॥

ப்ரத்யக்ஷேண அநுமித்யாவா யஸ்தூபாயோ ந
புத்யதே
ஏநம் விதந்தி வேதேந த்ஸ்மாத்வேதஸ்ய வேததா॥

ப்ரத்யக்ஷம் முதலிய எல்லா ப்ரமாணங்களாலும் அறிய முடியாத உபாயத்தை எது போதிக்கின்றதோ, அதனுல் தான் அதற்கு (வேதத்திற்கு) வேதம் என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று. **यस्य निश्वसितंवेवेदाः** - யஸ்ய நிச்வஸிதம் வை வேதா: இந்த எல்லா வேதங்களும் எந்த பர ப்ரும்ஹஸ்வரூபிணியான தேவியினிடமிருந்து வந்தனவோ அவவம்பிகையின் ஞானத்தை என்னவென்று குறிப்பிடுவது. பரதேவதையானவள் எப்பொழுதும் ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவில் விளங்குகின்ருள். இதனுல்தான் அம்பிகை பரப்ரம்ஹஸ்வரூபம் என்பது நன்கு தெரிய வருகிறது.

லோகத்தில் வேலே செய்துவிட்டு பிறகு ஊழியர்கள் யஜமானனே கூலிகேட்பதுபோல, எந்த கார்யம் செய்தாலும் அதன் பலனைக் கொடுப்பவள் தேவியே. ஆகவே யாரும் தான் செய்த காரியங்களுக்காக அதன் பூர்ண பலனே அடைவதற்கு தேவியை உபாசிப்பது

அவசியம். பக்தி இல்லாமல் அம்பிகையின் அருளை அடையமுடியாது. பக்தி செய்தால் அம்பிகையின் அருளை எளிதில் அடைய முடியும். காளிதாஸனும் 'स्थिरभक्तियोग सुलभः" கடவுளை பக்தியினுல் இணங்க வைப்பதுபோல் மற்றவைகளால் அனுகூலப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது.

प्रसादहेतु भूता या सा भक्तिरिति कीर्त्यते

"ப்ரஸாதஹேது பூதா யா ஸா பக்திரிதி கீர்த்யதே"

எந்தக் காரியம் செய்தால் கடவுளது அனுக்ரஹம் ஏற்படுமோ அதைச் செய்வது தான் பக்தி. அந்த பக்தியும் ஸ்திரமாகத் தொடர்ந்து செய்யவேண்டும். அப்படி பக்தி செய்தால் அவனுக்குக் கடவுள் சீக்கிரத்திலும் ஸுலபமாகவும் அருள் புரிகிருர் என்று கூறுகிருன். ஆகவே அவ்வம்பிகையை நான் சரண் அடைகின்றேன் என்று வேதம் நமக்கு உபதேசம் செய்கிறது. பிறரின் ஹிம்சை ஏற்படும்போது அதைத் தாளுக விலக்கிக் கொள்ள முடியாது போகுங்கால், பிறரை அண்டி அவ்வபாயத்தி னின்றும் விடுவித்து தனக்கு நன்மை பயக்குமாறு அடைக்கலம் புகுவது என்பதுதான் சரணுகதி என்பதன் பொருள். விபீஷண சரணுகதியும் இதை நமக்கு நன்கு விளக்கிக் காட்டுகிறது.

தாண்டமுடியாத துன்பங்களையும் தாண்டி வைப்பதால் அம்பிகைக்கு துர்கை என்று பெயர் வரக் காரணமாயிற்று. அத்தகைய சாமர்த்தியமுள்ள ஹே தேவியே என்னையும் துக்கங்களிலிருந்து விலக்கி காப்பாற்றுவாயாக. அதற்காக நான் உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன். ஆகவே தேவியை நமஸ்கரித்தால் ஸகல தீமைகளும் நீங்கி நன்மையை அடையலாம். ஆகவே வால்மீகியும்

प्रणिपात प्रसन्ना हि मैथिली जनकात्मजा ।

ப்ரணிபாத ப்ரஸந்நாஹி மைதிலீ ஜனகாத்மஜா।

நமஸ்காரம் செய்த மாத்திரத்திலேயே ஸீதை உங்களது குற்றத்தைப் பொறுத்து மன்னித்து விடுவாள் என்று திரிஜடை ராக்ஷஸிகளைப் பார்த்துச் சொல்லுகிருள் என்ருர்.

மூன்ருவது மந்த்ரம்

அவதாரிகை:—

இந்த மந்த்ரத்திஞல் தேவியை எப்படி ப்ரார்த்திப்பது, எதற்காக ப்ரார்த்திப்பது என்பது சொல்லப்படுகிறது.

अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान् स्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा ।
पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शंयोः ॥

அக்னே த்வம் பாரயா நவ்யோ அஸ்மாந்
ஸ்வஸ்திபிரதி துர்காணி விச்வா
பூஸ்ச ப்ருத்வீ பஹுலா ந உர்வீ
பவா தோகாய தநயாய சம்யோ:॥

பதவுரை:—

हे अग्ने - ஹே அக்னே = யாவரையும் முன்னேறும்படிச் செய்பவளே! **नव्यः**-நவ்ய: = நித்ய யுவாவாக இருக்கும்; **त्वं** - த்வம் = நீ; **अस्मान्** - அஸ்மான் = எங்களை; **स्वस्तिभिः** ஸ்வஸ்திபி: = கஷ்டங்களைத் தாண்டி வைக்கக்கூடியதும் கல்யாண பரம்பரையை அடைவிக்கக்கூடியதுமான உன் அருளால்; **विश्वा दुर्गाणि** - விச்வா துர்காணி = (என்னை) எல்லாக் கஷ்டங்களிலிருந்தும்; **अति**-அதி = விலக்கி; **पारया** - பாரயா = கரை ஏறும்படி செய்; **नः**-ந: = எங்களுடைய; **पूः** - பூ: = நாங்கள் வசிக்கின்ற ஊரானது (உன் அருளால்) **पृथ्वी** - ப்ருத்வீ = விஸ்தாரமுள்ளதாகவும்; **उर्वी** - உர்வீ = பயிரிடத் தகுந்த பூமியானது; **बहुला**-பஹுலா = அதிகமாகவும், அதிக விளைச்சல் உள்ளதாகவும்; **भवतु** - பவது = ஆகட்டும்; **तोकाय** - தோகாய = (மேலும்) என் பிள்ளைக்கும்; **तनयाय** - தனயாய = என் பிள்ளையின் பிள்ளைக்கும்

அதாவது பேரனுக்கும்; शंयो:-சம்யோ: =ஸுகத்தை கொடுப்பவளாக. भव-பவ=இரு.

கருத்துரை :—

நீ எப்பொழுதும் புருஷபாவத்தை அடைந்து நித்ய யுவாவாக விளங்குகிறாய். புராணங்களிலும் அம்பிகையைச் சொல்லுமிடத்து 'सदाद्वादशवार्षिकीं' எப்பொழுதும் பன்னிரண்டு வயதுள்ளவள் என்று வர்ணிக்கப்படுகிறது.

அம்பிகை தன் பக்தர்களை மேன்மேலும் முன்னேறும்படி ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் கொடுத்து கைதூக்கி விடுகிறாள். மேலும் தன் அருளால் பக்தர்களுக்கு அவ்வப்பொழுது ஏற்படும் துன்பங்களைப் போக்கடித்து கல்யாண பரம்பரையை அடையும்படிச் செய்கிறாள். ஆகவே தேவி இவ்வளவு ப்ரபாவம் உள்ளவள் என்று அறிந்து இக்குணங்களுடன் தேவியைப் ப்ரார்த்திக்க வேண்டும். குணங்களைச் சொல்லி எந்த மாதிரியான பலனை விரும்புவது என்பதை வேதம் மேலும் நமக்கு உபதேசிக்கின்றது. நான் வசிக்கும் ஊர் விஸ்தாரமாக ஆகவேண்டும். உலகமெங்கும் அது ப்ரசித்தியடைய வேண்டும். பொதுவாக நம் நாட்டில் விளைகின்ற பூமியானது மேன்மேலும் விருத்தியாக வேண்டும், அதிக விளைச்சல் உள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும், இது என்னுடன் மட்டுமில்லாமல் என் ஸந்ததிகளுக்கும் அமைய வேண்டும் பிள்ளை இல்லாதவர்களுக்கு புத்ரனை அளிக்கவேண்டும் பேரனில்லாதவர்களுக்குப் பேரன் வேண்டும். புத்திரன் இல்லை என்று நான் வருந்தாமல் புத்திரன் வேண்டும். பிள்ளை இல்லை என்று நான் வருத்தப் படுவதுபோல் என் பிள்ளை வருந்தக்கூடாது. ஆகவே புத்திரனுக்கு புத்திரன் வேண்டும். இவ்விதம் ஸந்ததிகளை அளித்ததுமட்டும் போதாது. என்னை அனுக்ரஹிப்பது போல் என் ஸந்ததிகளையும் ஸுகமாயிருக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

தனிப்பட்ட ஒரு தாய் தந்தைக்கு இப்படி ஆசையிருந்தால் ஸர்வ ஜகன்மாதாவான தேவிக்கும் குழந்தைகளாகிய நம்மிடத்தில் எவ்வளவு அன்பு இருக்கும் என்பதைப் பற்றி யாவரும் வர்ணிக்க இயலாது என்பது மிகையாகாது. ஆகவே தேவியை உபாசித்து நாமும் ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் அடைவோமாக.

நான்காவது மந்த்ரம்

அவதாரிகை:—

எந்தக் காரியத்தையும் செய்யச் சக்தியற்றவர்களையும், அதற்கு வேண்டிய ஸாதனமற்றவர்களையும் காப்பாற்று பவள் தேவிதான் என்பதை இந்த மந்த்ரம் கூறுகிறது.

मन्त्रम्। மந்த்ரம்

विश्वानिनो दुर्गहा जातवेदः सिन्धुं न नावा दुरितातिपर्षि ।
अग्ने अत्रिवन्मनसा गृणानः अस्माकं बोध्यविता तनूनाम् ॥

விச்வாநிநோ துர்கஹா ஜாதவேத:
ஸிந்தும் ந நாவா துரிதாதி பர்ஷீ!
அக்னே அத்ரிவந்மநஸா க்ருணாந:
அஸ்மாகம் போத்யவிதா தநூநாம் ॥

பதவுரை:—

जातवेदः-ஜாதவேத:=வேதங்களுக்கு காரணமாயும் அக்னிஸ்வரூபமானவளும் **तनूनां** - தநூநாம்= பலம் குன்றியவர்களை **अविता**-அவிதா=காப்பாற்றக் கூடியவளும் **दुर्गहा**-துர்கஹா=அவ்விதம் பலம் இல்லாதவர்களுடைய கஷ்டங்களை விலக்குபவளாயும் உள்ள **त्वं** - த்வம்=நீ (உன் சக்தியினுல்) **सिन्धुं न नावा**-ஸிந்தும் ந நாவா=ஓடத்தினுல் ஸமுத்திரத்தை தாண்டுவதுபோல **नः** - ந=எங்களுடைய; **विश्वानि दुरितानि** - விச்வானி துரிதானி=எல்லா கஷ்டங்களையும் **अतिपर्षि**-அதிபர்ஷி=விலக்கி ஆஸ்சர்யப்படும்படி எங்களைத் தாண்டிவைக்கிருய்; **हे अग्ने**-ஹே அக்னே= அக்னிபோல் ஜ்வலிப்பவளே! **अत्रिवन्मनसा** - அத்ரிவன்மனஸா=ஸத்துவம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களின் இயற்கையாகிய ராகம், த்வேஷம் இல்லாத களங்கமற்ற சுத்தமான மனதால் **गृणानः**:

கருணை: = ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்டவளாய் இருந்து கொண்டு असाकं - அஸ்மாகம்=தூங்குகின்ற (அக்ஞானிகளான) எங்களை बोधि-போதி=விழிப் படையும்படிச் செய் (ஞானிகளாகச் செய்).

கருத்துரை:—

லோகத்தில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் அறியக் கூடியவள்தேவிதான் "गौरीमिमाय..." என்ற மந்த்ரமும் இதை நன்கு விளக்குகின்றது. எவ்வித சாதனமும் பலமும் இல்லாதவர்களையும் விசேஷமாகக் காப்பாற்று கிருள். நாம் ஓடத்தில் உட்கார்ந்தால் போதும், ஒன்றும் செய்யவேண்டாம். ஓடக்காரன் நம்மை ஓடத்திருல் அக்கரை சேர்த்துவிடுகிருன். அதுபோல நாம் தேவியை நினைத்த மாத்திரத்திலேயே ஜகன்மாதாவான தேவி நமது கஷ்டங்களை விலக்கி விடுகிருள். ஸத்துவ குணத்தின் தன்மை ப்ரவ்ருத்தி, ரஜோகுணத்தின் தர்மம் காமம், தமோ குணத்தின் ஸ்வபாவம் மோஹம், இத்தகைய முக் குணங்களின் தன்மையான காமம், ப்ரவ்ருத்தி, மோகம், இவைகளை விட்டு சுத்தமனதுடன் அம்பிகையை த்யானிக்க வேண்டும். அவ்விதம் த்யானம் செய்த மாத்திரத்திலேயே துர்காதேவி நம்மை எல்லாவித துன்பங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கிருள்.

தூங்குகின்றவர்களை 'பொழுது விடிந்து விட்டது, எழுந்திருங்கள்' என்று தட்டி எழுப்பிவிடுவதுபோல் அக்ஞான இருளில் அவதியுறுபவர்களையும் நினைத்த மாத்திரத்தில் நல்ல அறிவைப் புகட்டி திருஞான சம்பந்தர் போன்ற பெரிய ஞானியாகச் செய்கிருள்.

காயத்ரி மந்த்ரமும் இதைத்தான் நன்கு விளக்கு கின்றது. கீதையிலும் கிருஷ்ணன் சோகமோகம் கொண்ட அர்ஜுனனுக்கு நல்லறிவைப் புகட்டி उत्तिष्ठ यशोलभस्व 'எழுந்திரு, நற்புகழை அடை', என்று ப்ரேரணை செய்கிருர். இதுதான் கீதையின் சாரம். ஆகவே கீதா தத்துவம் இம் மந்த்ரத்தில் நிரம்பித் ததும்புகின்றது. நாம் நமக்கு எது ஹிதம் என்று தெரியாமல் எதையாவது கேட்டுவிடப் போகிருேமே என்று கருணையுடன் "असाकं बोधि" என்னை விழித்துக் கொள்ளும்படி செய். அறிவைக்கொடு

என்று தேவியைப் பிரார்த்திக்க வேண்டும் என்பதை வேதம் நமக்கு உபதேசம் செய்கிறது.

ஆகவே கல்வி பயிலும் மாணவர்களும் இதைப் பாராயணம் செய்து தம் படிப்பில் ஸாமர்த்யம் அடைந்து மேன்மேலும் பரிக்ஷைகளில் முதல்தரமாகத் தேர்ச்சி பெறலாம் என்பது வேதபுராணங்களின் கருத்து.

ஐந்தாவது மந்த்ரம்

அவதாரிகை:—

தேவி எப்பொழுதும் மணித்வீபத்தில் வசிக்கிருள். அதுவே அம்பிகைக்கு பிரியமான இடம். அங்கிருந்தபடி தன் சக்தியினுல் பக்தர்களைக் காப்பாற்றுகிருள். பக்தன் தனது காரிய கௌரவத்தினுல் அங்கிருந்து தேவியை அழைக்கிருன் என்பதை இம்மந்த்ரம் கூறுகிறது.

मन्त्रम् மந்த்ரம்

पृतनाजितँ सहमानमुग्रमग्निँ हुवेम परमात् सधस्थात् ।
सनः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा क्षामद्देवो अति दुरितात्यग्निः ॥

ப்ருதனஜிதம் ஸஹமானமுக்ரமக்னி(கு)ம்
ஹுவேம பரமாத் ஸதஸ்தாத்।
ஸன: பர்ஷததி துர்காணி விச்வா
க்ஷாமத்தேவோ அதிதுரிதாத்யக்னி:॥

பதவுரை:—

पृतनाजितं - ப்ருதனஜிதம் = சத்ரு சேனைகளை ஜயிப்பவளும் सहमानं - ஸஹமானம் = பொறுமையுள்ளவளும்; अग्निं அக்னிம் = ஸம்ஸார ஸ்முத்ரத்தினின்றும் பக்தர்களைக் கரை ஏற்றுபவளும்; उग्रं- உக்ரம் = கோரமானவளுமான உன்னை परमात् - பரமாத்=பிரியமான (உயர்ந்த) सधस्थात्= இடத்தில் இருந்து, அதாவது மணித்வீபத்தில் இருந்து; हुवेम - ஹுவேம= அழைக்கிறோம் क्षामद्देवः-க்ஷாமத்தேவ=

என்னுடைய ஸகல குற்றங்களையும் பொறுத்துக் கொள்ளுபவளும் अग्निः-அக்னி:=அக்னியின் உருப் பெற்றுப் ப்ரத்யக்ஷமாக விளங்குபவளுமான सः- ஸ:=அந்த மாதிரியான கருணையினால் என்னுடைய அழைப்புக்கிணங்கிய त्वं-த்வம்=நீ: नः-ந:=எங்களுக்கு உண்டாகிய विश्वादुर्गाणि - விச்வாதுர்காணி= எல்லாத் துன்பங்களையும், विश्वादुरिता-விச்வாதுரிதா =அதற்கு மூல காரணமான எல்லா பாபங்களையும்; अतिपर्षत्-அதிபர்ஷத்=நிர்மூலமாக நாசம் செய்:||

கருத்துரை :—

தேவியானவள் சத்ருவின் ஸேனைகளை ஜயிப்பவள். தேவியின் வல்லமையைப் பற்றி மார்க்கண்டேய புராணம், தேவீபாகவதம், லலிதோபாக்யானம், ஸகாந்தம் முதலிய புராணங்கள் விஸ்தாரமாகக் கூறுகின்றன. பாரதம் பாகவதம் ராமாயணமும்கூட அம்பிகையின் ப்ரபாவத்தையே ப்ரகாசப்படுத்துகின்றன. என்னுடைய துன்பங்கள் மலைபோல் குவிந்துள்ளன. என்னால் ஸஹிக்க முடியவில்லை ஆகவே உன்னை அழைக்கின்றேன். என் ப்ரார்த்தனைக்கு இணங்கி நீ வரவேண்டும். வந்து எனது துன்பங்களை நாசம் செய்ய வேண்டும். நான் உனக்குப் பலவகையிலும் குற்றங்கள் பல செய்திருக்கிறேன். அவைகள் எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொண்டு என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

"कुपुत्रो जायेत क्व चिदपि कुमाता न भवति"

"குபுத்ரோ ஜாயேதக்வ சிதபி குமாதா ந பவதி"

குற்றம் செய்யும் பிள்ளைகள் எங்கும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பிள்ளைகளின் குற்றங்களை மன்னிக்காத தாய் ஓரிடத்திலும் இல்லை என்று சாஸ்திரங்களும் கூறுகின்றன. தாயாகிய நீ எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக.

ஆருவது மந்த்ரம்

அவதாரிகை :—

உலகத்தில் உள்ள யாவரும் தேவியை ஆராதிக்க வேண்டியது அவசியம்: அதனுல் யாருக்கும் மிகுந்த நன்மை யுண்டு என்பதை இம்மந்த்ரம் சொல்லுகிறது.

मन्त्रम् மந்த்ரம்

प्रत्नोषि कमीड्यः अध्वरेषु सनाच्च होता नव्यश्च सत्सि।
त्वां चाग्ने तनुवं पिप्रियस्व अस्मभ्यं च सौभगमायजस्व॥

ப்ரத்நோஷி கமீட்ய: அத்வரேஷு
ஸனச்ச ஹோதா நவ்யஸ்ச ஸத்ஸி।
ஸ்வாம்சாக்னே தனுவம் பிப்ரியஸ்வ
அஸ்மப்யயம்ச ஸௌபகமாயஜஸ்॥

பதவுரை:—

हे अग्ने - ஹே அக்னே = அக்னி பாவத்தை அடைந்து யக்ஞவேதியில் ப்ரகாசிக்கின்றவளே त्वं-த்வம் = நீ अध्वरेषु - அத்வரேஷு = யாகங்களில் ईड्य:-ஈட்ய:ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தகுந்தவள் सनात्-ஸனத்=அனதியாய் இருப்பவள் (தனக்கு வேறு காரணமில்லாதவள்) होता - ஹோதா = ஹோதா அத்வர்யு, யஜமானன் முதலிய ரூபத்துடன் ஹோமத்தைப்பூர்த்தி செய்பவள் नव्यश्च - நவ்யஸ்ச = நித்தியமாய் सत्सि-ஸத்ஸி = இருக்கிருய் अतः-அத: = ஆகையினல் कं - கம் = யாகஜந்யமான ஸுவர்காதி ஸுகத்தை प्रत्नोषि - ப்ரத்னேஷி = அதிகமாகக் கொடுக்கிருய் हे दुर्गे - ஹே துர்கே = ஹே தேவியே त्वं - த்வம் = நீ स्वां तनुवं-ஸ்வாம் தனுவம் = தன்னுடைய சரீரத்தையும் पिप्रियस्व - பிப்ரியஸ்வ = எங்களால் ஹவிர்பாகமாகக் கொடுக்கப்பட்ட சோமரசம்

முதலியவற்ருல் தானும் த்ருப்தி யடைந்து எங்களே யும் த்ருப்தி செய் ततः - தத: = பிறகு अस्मभ्यं - அஸ்மப்யம் = எங்களுக்கு सौभगंच - ஸௌபகம்ச = ஸகல கல்யாணங்களேயும் आयजस्व - ஆயஜஸ்வ = எவ் விதத்திலும் விசேஷமாகக் கொடு.

கருத்துரை :—

யாகத்தில் தீக்ஷிதர்களும் உன்னேயே புகழ்கிருர்கள். ஸவாஹா, ஸவதா என்று உன் பெயரைச் சொல்லி ஹோமம் செய்தால்தான் தேவதைகள் பிதுருக்கள் முதலிய வர்கள் ஹவிர்பாகத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள். யஜமாஞதிகளாக இருந்து யாகததையும் முடித்துவைக்கிருய். அதோடு நில்லாது யக்ஞ பலனேயும் அளிக்கிருய். ஸர்வ ஜகத்துக்கும் நீயே மூல காரணம். நித்ய யுவதியாக இருப்பவள். நாங்கள் அக்னியில் கொடுக்கும் ஹவிர்பாகத்திஞல் நீ மிகுந்த த்ருப்தி அடைவாயாக. மேலும் நீ த்ருப்தி அடைந்ததின் பயஞக எங்களேயும் த்ருப்தி அடையும்படிச் செய். எங்களுக்கு எப்பொழுதும் எவ்விடத்திலும் ஸகல கல்யாணங்களேயும் அளித்து அனுக்ரஹிப்பாயாக.

ஆதலால் கருணுநிதியான துர்கா தேவியைப் பற்றி போற்றும் தன்மை வாய்ந்த இந்த ஸூக்தத்தை நாம் ஜபம் ஹோமம் முதலியது செய்து அதன் மூலம் தேவியை ஆராதித்து அதில் கூறிய நற்பயனே அடைவோமாக.

அவதாரிகை :—

அன்னேயை உபாஸிக்கும் எனக்கு. ஸகல ஸௌக்கியங்களேயும் அளிக்குமாறு இந்திராதி தேவர்களே வேண்டு கிருன்.

ஏழாவது மந்த்ரம்

गोभि र्जुष्टं अयुजो निषिक्तं ।
तवेन्द्र विष्णोर नुसंचरेम ॥
नाकस्यपृष्टं अभिसंवसानः ।
वैष्णवीं लोक इह मादयन्ताम् ॥

பதவுரை :—

हे इन्द्र - ஹே இந்திர = ஹே இந்திரதேவா अहं-அஹம்=நான், गोभिः-கோபி: = நல்ல பசுக் களால்; जुष्टं - ஜுஷ்டம்=கூடியதும்; अमृत धाराभिः- அம்ருததாராபி: = அமுதப்பெருக்கால்) निषिक्तं - நிஷிக்தம் = நனைக்கப்பட்டதுமான (भोग्यजातं - போக்யஜாதம்=ஸுகஸாதன பொருள்களை; लब्धुं - லப்தும்=அடைவதற்காக) अयुजः-அயுஜ:=பாபஸம் பந்தம் இல்லாதவரும்; विष्णोः - விஷ்ணோ:=எங்கும் நிறைந்திருப்பவருமான तव - தவ = உங்களுக்கு; (உங்களை) अनुसंचरेम - அநுஸஞ்சரேம = பணிந்து செயல் ஆற்றுகிறோம்; नाकस्यपृष्ठे-நாகஸ்ய ப்ருஷ்டம்= ஸ்வர்கலோகத்தில்; अभिसंवसानः அபிஸம்வஸான - வாஸம் செய்கின்ற நீங்கள்: इहलोके-இஹலோகே= இந்தப் பூவுலகில் (இருப்பவனும்) वैष्णवीं-வைஷ்ண வீம் = எங்கும் நிறைந்து விளங்கும் அன்னையை உபாஸிப்பவனுமான(என்னை) मादयन्तां-மாதயந்தாம் =அநுபவிக்கத்தகுந்த நற்பொருளைக் கொடுத்து ஸந்தோஷமாய் இருக்கும்படிச் செய்யவேண்டும்.

கருத்துரை:—

முதல் மந்திரத்தினால் சத்துரு நிவ்ருத்தியையும் ஸகல துக்நிவ்ருத்தியையும் அன்னையிடம் வேண்டிக் கொண்டான். இரண்டாவது மந்திரத்தினால் ஸகல வல்லமை பொருந்திய ஜகன்மாதாவை சரணடைந்தான் மூன்றாவது மந்திரத்தினால் தன்னுடு செழிப்படையவும், நாலாவது மந்திரத்தினால் காயிக வாசிக மானசிகங்களில் உள்ள காமக்ரோதங்களை விட்டு ஏகாக்ரமாக தூய மனதுடன் வழிபட வேண்டிய உபாயத்தைக் கொடுத்து அதன்மூலம் ஆன்ம ஞானத்தையும், ஐந்தாவது மந்திரத்தினால் அழகிய சிந்தாமணி த்வீபத்தில் இருந்து தான் இருக்குமிடம் வந்து தன்னுடைய குற்றங்களை நீக்கி அருள் புரியவும், ஆறாவது

மந்திரத்தினுல் தான் செய்யும் பூஜையினுல் த்ருப்தியடைந்து ஸகலஸௌபாக்யங்களையும் வேண்டி, ஏழாவது மந்திரத்திஞல் அன்னையை உபாசிக்கும் எனக்கு அன்னையும் இதர தேவர்களும் ஸகல ஸௌக்கியங்களையும் கொடுதது தன்னை ஸந்தோஷமாயிருக்கும்படிச் செய்ய ஸகல தேவர் களையும் வேண்டுகிருன்.

நான் மனித உலகத்தில் பிறந்துவிட்டேன். என்னைப் பலவித துக்கங்களும் சூழ்ந்து கொண்டுள்ளன. ஒரு புறம் சத்துருக்களின் துன்பம, ஒரு புறம் தாரித்ரியம் இவைகளால் நான்படும் அவஸதை சொல்ல முடியாது. ஆகவே இவைகள் நீங்க அன்னையை உபாசிக்கிறேன், ஜகன்மாதா என்னைக் கைவிட மாட்டாள். தவிர நீங்களும் எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். எப்பொழுதும் அழியாததும் பசுக்களோடு கூடியதுமான ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் கொடுத்து என்னை சந்தோஷிக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்திராதி தேவர்களை வேண்டுகிருன்! இல்லறத்தில் உள்ள வர்களுக்கு கோதனம் முக்கியமானது. இதை மக்களுக்கு அறிவிக்கவே ஆண்டாளும் தன் திருப்பாவையில்

ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம்பாவைக்குச் சாற்றி நீராடினுல்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து
ஓங்கு பெருஞ்செந்நெல் ஊடுகயல் உகள
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலே பற்றி
வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்!

இப்பாசுரத்தால் கோபாலனுகிய பரந்தாமனை வேண்டு கிருள்.

ஆகவே புவியின் கண்வந்த நாம் எல்லோரும் ஸ்ரீதுர்கா தேவியாகிய ஜகன்மாதாவை நல்ல முறையில் வழிபட்டு ஸகல இன்னல்களையும் விலக்கி எல்லாவித போக பாக்கியங் களையும் அடைந்து புத்ரமித்ர களத்ராதிகளுடன் கூடிக் களிக்குமாறு அன்பர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்படுகிறது. இந்த ஏழு மந்திரங்களையும் தினந்தோறும் காலேமாலேகளில்

நியமத்துடன் ஜபிக்கவும். தங்களது காரியங்களுக்குத் தகுந்தவாறு, இந்த மந்திரங்களை 108, 1008 தடவை ஜபித்து அக்னியில் நெய், பாயசம், சர்க்கரைப்பொங்கல் முதலிய சித்ரான்னங்களாலும் பக்ஷ்ய வகைகளாலும் தாமரைப்பூ பில்வம் ஜாதிப்பூ முதலிய புஷ்பங்களாலும் ஹோமம் செய்து பாலினுல் தர்பணம் செய்தும் விசேஷமான பலன்களை அடையலாம்.

परशक्तिपदांभोज द्वन्द्वसंसक्तचेतसा
कृतेयं कृतिनां भूयात् व्याख्या सन्तोषकारिणी ॥

பராசக்திபதாம்போஜ த்வந்த்வ ஸம்ஸக்தசேதஸா।
க்ருதேயம் க்ருதினும் பூயாத் வ்யாக்யா ஸந்தோஷ
காரிணீ ॥

